

53555

20616

16 ਕਥਾ ਬਿਸਮਾਜੀਤ ਕੀਤੀ ਪਤੀ ਕੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਇਕੀ ਸਰੁ ਮੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਕਾਕਾ
 ਮੇਕੁ ਚਮਲੇ ਵਿਚ ਸਰੁ ਮੇ ਤਬ ਇੰਦੁ ਸਾਪਾਇਤਾ ਕੋ ਪਸੇ ਜਾਹੁ ਰੇ ਮਦਿਤੀ ਗਧਾ
 ਹੀ ਤਾਂ ਇੰਦੁ ਕੁਹਾਦਿ ਨੀਗ ਪਾਹੋ ਏਗਾ ਠਾਠੀ ਦੇਵਤਾ ਬਨੇਗਾ ਇਥੇ ਮਾਯਾ ਕਰ ਯਾ ਦੇਵਤਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮਾਯਾ
 ਜਬ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਬਿਨਾ ਚਮਲਾ ਤੇਰਾ ਸਾਥੈਗਾ ਤਬ ਸਾਪਾਹ ਏਗਾ ਤਬ ਸੇਵਕੀ ਗਜਗਤ ਕੇ ਪਾਸ ਸਰੁ ਤੀਨ
 ਤਾ ਕੇ ਪਾਸ ਬਨੇ ਤੁਹਾਂ ਗਧਾ ਮਾਇ ਬਨਾ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਂ ਨਹੀ ਕੇਗਾ ਜੇ ਕੇ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੁਧਾ ਯੋ ਹਰ ਸਰੁ ਮਾਯਾ ਗਇ ਸੈਨਾ ਮਾਯਾ ਕੇ
 ਵਿਸਨ ਸਰੁ ਮਾਯਾ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਸਨ ਸਰੁ ਮਾਨ ਦੀ ਕੇ ਕੰਢੇ ਪੁਜਾ ਕਰਤਾ ਥਾ ਤੁਹਾਂ ਪੇਕੁ ਗਤੀ ਜੇ ਕੇ ਕੁਧ ਜੇ ਮੇ
 ਨੁਕੀਨਾ ਵਿਵਾਹ ਦੇਵੈ ਨਹੀ ਮੇਂ ਨਗਰੀ ਉਲਟਾਇ ਦੇਵੈਗਾ ਜੁਣ ਕੇ ਸੋ ਚੁਪਰਾ ਸਰੁ ਦਸ ਸਿਰਾ ਗਏ ਭੇਂਡੀ ਤ
 ਗਤਾਂ ਤਿਸਤੁ ਰਤਿ ਮਾਯਾ ਸਾਥੈ ਕੇ ਮਾਇ ਗਾਨੇ ਮੇਰੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਨਾਧਾ ਕਤੁਰਾ ਬਾਵਚਾ ਰੇਕ
 ਸਰੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਲੇਕੇ ਤੁਹਾਂ ਮਾਇ ਕੁਹਾ ਤੁਧਾ ਤਾਂ ਤੁਨ ਜਾਗੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਮੇਂ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਗੰ ਸਾਥੈ ਰੇ
 ਜਨ ਮਾਯਾ ਯਾਏ ਤਾਂ ਗਜੇ ਕੁਹਾ ਪਾਥਾ ਰੇ ਨਹੀ ਦੁਆਲੇ ਗਤ ਕੇ ਤਾਂ ਸੇ ਕਾ ਕੋਟ ਬਨਾ
 ਹਾਤੁਲਾ ਜਸ ਤੀ ਸਰੁ ਲਗੀ ਤਿਸ ਪਾਸ ਤਾਂ ਤਿਨ ਵਿਸਕੁਰ ਮਾਥੈ ਕਹਾ ਕੋਟ ਬਨ ਗਯਾ ਦੁ ਤੇਨ
 ਨੇਕੇ ਕਹੇ ਯਾਨਾ ਤਾਂ ਗਜੇ ਬੋਨਤੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਤਿਨ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਰਨਾ ਕੁਧਿ ਮਾਯਾ ਰੇ ਮੇ ਦਿਨੀ ਨਿਕਟ
 ਤੇ ਰਿਹਾ ਬਲਾਵੈ ਤਾਦੁ ਮਾਯਾ ਖੁਲੇ ਜਬ ਗਜੇ ਤੇ ਕੋ ਬਲਾਯਾ ਤਿਨ ਕਲਾਯਾ ਤਾਂ ਤੁਧਾ ਰੇ ਮੇ ਕੋਟ ਬਨਾ
 ਖੁਲਾ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਰੁਏ ਤਾਂ ਗਜੇ ਬੁਧਾ ਬੁਲਾ ਇਕੋ ਤਾਂ ਕੋ ਕੀਸਾ ਯਾ ਫੀ ਮਾਯਾ ਰਿਹਾ ਨਾਲਾ ਇਕ ਕੋ ਲੋਕੀ ਦਿਤੀ

ਮੇਂ ਨਾਵੀ ਦੇਖੀ
 ਤੀ ਸੇਵ

ਗਇ ਸੈਨਾ ਮਾਯਾ ਕੇ

ਦੁ ਤੇਨ
 ਦਿਨੀ ਨਿਕਟ
 ਕੋਟ ਬਨਾ
 ਯਾਦ ਮਾਯਾ

ਕੋਪਉਲਤੋਗਾਹਮੇਧਰਮੋਇਕਇੰਦਰਸ ॥ ੧ ॥ ਮੇਸੋਕੋਨਜੋ ॥ ਕੋਪਕਾਹੀ ॥ ਬੀਗੋਰੇਰੁਹੀ ॥ ਸਾਰੇ
 ਕੀਗਾ ॥ ਕੀਗਾਵੇ ॥ ਪਾਇਲ ॥ ਗਾਪੀਸੀਸ ॥ ਕਾਵੇ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤਰ ॥ ਪਿਗਤੁ ॥ ਪੁਤਰ ॥ ਪਿਗਤੁ ॥ ਪੁਤਰ ॥ ਪਿਗਤੁ ॥
 ਤੇਜਸਗਾ ॥ ਕਾਜਾ ॥ ਕਲਾਪ ॥ ਨਿਕ ॥ ਮੁਖਜਾਗਾਏ ॥ ਪੀਮਤਲਾਜਰ ॥ ਮੁਨਗਾ ॥ ਸ: ਪ੍ਰੋਕਤ:
 ਗੁਣਪਗਾਨਿਰ ॥ ਪਗਾਨੀਤੁਵੇਤ ॥ ਇੰਦ ॥ ਲਪਤਾਯਾਤਿ ॥ ਸੁਖੀਪੁਪਯਾਤੁਗਾਈ ॥ ਬਲਜਾ ॥ ਏਨੀਨੀ
 ਪਗਾਏ ॥ ਪਰਮੁਖਸੁਨਤਾ ॥ ਸਾਮਰ ॥ ਸੁਖ ॥ ਜੋਤੋਬੀਰੂਪਾਈ ॥ ਬਿੰਬਲਯੋਬਚਾ ॥ ਮਗਾ ॥ ਮਗਾ ॥
 ਨੁਪਰਮਪਸੰਗਾ ॥ ਜੋਸੋਬਿਰਮਬਰਗਾ ॥ ਮਗਾ ॥ ਪੁਤਰੀਗਾਨਿਪਤਾ ॥ ਕੋਕਫੁਹਮੇ ॥
 ਮੇਤੋ ॥ ਮਪਨੇਮੁਖਆਪਕਾ ॥ ਬਲਤ ॥ ਕਰਤੋ ॥ ਸੁਨਦਤਨਾਹੀ ॥ ਭੋਜਸਲਾ ॥
 ਪਨਜਸਕਾਹੀ ॥ ਗਾਬਸੁਨਦਤਨਾਹੀ ॥ ਪਕੀਪੁਰਕੋਨਸੀ ॥ ਪਾਸਨਕੋਨਾਬਿਧਾ ॥
 ਪਰਕੋਸੁਖਦਾਜੀ ॥ ਮਬਿਰਮਾਮਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਪੰਤਰਖੀ ॥ ਮਰਦੇ ॥ ਸੁਖਪੁਧਰਤਾ ॥ ਉਤਪਤਸੁ ॥
 ਹੀ ॥ ਮਦਨੀਭਿਗਵਤਕਥਾਜੀ ॥ ਮਪਿਰਮਗਾਈ ॥ ਮਾਦਸੁਖੀ ॥ ਪੁਰਯਾਤਿਗਨ ॥ ਮਦੀਤਨਾਮ
 ਤਾਹਿਤਕੀਨਪੁਰੀਗਰਨਾਭੁਲਨਾਮ ॥ ਮਦੀਤ ॥ ਮਪਯਾਤਪਗਾਈ ॥ ੬ ॥ ਗ ॥ ਸੁਤਰੇਰੁਏਤਿਹਾਮਾ
 ਤੁਪਕੋਪਧਰਜਾਨਏ ॥ ਇਕਨਾਮਭੁਰਥਾਬੀਰਮਾਦਤਰੁਪਗਨਬਲਖਲ ॥ ਮਾਮਦੀਤੀਗਜਕਕਰੇ
 ਸੁਖਪਾਇਏ ॥ ਲਪਤਾਯਾਤਿ ॥ ਬਿਰਮਸੈਨਜਪਤਸੁਓਜੋਨਬਸਾ ॥ ਏਕੇ ॥ ਕਰ

ਮਾਮਦੀਤੀਗਜਕਕਰੇ

ਮਾਮਦੀਤੀਗਜਕਕਰੇ

ਸਾਭੇ ਪਾਤਕਾਂ ਭਰੇ ਜਾਏ ਭੈਰਵ ਸੁਖ ਮਕਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ੧ ॥
ਤੀ ਪੁਰੁਸ਼ਾਂ ਤਿਹ ਭਾਮ ਪਾਤਕੀ ਤੁਰੇ ਜਸੇ ਵਸੇ ਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਕ
ਯੋਗੀ ਮਿਤੀ ਫਲਤਾ ਕੇਸੁ ਪੀਨੀ ਧਨੀ ਮਾਯਾ ਮਾਭੇ ਗੰਧ ਪਥਾਏ ॥ ੩ ॥ ਦਿਜੀ ਮੇਰ ਬਾਝੇ ਪਾਥੇ
ਮੇਜੀ ਵੇਰੋ ਕੇ ਨਹੁ ਕਾਮ ਸਾਭੇ ॥ ੪ ॥ ਹਰੀ ਪਾਤਕ ਦੇ ਮੇਖੇ ਹੋ ਚਿਤੁ ਹੋ ॥ ੫ ॥ ਫੁਲਿ ਕੁਪਰ ਦੇ ਪੁਜਾ ਪਾਥਾਏ ॥
ਸਬੀ ਹੀ ਪ੍ਰਿਥੁ ਰਥਾਏ ॥ ੬ ॥ ਦਯੋ ਮਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਬਾਝੇ ॥ ੭ ॥ ਰੇ ਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਤਕੀ ॥ ੮ ॥ ਗੰਧ ਪਾਥੇ
ਬੀਰਾ ਮਾਭੇ ਨਹੁ ਤੇ ॥ ੯ ॥ ਤਿਸੇ ਜੀ ਵੇਰੋ ਤੇ ਮੇਲ ਕੁਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਰਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ਤਿਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮਹਾਵਤ
ਜੀ ਵੇਰੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸੇ ਬੈਸਾ ਪਾਥੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀ ਵੇਰੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਦਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਰਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥
ਚਾਹੀ ਕੁਨੇ ਗੁਨੀ ਕੁਨੇ ਗੁਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਧਰਤੀ ਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਚਤੁਰੇ ਲਹੇ ਬਸੀ ਸਰੂਪ ਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਦੀ ਨਤਾਹ ॥ ੨੦ ॥
ਭੁਖ ਬਾਤੁ ਤੇ ਮਨੁ ਤੀ ਕੇ ਧੰਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ਮਾਮ ॥ ੨੨ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇ ਮੇਧੀ ਸੁਗਨ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਾਵਤੀ ਮਾਪੀ ॥ ੨੪ ॥
ਸੰਘ ਪ੍ਰਿਥੁ ਰਥਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸਸਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਰਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਰਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਬੀਟ ॥ ੨੯ ॥
ਮੀਰ ਪਾਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਪ੍ਰਿਥੁ ਰਥਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਤਕੀ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਛੇ ਜਬੋ ॥ ੩੩ ॥ ਕੁਠਾਟਲੀ ਸਥਾਯ ॥ ੩੪ ॥ ਰਿਖਾਏ ॥ ੩੫ ॥
ਨਤਾਹ ॥ ੩੬ ॥ ਪ੍ਰਿਥੁ ਰਥਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਮੇਧੀ ॥ ੩੮ ॥ ਤੀ ਕੇ ਧੰਗੀ ॥ ੩੯ ॥ ਮਾਮ ॥ ੪੦ ॥ ਰਯੋ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥
ਪਾਪਤੀ ॥ ੪੨ ॥ ਤਿਹ ਮਾਮ ਪੁਰਤੁ ਜਗ ਸਜਾ ਬਨ ਰੇ ਗਾਥੁ ਗੀਸੁ ॥ ੪੩ ॥ ਪਾਤਕ ਪਾਥੇ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਹਾਨੀ ॥ ੪੫ ॥

੨੨
੨੩
੨੪
੨੫
੨੬
੨੭
੨੮
੨੯
੩੦
੩੧
੩੨
੩੩
੩੪
੩੫
੩੬
੩੭
੩੮
੩੯
੪੦
੪੧
੪੨
੪੩
੪੪
੪੫
੪੬
੪੭
੪੮
੪੯
੫੦
੫੧
੫੨
੫੩
੫੪
੫੫
੫੬
੫੭
੫੮
੫੯
੬੦
੬੧
੬੨
੬੩
੬੪
੬੫
੬੬
੬੭
੬੮
੬੯
੭੦
੭੧
੭੨
੭੩
੭੪
੭੫
੭੬
੭੭
੭੮
੭੯
੮੦
੮੧
੮੨
੮੩
੮੪
੮੫
੮੬
੮੭
੮੮
੮੯
੯੦
੯੧
੯੨
੯੩
੯੪
੯੫
੯੬
੯੭
੯੮
੯੯
੧੦੦

1549a

ਤਿਹਾਤੁ ਜੇਕਰੀ ਤੋਪਰ ਚਗਨਾਇ ਸਾਹਾ ਸੁਨਾਇ ਪਦੋਕ ਸੁਹੀ ਕੁਯਾਇ (ਸਾਖ ਰਾਮਾਮਾਨਾ) ੩੧ ੧
 ਸੀਬੀਕ ਮਕਥਾ ਪੁਤਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਚੋਇ ਕਾਇਨ ਪਾਇਦੁ ਤੀਰਿਨ ਗਈ ॥ ਚਿਨ ਮਾਛਤੁ ਦੁਲਖ ਗਈ ॥ ਸੋਪਲ
 ਗਨਜੋ ਪਾਇਧ ਗਈ ॥ ਪੁਤਲੀ ਕਿਹਮਤ ਪਰ ਪਗ ਕਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭੋਜੇ ਕਾ ਕਾਤੇ ਕਹੁ ਗਾਥਾ ॥ ਸੁਨੇ ॥ ਚੋਇ ਕਾ ਕਾ
 ਪਮਾਥਾ ॥ ਨਗਰ ਚੀਰੇ ਗੀ ਮੇਓ ਕਾ ਬਨ ਯਾ ॥ ਅਭੇ ਚੀਰਨ ਮਾਮਤ ਪਨ ਯਾ ॥ ੨ ॥ ਅਭਿਗ ਚੋਧੇ ਨਾ ਦੇ ਸੋਈ
 ਪਤਿਤ ਕਹਾਇ ਦਰ ਸੁਹੀ ॥ ਪਾਖਾਂ ਨ ਛੁਡੀ ਨੀ ਦੁਪ ਗਈ ॥ ਮਿਲਾਲ ਗੋਤ ਬਹੀ ਸੁਤ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਪੁਖਮ
 ਨ ਛੁਡ ਸੁਤ ਸਿਪਦਾਈ ॥ ਕਈ ਬਰਸ ਮੇਬਨ ਯੇ ਸੁਹੀ ॥ ਕੀਲ ਬਤ ਗਾਏ ਸਾਹੀ ॥ ਨਿਸਾਮਾ
 ਪੁਨ ਨ ਕੁਯੋ ਚੀਨਾ ਥਾਂ ॥ ਚੋਪਰੁ ਪਰੁ ਸੁਨ ਕੇਤ ਬਰੇ ਦੁਤਲੇ ॥ ਪਰ ਯੇ ਕੁਰਮਾਯੋ ॥ ਖਿਓ ਚੋਖਾ ਖਿ
 ਕਮਲੁ ਸੁਨ ਕੇਤੁ ਹਾਮਾ ਪਸੀ ਗਾ ਸੁਹੀ ॥ ੪ ॥ ਮਲਹੁ ਪਰ ਗਾਦੁ ਖਤੋ ਰਮਾ ਖਾਧ ਗਈ ਪਰ ॥ ਖਿਓ
 ਥਾਯੋ ॥ ਰੂਪਤ ਬੇਦ ਗਨੇ ਦਮ ॥ ਦੇਕਰ ਲੀ ॥ ੫ ॥ ਤਹਾ ਸਿਸ ਬਾਸ ਪਗਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੇਜ ਪਰੀਲ ਬਸੇ ਯਾਨੇ ਸ
 ਤੇਹ ਮੇਧੰਗੁ ਪਗੁ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਘਰ ਵੀਨਾ ਪਰੇ ॥ ਖਯੋ ਭੁਨ ਮਾਨ ਪਰ ਯੇ ਧਨ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਯੀ ॥ ੬ ॥
 ਸੁਨ ਬਾਤੁ ਤਥੇ ਵਨ ਯਾ ਮੁਖ ਸੁਕਾ ॥ ਕੇਰ ਪਰੀ ਮਤ ਜਾਨੀ ॥ ਰੂਪ ਗਯੋ ਤਹ ਤੀਰਤੁ ਬੋਮ ॥ ੭ ॥ ਚਕਰ
 ਪਰ ॥ ਸੁਆਨੀ ॥ ੮ ॥ ਭੁਲੇਗ ਪਨਿ ਪਾਮਦ ॥ ਤੋਤਿ ਸੇਜੇ ਰ ਸੋਰਿ ॥ ਸੇਰੇ ਤ ਕੋਈ ॥ ਸਹਿਰ ਕ ਮਹਿਨੀ ॥
 ਸਹਿਰੇ ਯਾ ਕੇਤਾ ਪਸੀ ॥ ਚਿਨ ਹੋਤੀ ॥ ਕੁਨੀ ॥ ਚੀਰੀ ॥ ਚੀਰੀ ॥ ਸਿਪ ਦੇਤੀ ॥ ੯ ॥ ਚੀਰ ਦੁਤੀ ॥ ਚੀਰੀ ॥ ਪਾਗ ਕਤ:

ਨੀਪਤ ਮੇਰੇ
 ਨਹੀ ਕਾਸਰ ਮੇਰੇ
 ਨਹੀ ਕਾਸਰ ਮੇਰੇ
 ਨਹੀ ਕਾਸਰ ਮੇਰੇ

ਚੜ੍ਹਨੇਹੇਤਾਸਿੰਘਾਸਨੇਪਾਵਉਠਾਯੋਗਾਯ ਪਰੋਚਰਨਮਤਏਸੇਪੁਤਲੀਕੁਏਸੁਨਾਯਾਗੀ ਨੀਯ
ਸਮਾਜਕੁਮਾਰਕੇਭੂਪਜੋਤਹਦਾਨਪਾਠਪਕਾਗੀ ਤਬਧਰੋਪਗਾਨੇਪਕਹੈਕਸਤਾਕਥਾਪੁਤਲੀ
ਸਾਗੀ ਪੁਰਕੋਕੋਬਰੁਸਾਹਸੁਰਨਾਮਬਨਜੀਹੇਤਹੀ ਨਿਧਮੋਜਗਾਜਚਲਾਯੋਤਹ ਭਾਖਦਾਮ
ਸੁਮੇਤਹੀ। ੨ ਨਿਧਮੋਜਗਾਜਸਾਨਕਯੋਤਬਸੰਗਸਾਹਜਾਗੀ ਅਤਸੇਨਾਨਸੁਕ
ਗਏਬੁਝਜੋਤਕੀਇਮਚਾਗੀ ਨਰਕੇ। ੩ ਤਿਧਾਤੁਰੇਹਤਨਪਰਕਾਮਹੇਤਸੁਜਾਨਏ। ੪ ਤਸੁਧਿਪਿ
ਛੁਟਜਾਤੁਏਨਿਧਦੇਵਪੁਜਾਨਏ। ੫ ਗਠੇਪੇਸੁਪਖੀਗਰੁਸੇਰਿਹਤਪਾਧਨੋਇਉ। ੬ ਏਹੀ
ਤਿਹਪੋਨਤੇਚਲਪੋਤਏਨਰਸੋਬਚੈਮਰਦਾਨਈ। ੭ ਤਬਸਾਹਸੁਰਿਹਗੀਪਸੀਮਾਤੁਸਾਹੇਸੁ
ਖਲਹੇ। ੮ ਮੁਹਮਰਦਾਤਹਬਚਰਹੇਤਬਪੁਨਿਅਤਸੇਏਅਰੇ। ੯ ਅਤੀਦਾਮਤੇਜੋਲੇਖਕਾ
ਦਹਾਸਾਪਾਥ। ੧੦ ਏਹੀਨਿਜਸਾਹਗੁਮਾਸਤਸਾਗਾਪੁਨੀਪਿਤਮਾਤਸੁਕਾਤੁਹਨਾਗਦਏਲੇਖਕਾ
ਹਦਾਮਾਪਾਥ। ੧੧ ਗਯੋਗਿਰਾਸਿੰਗਾਨਿਰਾਸਹੀਯਾਪਏਏਤੁਹਜਾਨਨਕਾਰਹਥੀਯਾਕ
ਗੀਪੁਨੰਉਰੋਖਗਾਗਾ। ੧੨ ਚਲੀਤੁਹਪੋਨਸੁਪੋਤੁਹਧਾਗਾ। ੧੩ ਗਯੋਤੁਹਪੋਤਸੁਰਿਹਸਾਹਲਖੇਨਿ
ਕਾਨਨਸੁਨਸੁਆਹਾ। ੧੪ ਪੇਮਨਸੀਪਤੁਨਾਥਮੁਰਾਗਲਖੇਇਰਾਮਨੁਧਾਪਾਥਾ। ੧੫ ਤਹਾਵਾ
ਜਾਇਲਖੇਪਰਹੇਸਾਮਨੀਨਗਸੀਪਜਸੇਜਸੁਸੇਮਾਤੁਹ। ੧੬ ਏਹੀਨਿਰਾਗਾਰਏ।

ਤਾ

ਮਾਨਦਹੋਤਾਮਪਾਗਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹੀਗਾਥਸਾਹੀਸੁਰੀਪੇਖਧਾਰੀਦਯਾਸੇਨਤਾਭੁਜਲਲੀਨੇਪੁਨਿ
ਪੇਖੇਮਨੀਮੋਨਾਮਾਯੋਕਰੇਬੇਨਤੀਉਗਬਸੀਰੂਪਚੀਨੇ ॥ ਤਨਿਕਿਸਰੇਯੋਨਹੀਕੁਖਸਾਕੇਲਖਾਮੇ
ਰੋਵੇਕਹਾਬਤਜੀਕੀ ॥ ਤਿਨੇਭਾਖਯੋਮੋਨਸਤਿਅਮੋਤੀਕਹਾਕੋਠਹੀਮਾਧਵੇਸਨੀਕੀ ॥ ੯ ॥ ਤਿਸੇਚੀਹੰਤੀ
ਰੰਜੁਹੀਪੀਲਗਾਏਨਿਸਾਮੇਰਾਮਾਵੇਪਨੀਰੰਕਸਨੀ ॥ ਤੁਥੈਬੇਨਤੀਗਾਯਾਮੋਪਾਨਦੀਜੇਕਹੇਰੋਨਬੀਤੀਸਮਾਕਲ
ਪਮਾਨੀ ॥ ਪਟੀਹੀਰਹੇਅਗਸਮਾਨਜ਼ਰੇਕਹੇਤਾਸੁਰੀਤਾਲਮੋਨਾਪਲੀਜੋ ॥ ਤਨਿਸੁਪਹੇਵੇਰੁਬੈਮੇਲਹੋਈਕ
ਰੇਤਾਪਵੇਸੀਦੁਬੀਲਾਯਾਜੀਜੋ ॥ ੧੦ ॥ ਉਦ੍ਰਿਫ ਪੇਖਕਾਮਪਨਧਾਮਹੇਸੋਪੁਰੀਮਾਤੁਤਿਧੁਤਿਲਰਸਾਰੇ ॥ ਮੇ
ਲਗੇਲੀਮੁਦੀਕਰਿਤਲਾਗੇਸਬੈਪੇਮਨੀਤਾਸੁਰੀਲਗਨਪਾਗੇ ॥ ਸੁਨਤੇਮਾਸਨਾਕੁਖਪੋਮਾਸਨ ॥ ਚਿਤੁਤੀ
ਪਾਥੇਹਾਗਭਾਰੀ ॥ ਮੋਖਦੰਮਤੁਨਾਤਿਕਾਪੀਲਗੇਤਾਖਤੋਨਾਹਸੋਹੀਯਾਜੀ ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਨੀਬਿਕਸ
ਥੁਪਕੇਪਾਸਹੀਬਾਤੁਸਾਹੀਦਖਕੀਸਨਾਏ ॥ ਚਰਸੁਹੇਲਪੀਮੇਲਕੀਜਾਨਕੀਬਿਕਸਾਪਾਹੀ ॥ ਰੀਸਪਾ
ਦੋ ॥ ਰੀਪਤਿਨਾਮਲੇਪਥਿਮੋਖਾਯਦੀਮਾਵਤੇਮਾਵਤੇਸਿਪਤੀਰੀ ॥ ਨੈਤਮੀਜੋਗਤੈਤਾਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਚੀ
ਤੇਮਾਨਜਾਗਰੁਪੀਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹੀਯਾਗਤਾਤਿਯਾਪੁਨਮਤਿਰਹੇ ॥ ਬਨਦੀਪਤੁਕਹਾਇਖਰਕੁਲੇ ॥
ਮਾਮਾਕੁਲੀਗਰੁਮਹਤਾ ॥ ਤਿਮਤਿਹਖਾਨਪਾਯਾਚੈਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਹਪੇਦਰੁਦੇਲਖਨਾਗਬਲੀ ॥
ਧੰਗਪੁਤਪੁਕਾਰਤਈਸਖਲੀ ॥ ਤੁਬਕੁਪਾਮਕਿਰਨਗਸੀਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮੁਓਸਾਹਚਪੁਤਦੁਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ੩

ਬਾਮਾ ਖਰੋਸੇ ਲੀਖਾਗਾ ਤਤਨਾ ਕਹਾ ਲਪਾ ਤਲਾਗਾ ਨਿਪਏ ਬਚਾਯਾ ਮਤਿ ਰਏ ਮਕੀਰ
ਫੁਲਾ ਪੁਤਰੀ ਨ ਰਏ ॥ ੧੫ ॥ ਮੋਲੀ ਫੀ ਸੀਗਿ ਤਨਾਹੀ ਤਾਹੀ ਪੁਤਿ ਮਤਿ ਖੇਗਾ ਹੀ ਨਾ ਕੇ ਕੁਰੀ ਰੋ ਕੋ ਪੇ
ਖਾ ਸੇਵਾ ਕੁ ਖੇ ਕੁ ਪਲੇਖਾ ॥ ੧੬ ॥ ਗਜੇਗਾ ਲੋ ਨਾਹੀ ਰੇ ਵੀ ਤਾ ਕੋ ਪਾ ਮਿ ਪਾਵੇ ਸੇ ਵੀ ਪਖੀ ਪਾਵੇ ਕੇ ਤਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥
ਖਾਧਾ ਮਿ ਮਾਯੇ ਦੁਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕੁਪਿ ਪਿਤਿ ਤਾਹੀ ਧਾਗਾ ਜੇਗੀ ਪੇ ਏਵਾ ਸੀਗਾਗਾ ਤਾਹੀ ਨਾ ਮਿ ਮਾਯੇ ਰੇ ਵੀ ॥
ਰੇ ਵੀ ਪਾ ਮਿ ਸੇਜ ਸੇ ਵੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪੈਖੀ ਗਿ ਕੁਗਿ ਗਿ ਵੀ ਮੇਰੇ ਰੇ ਵੀ ਭੀ ਤਾ ਪਾਈ ਪੁਛੀ ਕੇ ਸੇ ਮਾਯੇ ਗੁਜਾ ॥
ਕੁ ਖੇ ਤੇਗੀ ਸੇ ਕੁ ਮਾਜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚੁਰਾ ਪੀ ਖਾਹੇ ਤੇ ਸੇ ਕੁ ਪਾਹੀ ਗਾਇਯੋ ਤੁ ਪਰਿ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਕੇ
ਏਯੋ ਤਾਹੀ ਕੀ ਰਈ ਹੀ ਰਸ ਚੀ ਗਲੇ ਸਾਹ ਕੇ ਪੁਤ ਜਯੋ ਰੇ ਨ ਤਾ ਥੀ ਤ ਕੇ ॥ ੨੧ ॥ ਭਾਤ ਕੀ ਲਖੀ
ਮਾਤ ਤੇ ਸੀਗਾਹੀ ਪੁਤ ਕੇ ਕੁ ਪਤ ਕੁ ਖਤ ਮਗੀਹੀ ਬਾਚ ਪੁਰਾ ਕਰੇ ਕੁ ਖਤੀ ਤਾਲਾ ਮਾਨਾ ਯਲੇ ਕੁ
ਪਾਵੇ ਤੇ ਮਾਲ ਮੇ ॥ ੨੨ ॥ ਕੁ ਪਤ ਜਨਲੀ ਸਾਹ ਮੇ ਮੇ ਕੀ ਤੇ ਸਾਹ ਮੇ ਕੇ ਬੀਚਤੀ ਰੇ ਪਗੀ ਤਾਤ ਤੇ ਕੁ
ਜੀ ਬਾਤ ਤਾ ਕੀ ਲਖੀ ਕੁ ਖਤ ਮੇ ਗੇ ਖਾਧਾ ਸਹਾ ਸਖੀ ॥ ੨੩ ॥ ਗਾਥੇ ਸੇ ਗਾਥੇ ਲੇ ਬਾਤ ਤੇ ਕੀ ਜਯੇ ਗਾਥੇ ਤੀ
ਮਾਯੇ ਤੇ ਨਾ ਰੇ ਕੀ ਜਯੇ ਕੁ ਖਤੀ ਨਾ ਕੇ ਕੇ ਲੇ ਪਾਥੇ ਗਾਥੇ ਤਾ ਸੀ ਲੇ ਤੇ ਲੇ ਮੇ ਕੁ ਗਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇਰੇ ਮੇ
ਪਕੇ ਕੁ ਪਕੇ ਸੀਗਾਹੀ ਮਾਧੇ ਪਾ ਮਾ ਮਾਧਾ ਮੁਗੀ ਗਾਹੀ ਸਾਹ ਕੇ ਬੇਲ ਕੇ ਰੇ ਸਗੀ ਗਾਥੇ ਮਾਧਾ
ਨਲੇ ਕੀ ਕੀ ਕੁ ਸੀ ਸਾਥ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇ ਤੇ ਕੁ ਗੀ ਤਾ ਸਾਹ ਕੇ ਕੀ ਤਾਹੀ ਨਾਹੀ ਨਾ ਮੇ ਸੇ ਖਿਖਾ ਕੀ ਕੇ

ਨਾਬਿਰਮਾਚੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ੪ ਚੰਦੀਐਸੇ ॥ ਪਚੀਤੇ ਸੇ ॥ ਤੇਜਗਈ ॥ ਮਾਯੋਧਾਈ ॥ ੧ ਚੰ ਸੇਧਮਹੁ
ਤੁਜੋਤਸ ਸੰਗਾ ॥ ਪਾਟਸਿਪਾਸਨ ਪਰਚਰਤੀ ॥ ਪੁਤਲੀਕਤੇ ਬਿਰਮਾਸਨੀ ਪਰਠਿਪਕਾਰੀਸੇ
ਇਤਨਾਨੀ ॥ ੧ ਸੈਮਣਸੈਨਾਪਨਜਹਕੀਨਾ ॥ ਤਾਲਕੁਠੇਲਲਸੋਤਹਚੀਨਾ ॥ ਜੋਨਰਦੇਪਸੋਨਨਿਜਦੇ
ਯੀ ॥ ਚੀਨਾਬ੍ਰਹਮਤਾਤਿਤਨੇਯੀ ॥ ੨ ਪੁਰਕਸਮੀਰਪੁਰਜਸਰਾ ॥ ਸੈਮਣਸੈਨਾਦਿਜਦੀਕਯਾ ॥ ਪੋ
ਤਸੁਤਰਾਜੇਕੋਤਾਹੀ ਜੁਆਖੇਲਧੁਠਖਚਗਾਤੀ ॥ ੩ ਇਕਾਦਿਨਾਬ੍ਰਹਮਤੀਰਬੁਲਾਯੋ ਦੇਪਨਤਕੋਯੋ
ਸਮਧੁਯੋ ॥ ਮੋਕੋਤਜਦਲਪਤ ਯਾਗੋ ॥ ਤਬਾਦਿਜਜੁਪਤਜਕਰਾਰਯੋ ॥ ੪ ਸ: ਦਲੁਤਧਨਦਛੀਤਿ
ਮਾਨਮਿਛੀਤਸੇਦਕ: ਭੰਛਕਾਬੁਗਦਛੀਤਿਦੇਵੋਤਨਦਿਤੁਬਤ: ਗੀਗਾਨਲਕੀਸਪਤਸੁਕੀਨ: ਮਰਮੇ
ਮਾਨਸੁਖੀਭਾਚੀਨੀ ॥ ਭੁਲੋਭਲਸਬਜਾਤਾ ॥ ਗਾਵੇ ॥ ਬੀਤੇਬਹੁਦਿਨਮਾਸਖਟਾਵੇ ॥ ੫ ਸੈ ਜਤੁਤਯੋਇ
ਕਰਮਕਹੁਮਗਮੇਲਤਜੁਪਲਖੇਨਰਗੁਈ ॥ ਕੋਤਕਹੇਤਸੁਪੋਖਨਕੋਤਜਾਵਤੁਭਾਲਖਸਰਪੁਕਾਰੀ
ਪੋਖਨਯੀਪਤਜੁਪਹਕੇਮਤਪੋਖਨਤੇਮਨਕੁਮਾਚਗੀ ॥ ਭਾਖਤਨੇਕਲਖੇਰਮਾਆਵਤਤਾਵਤਪੋਖਮਨਲ
ਗਸੁਨੀ ॥ ੬ ਮੀਨਤਜੇਬਗਮਾਸਾਬਿਠੀਤੁਤਗੀਪਾਮਲਤਿਜਨਾਹਾਜੇਯੋਯੋ ॥ ਤੇਸਾਦਿਸੇਜੁਜੁਪਪਯੋ
ਤਮਾਯੋਖੇਲਨਲਾਗਾਤਿਮੇਯੋ ॥ ਗਰਧਨਪਰਭੁਖਨਨਾਰਨਾਰੰਧਰੀਗਹੇਨੇਸਾਇਮੇਯੋ ॥ ਨਾਜਰੁਈ
ਨਸਜਾਵਤੁਭਯੋਮਗਭੁਖਪਯਾਸਯੋਦਰਮੇਯੋ ॥ ੭ ਗੀਆਮਨਪੋਰਮੇਰਤੋਸੁਈਜਲਹੇਤਕੁਪਨੀ

੭੪੬ ॥ ਤਿਹ ਕੁਪ ਮੇਲ ਪਉਦਰੀ ਮਤੁਰੁਤੁ ਸੁਗੀਸ ਮਸਰਹੀ ਅਲੰਕਾਰ ਸੀਪ ਜਲਾਲ ਪਟਾਬਿਧੰਗੀ ਗਾਥੀ
 ਮਾਗਲਾ ਤਬ ਏਕ ਕੰਕਨ ਤਾਰ ਯੋ ਦਿਲ ਲਾਨ ਤੁਲੀ ਨਾਇਨੇ ॥ ੮ ॥ ਤਿਹ ਜਲ ਲੋਭੀ ਦੁਸਰਹੀ ਵੀਨ ਪਨ ਵੇਲੇ ਪ
 ਰੀ ॥ ਤਬ ਮਾਨ ਬੇਦਨ ਪੁਰਲਗੋ ਨਹੀ ਸੇ ਸਰਾਫੁ ਰਹਿਤ ਬੀ ॥ ੯ ॥ ਇਹੋ ਜੁ ਮਾਰੀ ਜਾਨ ਮਨ ਤਬ ਕੁਪਤੀ ਰਬੇਲਾ ਵਹੀ
 ੨ ॥ ਤਲਾਜ ਸਾਰੀ ਬਾਤੁ ਕਹ ਮੇਲੀ ਨ ਫਲ ਪੁਨ ਘਾਵਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਭੁਜੰਗੋ ਪਨੀ ਭੁਖਨਿਹਾਰ ਨਾਗੀ ਮਪਾਠੀ ਗਯੋਲਾ
 ਜੁ ਸੇ ਮੇਖਿ ਮੋਰੁ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਤਬੋ ਭੁਪ ਕੰਕਨ ਦਏਹੇ ਮਕੁਰੋ ॥ ਪੁਨਿ ਜੁ ਪਖੇਲੋ ਨਹੀ ਗਾਮਧਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਸੇ ਸੀਗਲੇ
 ਤਾਹ ਕਪਾਦਿ ਗਾਏ ॥ ਤਬੋ ਰੁਪ ਮੋਛਾ ਮਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਲਖੇ ਨਾਰਹੀ ਜੀ ॥ ਹਿਤੁ ਮੋਰੇ ਹੀ ॥ ਪੁਛੇ ਕੇਸਾ ॥
 ਏਕ ਹੀ ਬਾਤੁ ਨਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬੋ ਤਾਦਰੀ ਏਕ ਸੁਰਹੀ ਸਮਾਨੀ ॥ ਲਖਾਈ ਨਹੀ ਮਧਾ ਮੀ ਮਧਾਨੀ ॥ ਤੁਹੋ ਕੇ ਰੁਪ
 ਜੁ ਹੋ ਤੇਲ ਲਲੀ ॥ ਨਰ ਏਕ ਥੀ ਤਿਕਚ ਸੇਤੁ ਭਾਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਫੁਛੇ ਭੁਪ ਕਾਤੇ ਖੜੇ ਸੋਚ ਕੇ ਸੇ ॥ ਕਹੇ ਬਾਲ ਬੇਸੇਲ
 ਹੋ ਸੇਵਾ ਮੈਸੇ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵਾ ਰੀ ਜਗਨ ਧਤੇ ॥ ਜਬੋ ਮੇਜ਼ਰੇ ਮੇਲ ਕੇ ਸੇ ਸੁਕੇਲੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਰੁਪ ਪੇਖ ਜੀ
 ਜੀਏ ॥ ਮਬੋ ਸੁਤੇ ਹੁਜੀ ਜੀਏ ॥ ਤਨਾਹ ਭਾਖਤੇ ਲਹੀ ਪਰੇ ਸੁਮੇਲ ਕੇਲਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤਬੋ ਸੁਬਿਕਾ ਪਰਯੋ
 ਨਰਿਚਾ ਮਗਤਾ ਜਗਯੋ ॥ ਧਮਕੀ ਕਲਾਨਈ ਸੁਰੀ ਬਗੋਨੀ ਪਿਠਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਹਾ ਬਤੁ ਧਾਰ ਕੇ ॥ ਨਰਿ ਸਮੇਤੁ
 ਸਾਰ ਕੇ ॥ ਨਵਾਲ ਤੇਲ ਧਾਰ ਮੋ ॥ ਸੁਰੀ ਗਨੀਹ ਸਾਰ ਮੋ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਸੇ ਨਰਿ ਸੁਰੀ ਦਵੀ ਪਲੀ ਮਦੁਖਤੁ ਚਈ

ਕਿਤੇ ਬਖੋਦਖੀ॥ ਸੁਬੰਕ ਮਾਕਰਾ ਸੁਖੀ॥ ੧੭ ਅਸੇ ਸੁਕਾਜ ਕੀ ਜਏ॥ ਤਬੈ ਸੁਏਹ ਲੀਜੇ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਮਹਾਬਰੀ॥ ਪਰੰ ਸੁਕਾਮ ਜਾਪਰੀ॥ ੧੮ ਸਤੀ ਸੁਗਾਥ ਏ ਸੁਨੀ॥ ਚਕਤਿ ਭੋਜ ਕੁਰਾਨੀ॥ ਪੁਨੀ ਕਿਤੇ ਦੇਨੀ ਬੀਤੇ
 ਚਹਿਤੁ ਮਾਸਨੀ ਬਿਤੇ॥ ੧੯ ਇਤੁ ਸਪੁਸਤੈ॥ ਮਤ ਪਗਾਧਰੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹਾਈ॥ ਬੀਰ ਮਸੀ ਕਰਨੀ ਤੁਮ ਪਾਈ॥
 ਭੋਜ ਕਹਾ ਕੇ ਸੇਤ ਬਗਾਈ॥ ਸੁਨੇ ਰੂਪ ਪੁਛੀ ਮੇਸਾਈ॥ ੧੫ ਗੀ ਮਦੰਤੀ ਮੋਪਨ ਦਾਨ॥ ਉਦੈ ਚੰਦ ਗੁਨ ਰੂਪ
 ਜਾਨਾ॥ ਤਾਕੀ ਸੁਤਾ ਸੁਕਾਮ ਜਾਮਾ॥ ਬਤੀ ਲਖਨ ਰੂਪ ਲਲਾਸਾ॥ ੨ ਤਾਕੇ ਜੋਗ ਕੰਤਿ ਪਿਤੁ ਚਾਹਤਾ॥ ਸੰਕਰਨ
 ਮਬਾਲ ਲਖ ਕੀ ਹਿਤਾ॥ ਸੁਨੀ ਸਗਾਈ ਪਿਤਾ ਉਚਾਰੀ॥ ਮਨਾ ਕਰੇ ਤਨ ਜਾ ਕੁਨ ਸਾਹੀ॥ ੩ ਹੀ ਸਨ ਸੇਵ ਮੇ ਕਰੇ ਸ
 ਦਾਈ॥ ਮੇਰੇ ਮਬਦਾ ਛਾਨ ਹਰਾਈ॥ ਕਰੇ ਭੁਜਨ ਹੀ ਨਾਮ ਪਗਾਏ॥ ਸਿਤਿ ਨੇਦ ਬਿਤ ਬੀਤ ਸੁਗਾਏ॥ ੪ ਮੇ ਪੋਗ
 ਛਾਨੀ ਕਰ ਜਾਮ ਮਗਾਵਤ ਗਾ॥ ਅਨਾਨਿਤ ਕਰੇ ਲਤਾਹੀ॥ ਪਾਤ ਭਵੇ ਘਰਾ ਮਾਵਤ ਹੀ ਨਿਸਤਾ ਹਰੇ ਕਾ ਲੋਕ
 ਲਖਾਹੀ॥ ਵੇਕਾਰੀ ਨਾਨਿ ਪਖੇਰ ਚਤੁਰ ਯੋਧਾ ਮੇਪ ਟਪੋਵਤੁ॥ ਤਾਰਨ ਕਾਹੀ ਪਖਤਿ ਸੇਗਿਰ ਕੰਦਰ ਮੇਨਿ ਪੁਛੁਪ
 ਪੀਕਿ ਮਥੀਤਾ ਇਤਾਹੀ॥ ੫ ਤਾਰਨ ਕਾਹੀ ਮੇਪ ਰਮੇ ਤਨ ਜਾਇਕ ਸਾਹ॥ ਉਦੈ ਸਸਕੀ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਪਰ ਪੋਵਤੁ ਨੀਤ
 ਸਦਾ ਨ ਜਾਤ ਕਹੁ ਹਰਿ ਸੇਬ ਸਕੀ॥ ਕੁਪਰ ਹੋਇ ਸਕੰਦਰ ਮੇ॥ ਦੇਨ ਪਾਹਨ ਹੋਤੁ ਨਿਸਾਰ ਸਕੀ॥ ਰੂਪ ਗੋਸ
 ਹਰੇ॥ ਮਗਾਵਤ ਨਾ ਚਕਰੇ ਗੁਨ ਤਾਲ ਸਕੀ॥ ੬ ਗੀ॥ ਸੁਨ ਰੂਪ ਚੋਕਤ ਹੀ ਭਯੋ ਕਿ ਮਕੀਨ ਯਾਏ ਲੀਜੀਏ॥
 ਨਿਸਰੇ ਸੁਗੀਜੁਈ॥ ਬਿਗੁ ਗੁਰੂ ਪੇ ਸੁਖ ਥੀਯੇ॥ ੭ ਦਿਨ ਰਹੇ ਘਰ ਮੇਰਾ ਸਾਹਕੇ ਸਮ ਪਾਹਨਿ ਚੁਪ ਸਿਤੁ ਜੋ॥ ੮ ਬਭੁ

੩

੨
 ਪਾਤਕਾਯੋਗਮਯੋਸਸਭਿਦੈਉਠਪੁਜੈਨਯੋ॥੧੦ ਕਛੁਸੇਵਕਹੁਦੀਪਤਕਹੈਤਬਭੁਪਤਨਜਾਜਾਹੀ॥ਤਬਦੀਪਤੀ
 ਕਹਾਹੁਤਸੇਤਮਲਾਜੁਰਖਤਨਜਾਸਹੀ॥ਕਰਕਾਜਤਕਨਿਯਾਕਯਾਹੀਰਹੇਨਹੀਨੀਕਹੀ॥ਤਬਜਾਕਹੈਪਨ
 ਏਕਗੋਨੇਪਾਇਕਮਾਸੋਤਮਸਹੀ॥੮ ਕੁਜੰਗਮੁਝੈਤਬਮਯੋਨਿਸਾਨਾਹਮਾਵੇ॥ਦਿਨਿਮੋਹਸੋਭਾਤਕੀਜੇ
 ਸੁਨਾਵੇ॥ਨਿਪਮਾਨਲੀਨੀਕਗਤਾਬਯਾਹੀ॥ਮਹਾਦਾਨਪੁਨਿਪਨੇਉਤਸਾਹੀ॥ਨਿਸਿਨਾਹਗੀਲਖੇਦਿਨਪਾਵੇ
 ਤਬੋਭੁਪਸੇਵੈਇਕੀਸਿਧਤਾਵੇ॥ਤਿਸੇਜੋਗਯਗੁਰਕਾਰੀਨਗਈ॥ਚਰਯੋਗਰਤਪੇਗੁਪਮਤਦਹਪਾਈ॥੧੦ ਸ
 ਮਾਪਖਕੋਤਾਹਨਿਤਿਲਖਾਈ॥ਸੁਗੀਓਰਬਸੀਮੇਭੁਭਾਮਾਦਿਖਾਈ॥ਤਿਸੇਮਲੁਟਲਚਨੇਦੇਵਸਾਗੇ॥ਕਛੁਬੀਨ
 ਲੀਨੀਨਿਪਤਿਗਧਾਗੇ॥੧੧ ਅਏਤਾਹਤੋਏਕਨਾਗੀਦਜਾਮੀ॥ਕਹੇਕੁਪਮੇਜੇਮੁਝੈਸੁਪਨਾਮਾਮੀ॥ਤਮੇਖਾਹੈਨਿਗਰ
 ਪੰਥੀਤਪਯਾਹੀਗਈਦੇਵਲੋਕਦਿਟੀਮਾਲਕਾਗੀ॥੧੨ ਨਾਜਤਤਾਚਨੀਤਸੀਪਜੰਸੁਗੀਦੁਬੀਤਮੋਹਿਤੀ॥ਸੁਪਾ
 ਚਤਾਹਮੇਲਏਕਹੇਦਿਖਾਉਦੀ॥ਦਿਤੀ॥ਸੁਨਿਤਲਾਜਮੋਨਭੀਲਖਾਚਾਹਿਰੁਏਸਹੀ॥ਗਈਨਿਸਾਤੁਹੀਜਬੇ
 ਪੁਨਿਨਾਮਾਵਤੀਭੁਈ॥੧੩ ਨੀਪਤਿਬੇਸਾਚੈਤੁਭਾਬਯੋਗਪੀਰਹੀਜਰੇ॥ਬਨਿਸਿਪੀਸੁਖੋਜਤੀਕਈਦੋਗਾਮੀ
 ਹਰੇ॥ਤਰੀਸੁਏਕਰਤਰੇਨਿਸੀਤੁਭੁਪਭੁਭੀਤੀ॥ਸੁਪੁਤਗਰੁਪਖਿਯੀਮਹੀਸਖਾਵਨੋਚਿਤੀ॥ਮਹਤਿਸੇਬਚਾਈ
 ਦੀ॥ਇਨੇਦਹੀਸੁਬਾਤਸਿਮਤੀ॥ਕਹੈਤਗਰੁਮਾਂਗਤੁਕਹੇਜਾਮਮਾਵਤੀ॥ਤਿਸੇਮਯਰਲੇਚਕਲੇਮੁਝੈਸੁਮੀਤ
 ਤੇਤਹੀਖਗੇਸਭਾਖਲੇਚਕਲੇਮੇਨਨਾਮਲੈਤਹੀ॥੧੪ ਮੋਤੀਦਾਮਨਹੀਤੁਮਨਮਕਹੈਇਮਕੀਨਗਯੋਤਹਰਾਮ

ਪਤਾਕੇਘਰਮਯੋਸਸਭਿਦੈਉਠਪੁਜੈਨਯੋ॥੧੦ ਕਛੁਸੇਵਕਹੁਦੀਪਤਕਹੈਤਬਭੁਪਤਨਜਾਜਾਹੀ॥ਤਬਦੀਪਤੀ
 ਕਹਾਹੁਤਸੇਤਮਲਾਜੁਰਖਤਨਜਾਸਹੀ॥ਕਰਕਾਜਤਕਨਿਯਾਕਯਾਹੀਰਹੇਨਹੀਨੀਕਹੀ॥ਤਬਜਾਕਹੈਪਨ
 ਏਕਗੋਨੇਪਾਇਕਮਾਸੋਤਮਸਹੀ॥੮ ਕੁਜੰਗਮੁਝੈਤਬਮਯੋਨਿਸਾਨਾਹਮਾਵੇ॥ਦਿਨਿਮੋਹਸੋਭਾਤਕੀਜੇ
 ਸੁਨਾਵੇ॥ਨਿਪਮਾਨਲੀਨੀਕਗਤਾਬਯਾਹੀ॥ਮਹਾਦਾਨਪੁਨਿਪਨੇਉਤਸਾਹੀ॥ਨਿਸਿਨਾਹਗੀਲਖੇਦਿਨਪਾਵੇ
 ਤਬੋਭੁਪਸੇਵੈਇਕੀਸਿਧਤਾਵੇ॥ਤਿਸੇਜੋਗਯਗੁਰਕਾਰੀਨਗਈ॥ਚਰਯੋਗਰਤਪੇਗੁਪਮਤਦਹਪਾਈ॥੧੦ ਸ
 ਮਾਪਖਕੋਤਾਹਨਿਤਿਲਖਾਈ॥ਸੁਗੀਓਰਬਸੀਮੇਭੁਭਾਮਾਦਿਖਾਈ॥ਤਿਸੇਮਲੁਟਲਚਨੇਦੇਵਸਾਗੇ॥ਕਛੁਬੀਨ
 ਲੀਨੀਨਿਪਤਿਗਧਾਗੇ॥੧੧ ਅਏਤਾਹਤੋਏਕਨਾਗੀਦਜਾਮੀ॥ਕਹੇਕੁਪਮੇਜੇਮੁਝੈਸੁਪਨਾਮਾਮੀ॥ਤਮੇਖਾਹੈਨਿਗਰ
 ਪੰਥੀਤਪਯਾਹੀਗਈਦੇਵਲੋਕਦਿਟੀਮਾਲਕਾਗੀ॥੧੨ ਨਾਜਤਤਾਚਨੀਤਸੀਪਜੰਸੁਗੀਦੁਬੀਤਮੋਹਿਤੀ॥ਸੁਪਾ
 ਚਤਾਹਮੇਲਏਕਹੇਦਿਖਾਉਦੀ॥ਦਿਤੀ॥ਸੁਨਿਤਲਾਜਮੋਨਭੀਲਖਾਚਾਹਿਰੁਏਸਹੀ॥ਗਈਨਿਸਾਤੁਹੀਜਬੇ
 ਪੁਨਿਨਾਮਾਵਤੀਭੁਈ॥੧੩ ਨੀਪਤਿਬੇਸਾਚੈਤੁਭਾਬਯੋਗਪੀਰਹੀਜਰੇ॥ਬਨਿਸਿਪੀਸੁਖੋਜਤੀਕਈਦੋਗਾਮੀ
 ਹਰੇ॥ਤਰੀਸੁਏਕਰਤਰੇਨਿਸੀਤੁਭੁਪਭੁਭੀਤੀ॥ਸੁਪੁਤਗਰੁਪਖਿਯੀਮਹੀਸਖਾਵਨੋਚਿਤੀ॥ਮਹਤਿਸੇਬਚਾਈ
 ਦੀ॥ਇਨੇਦਹੀਸੁਬਾਤਸਿਮਤੀ॥ਕਹੈਤਗਰੁਮਾਂਗਤੁਕਹੇਜਾਮਮਾਵਤੀ॥ਤਿਸੇਮਯਰਲੇਚਕਲੇਮੁਝੈਸੁਮੀਤ
 ਤੇਤਹੀਖਗੇਸਭਾਖਲੇਚਕਲੇਮੇਨਨਾਮਲੈਤਹੀ॥੧੪ ਮੋਤੀਦਾਮਨਹੀਤੁਮਨਮਕਹੈਇਮਕੀਨਗਯੋਤਹਰਾਮ

ਸੁਬਾਹਰਚੀਨਾ ਕਰੇਤੁ ਮਬਾਤਸੁਭਾ ਮਹਲੀਗਾ ਕਰੇਤੁ ਮਕੋਯਲੁ ਵਤਾ ਮਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਮਈ ਵਹ ਪੇਖ ਚਕੀਸੁ
ਨਬੇਨਾ ਕਰੇਨੀ ਪਪਾਨ ਪਯੋਪਦ ਚੇਨਾ ਮੁਝੇਨ ਹਤਾਗਾ ਦੁਆਤੁ ਬਹੋਯਾ ਕਰੇਇ ਮਕੀਤੁ ਲਿਜੇ ਮੁਹਜੋਯਾ ॥
੨੧ ॥ ਥੀਤ ਧਾਰਕੋ ਮਿਹਿਗਾ ਥਸਰਾ ਮੇਬਜਾ ਥੋਕਾ ਯਜਬੇਨਿ ਪਰੇਯਾਤੁ ਬੇਮਾਗਾ ਏਹਾ ਏਹੀ ਏਹੇ ਵੇਜੀ ਸੁਬਾਮਾ
ਮੋਹਇ ਦਕੁਰੇ ਕੋਨ ਸੋਯਾ ਸਬੈਰੇ ਸੁਬਾਮਾ ਤਬੈਰੁ ਮਕੀਸੁ ਗਾਈਯੋ ਕਰੀ ਦੁਹਾਈ ਤਬੈਰੇ ਇਹੁ ਸੁਗਾਈ
ਅਬੈਕੀਜੁ ਏਬਾਹੁ ਪਨੇਤੁ ਨਿਪਰਾਈਯੋ ਅਸੈਕਰ ਬਾਹੁ ਸੁਰਲੇਕਤੇ ਸੁਮਾਨੀਗਾ ਪੁਰੀਕਸਛੁਯ
ਧਾਮਧਾਮ ਸੋਭਾਪਾਈਯੋ ੧੮ ॥ ਫੁਲਨ ਦਖਿਪਿਤੁ ਨਿਜਾਨ ਸੋਤਾਹਾ ਮਾਯੋਜੇ ਸੇਸੇ ਫਿਨਾ ਮਸੋਕਿਸਦੀਨਾ ॥
ਪੁਛੇਤੁ ਪਤਾਹੀਤੁ ਮੇਜਿਸਕਾਹੀ ਕਰੇਯੋ ਤੁਨੇ ਮਾਸਲੇਹੁ ਸੁਖੀਨਾ ਮੁਝੇਕਨਿ ਯਾਸਾਕਸੇ ਦੇਨਲਾਗੇ ਚਿਦੇਚਿ
ਦਨਾਮਾਧਨੀਤਾ ਕਮਾਰੀਤੁ ਮੇਸੋਬਦਾਹੀ ਮੁਝੇਪੇਮਤਾ ਕੋਤਬੈਰੁ ਪਦੀਨੀਤਿ ਸੇਕਲ ਪਯਾਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਧ
ਮਬਾਮਹੀਰੇ ਪਦੈ ਮਲਾਹੁ ਤਦੀਨੀਨਾ ਮੇਸੀਕਰਨੀਜੇ ਕੋਰੇਸੀ ਯਾਸਨ ਪਗਧਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤਾਮਸਟਮ
ਸੇਧਮਹੁਤਤੋਰਤਹਾਹੀ ਚਹੇਸੀ ਯਾਸਨ ਪੁਤਲੀਗਾਹੀ ਬਿਰਮਸੀਕਰਨੀਜੇ ਕੀਨੀ ਚਤ੍ਰੇਤਬੈਨਿਪਕਹ
ਕਹਚੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤਲੀਕਹਾਇਕਸੀਪਸੁਤਰਾਈ ਤਾਕੋਮੀਤਾਦੇਜਾਇਕਗਾਈ ਦੇਨੋਪਲਭੀਬਿਛਰਤੁਨਾਹੀਦੇ
ਦਨੇਤਬਨ ਥੇਟਾਸਿਧਾਹੀ ੨ ॥ ਮਿਗਪਾਛੇਦੇਈਤਬਧਾਏ ਭੂਲਗਏਕੀਤਕੋਨਿਤਪਾਏਗਾਜਪੁਤਪਰਹੋਵਤਾਅ

ਯੋਗਦੀਨਸੁਤਗਯੋਕੁਲਦੁਖਪਾਯੋ। ੩ ਯੋਸੁਨਰੋਵਤਨਗਮਪਾਰੀ ਨਿਪਸੁਤਭੀਪੁਨਾਮਾਬਨਧਾਰੀ। ਤੁਥੋਦਿਨੀ
ਸੁਤਮਿਨੁਤਾਮੈਸੋਸੁਨਕਥਾਤਾਮੋਰੁਈਜੋਸੋਠ ਸ੍ਵੈ ਕਾਨਨਮੇਤਿਖਾਮਾਤਰੇਸੋਕੁਮਤੋਕੁਮਤੋਤਰਬੁਰਨਮਾਹੀ
ਪੀਪਲਏਕਤਲਾਯਬਰੋਰੁਨੀਰਤਿਤੀਦਿਨਮਾਲਖਪਾਤੀ ਨੀਰਪਿਏਲਖਧਾਵਤੁਤੈਮਿਗਤਾਸੁਭਯੋਸਰ
ਦਲਲਖਾਹੀ। ਬਾਜਤਨਯੋਤਰਪੇਚਰੁਗਯੋਹਰਨੀਰਪਿਯੋਲਖਕੋਤਕਵਾਂਹੀ। ੫ ਤਾਪਰੁਕੁਕਮਾਹਸੁ
ਗੀਤਾਕੇਰੁਓਰੁਸਿੰਗਸਿੰਘਧਰੋਸੋਯਹਰਯੋ। ਇਕਜਾਮਲਗੀਪੁਨਸੋਓਠਕੋਬਨਗੀਨਕਰੋ। ਤੁਏਦਿਨ
ਬਾਜਚਰੁਯੋਪਗਮਾਵਤਗਜਸੁਤਮਿਨਮੋਦਰੁਗੇਗਾਥਕਹੀਸੁਨਚੋਕਰਾਯੋਮੁਹਕੋਦੇਖਲਾਵ
ਹੁਖਯਾਲਪਠੇ। ੬ ਗੀਯਾ ਤਬਮੀਤੁਦੇਈਤੁਹਾਮਏਚਲਦਲਤਰੀਥੀਤਮੁਲਹੀ। ਉਸਸਮੇਮਾਵਨ
ਕੇਅਏਲਖਤਾਸਖਗਾਮਿਗਕੁਲਹੀ। ਤੁਰਪੇਚਰੁਲਖਕਨਿਕਾਥੀਭੁਜਾਠਦੁਲੀਸੁੰਦਰੀ ਅਤੁਰੁਪਮ
ਦਮੇਨੀਹਰੇਸਸਕੀਰਹੇਮਿਸੁਤਹੀ। ੭ ਤਿਓਓਰਧਰਾਸਿੰਗਸਿੰਘਸੋਯੋਨੀਰਪੀਕਰਹੇਤਰੀ ਤਬਮੀਤੁ
ਦੇਈਲੋਕੁਸੋਤਾਸਾਭਤੋਕਰਹੇਤਰੀ ਤਬਕਨਿਕਾਮਿਗਕਹੀਯੋਯਤਾਤੁਮਿਗਕਾਰਹੀ। ਇਹਮਾਰਦੇ
ਗੋਬਲੀਤਬਦੇਯਓਤਰੇਰਾਹੀ। ੮ ਭੁਜੰਗਮਰੋਸੀਸਦੇਹੀਤੁਮੇਕੋਬਰਾਹੀਲਏਖਰੁਗਠਾਦੇਸੁਤੇਸਿੰ
ਘਜਾਹੀ। ਤਬੇਗਜਸੁਤਾਹਚਰੈਕਿਪਾਨੀ। ਹਨੇਬੇਪਖੁਤੋਕਰਾਯੋਨਠਲੇ। ੯ ਹਨੇਪਗਕੇਨਰਓਹਯੋ

ਤਾਹੀ ਆਤਿਸੀ ਤੇ ਹਮੇ ਆਤਲੇ ਜੀਘਪਾਹੀ ਤੁਮੇਲ ਕਲੇ ਕੇ ਚਲੇ ਠਾਮ ਪਯਾਰੇ ਤੁਮੇ ਕਾਮ ਹੋ ਗੋ ਨ ਦੇਈ ਬਿ
 ਥਾਏ ॥ ੧० ॥ ਚਲਾ ਗਾਜ ਪੁਤਿਲ ਦੇ ਨਾਠ ਸੇਵਾ ਪਛੇ ਸੀਘ ਜਗੇ ਲਖੇ ਦੇ ਨਾਠੇ ਵੀ ਨਹੀ ਨਾਹ ਪੇਖੀ ਕਪੌਟੀ ਕ
 ਮਾਲਾ ਲਖੇ ਦੇ ਨਾਠੇ ਕੁਝ ਕੋਤੁ ਦਯਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੁਏ ਨਾਠ ਜੇ ਵੀ ਹਰੀ ਭਾਖ ਸੇਵੀ ਕਾਮੀ ਤੁਮੇ ਰੇ ਲਈ ਪੇਖ ਜੇ
 ਵੀ ਕਰੇ ਸੀਘ ਮੀਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਤੇਰੇ ਤੁਏ ਕੋ ਮਰਾਯੋ ਹਿਰਯੋ ਮੀਤੁ ਮੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨਕਿ ਸੋ ਮਰਿ ਸੁਮਾਰਤੁ ਬਤਾਇ
 ਠਾਮ ਤਾਮਗੀ ਦਿਨੀ ਪਛਾਨ ਤੇਰੇ ਹੋਤਾ ਨਹੀ ਧਰੀ ਪਰਿ ਸੁਕਾਮ ਤੇ ਕਰਾ ਮੁਏ ਮਰਿ ਸੁਤਾ ਮਤੀ ਤੇ ਨਾਮਾਗ
 ਕਹੈ ਦਿਨੀ ਮਨੇ ਹਰੀ ਕਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬੇ ਸੁਸੁਪਨੇ ਮਧੇ ਲਖਤਿ ਨੀਤ ਬਿਕਾਮਾ ਦਿਨੀ ਪਰਿ ਸੁਕਾਮ ਕੀ ਮਿਤਿ ਹਿਤਿ ਦੁਖੀ
 ਮਾ ਤਬੇ ਦੁਬੀਰ ਬਲ ਕੇ ਕਹਿਤੁ ਬੀ ਸਯੋਜਨਿ ॥ ਦਿਨੀ ਛੁਡਾ ਆਮਾਨ ਦੇ ਚਲੇ ਸਬੀਰ ਤਾ ਧਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਉਤ੍ਰਿ ਨਾਠ ਕੇ
 ਰੂਪ ਸੋ ਪਾਤੁ ਹੀ ਮਯੋ ਸੀਘ ਧਾਯੋ ਤਬੇ ਪੇਖ ਪਯਾਰੀ ॥ ਛੋਡ ਕੋ ਬੀ ਪਸੀਘ ਕੀ ਪੇਖ ਤੇ ਨਾਠੀ ਲੋਪ ਸੋ ਬੀਰ ਰੁ
 ਗੀ ਬੀਰਨੇ ਮਾਨਯੋ ਬਾਮਨਿ ਰੂਪ ਪੇਖੇ ਕੋ ਦੇ ਨਾਠ ਕੇ ਗਈ ਧਨਿ ਤੁਮੀਤ ਕੇ ਤੇਤ ਯੋ ਵੀ ਤਨੇ ਰਾਜ ਸੀਘਾ ਸਨੇ
 ਲੇਹੁ ਭਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇ ਲੈ ਤੇ ਨਾਠ ਸੇ ਰਾਜ ਦਿਨੀ ਧਨ ਮਾਲਾ ਮਪਾਯੋ ਨੀ ਬਿਕਾਮਾ ਧਨਿ ਦਿਨੀ ਪਸੁਤ ਕਪਟੀ
 ਪਾਗ ॥ ੧੬ ॥ ਮੀਤ ਬਚਾਵੈ ਧਨਿ ਵੈ ਮੀਤੁ ਦੁਖਾਵੈ ਮਰਿ ਮੀਤੁ ਤੇਤੁ ਸਾਚੇ ਕਰੇ ਸਤਿ ਧਨਿ ਸੁਖ ਕੀਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਉਤ੍ਰਿ ਨਾਠ
 ਨਾਠੇ ਸੀਘ ਸਨ ਚਾਹੁ ਪਾਲਾ ਬੋਲੀ ਪਤੁ ਮਾਮਤੁ ਪੁਗਤਾ ਲਾ ਬਿਕਾਮਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਕੀਨੀ ਕਹੈ ਕਸਤੁ ਬਕ
 ਹਤੀ ਚੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰਖਾ ਦਿਸ ਪਰਾਮ ਮਗਵਤੀ ਤਾਮੇ ਬਨ ਯਾਹੋ ਮਹਿਤੀ ਨਾਠ ਤਾਹ ਸਾਸਿ ਤੇ ਦੁਤਾਈ ਧਰੀ
 ਨਹੀ ਰਿਹਾ ਤੇ ਕੁਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਠ ਕੀ ਉਰ ਬਸ ਪੇਖ ਲਜਾਹੀ ਪੇਖ ਤੁਹਾ ਮਹਾ ਰੂਪ ਲਕਾਹੀ ਨਾਠ ਸਰੀਰ ਬਰਤਾ ਪਤ

ਬੰਧਾ ਭੋਗਿ ਨ ਰਹੈ ਨ ਬਲ ਸੰਧਿ ॥ ੩ ॥ ਬਨ ਯਾ ਜ ਰੇ ਹੀ ਅਦੁਖ ਭੁਗੀ ॥ ਨਾ ਛੁਟਾਯੈ ਬੰਧਿ ਨ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾ ਗਾਹੈ ਨ ਬਲ ਸੰਧਿ ॥
 ਮਹੁਰਤਾ ਦਾਨ ਮਾਨ ਦੇ ਨਾ ਰਹੀ ਤੁਤਾ ॥ ਸ੍ਵੈ ਰੰਪਤ ਭੁਨ ਸੁਸਾ ਮਹਾ ਕਰਨਾ ਪਲ ਪੇਕਿ ਸਨੀ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਅਪ ਸੁਹਾ ਅਕ
 ਰੋਹ ਮਕੀ ਪਠਾ ਬਿਕੁ ਮਭੁ ਪਤੰ ਦੁਖ ਨਿਦਾਗੀ ॥ ਦੂਪਦੀ ਮਪ ਚਾਦ ਰਹੁ ਤਿਲਖ ਤਿ ਪਰੇ ਖਗ ਕੀ ਦਰਿ ਨਿਹਾਗੀ ॥ ਚੋਰਾ ਦੁ
 ਗਾਵਤੁ ਹੈ ਸਬ ਠਾ ॥ ਇਕ ਕੀ ਰਤਿ ਸੇਕਰ ਦੁਕਲ ਪਾਗੀ ॥ ੫ ॥ ਪਲ ਕੁਟ ਬਾਨਿ ਜੇ ਜਸ ਗਾਵਤੁ ਪੀਨ ਮੈ ਹੈ ਬਨ ਯਾ ਕਾ
 ਨਾ ਮੈ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਬਨ ਕੇ ਸੁਕ ਗਾ ਪਛੁ ॥ ਅਗਲ ਗੀ ਬਨ ਦਾਹਤੁ ਹਾ ਮੈ ॥ ਤਾਹ ਕੁਟ ਬਨ ਰਾਸ ਬਹੀ ਤਬ ਕੀ ਰਦ ਖੀ
 ਨਿਪ ਪਾਸ ਪਨਾ ਮੈ ॥ ਪੋਖ ਉਜੇ ਨ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਪਾਸ ਬਿਥਾ ਕਹ ਦੁਖ ਗਨਾ ਮੈ ॥ ੬ ॥ ਗੀ ॥ ਨਿਪ ਸਭੁ ਮੈ ਬਿਤ
 ਥਾਜ ਬੈਤ ਬਕੀ ਗਾਨੀ ਪਕਰਾ ਅਥ ਬਿਤੀ ॥ ਕਰ ॥ ਦਬਾਰ ਬਾਰ ਉਸਤਤ ਕਰਤਾ ॥ ਰਦ ਖਹ ਗਨਿਤੀ ॥ ਜਸ ਤੇ ਹਸੁ
 ਕਰ ਸਰ ਬਠਾ ਬਹੁ ਪਾਤਨ ਸੇ ਇਤ ਮੈ ਮਯੋ ॥ ਨਿਪ ਕਰਾ ਕਰ ਜ ਮੈ ਕਹੇ ਸੁਕ ਕਹੇ ਘਰ ਮੈ ਚਲਨ ਯੋ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਭੁਪ
 ਤਾ ਸੰਗਾ ਮਾ ਯਯੋ ਮਗਤਾਲ ਸਰਤਾਨਾ ਏਕੋ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਪੁਰ ਪੇਖ ਯਨਿ ਨ ਸੁਰ ਪੁਰੀ ਪਰ ਭੁਯਾ ਏਕੋ ॥ ੮ ॥
 ਪਕਰਤੁ ਏ ਪੁਰ ਕੀ ਨਹੈ ਤਬ ਕੀ ਰਕਹ ਸੁਨ ਭੁਪਤੀ ॥ ਬਨ ਯਾ ਰਹੈ ਏ ਸਨ ਗਰ ਮੈ ਖਗ ਚੀਟਯੋ ਪਾਲਤਾ ਨਿਤੀ
 ॥ ਭੁਜੰਗ ॥ ਤਿਸੇ ਪਰ ਸਗਾ ਮੀ ਸੁਨਾ ਮਦਿ ਯਾਗੋ ॥ ਤੁਮੇ ਨਾ ਮਗਾਵੈ ਨਿਤੀ ਸੋ ਅਪਾਰੋ ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਸੁਨਾ ਨਾ ਮੈ ਤੇ
 ਤਰਾਈ ॥ ਕਹਾ ਭੁਪ ਮਾਵੈ ਤਿਸੇ ਮੇਲ ਭਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪਛੈ ਧਾਮ ਤੇ ਰੇ ਚਲੇ ਪਾਤ ਪਾਮੀ ॥ ਅਏ ਨਾ ਰਭਾ ਖੋਗਾਯੋ
 ਹਰ ਕਾਮੀ ॥ ਗਏ ਗਾਏ ਪੋਖ ਸੋ ਮੈ ਦਬੀਏ ॥ ਕਰੇ ਸੇਵ ਪੁਜਾ ਅਯੋ ਪਾਮਨੀਏ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਾ ਭੁਪ ਪੀਰੀ ਮੁਖੀ ਕਾ
 ਪਯਾ ਰੇ ਕਹੇ ਬਾਨ ਯਾ ਰੇ ਨ ਬਾ ਮੈ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਸੇ ਰੇ ਨ ਤੁ ਨਿਪ ਜਾਗਤਾ ॥ ਅਯੋ ਨਾ ਗੀ ਬੀਤੈ ਨਿਸਾ ਜਾਮ

ਦਾਤੇ ॥ ੧੧ ਅਯੋਮੋਹਯਾਤੇਨਰੰਪਧਾਰੀ ॥ ਤਿਸੇਬੰਧਕੇਨਰੰਗੋਨਿਹਾਰੀ ਗਯੋਪਾਤਨਗੰਢਦੀਪਹੁਨੇਹਾਰੀ ॥ ਚਕਰ
 ਪਕੁਰੀਦੁਖੀਏਅਪਾਰੀ ॥ ੧੨ ਰਹਾਰੇਨਦੁਨੀਘਟੀਚਾਰਬੀਰੇ ॥ ਰਹਾਰੇਯੋਥੀਤਨਗੀਸਜੀਤੀ ॥ ਅਯੋਨਗਮਾਰੀਸ
 ਮੀਸੀਸਕਟੀ ॥ ਪੁਨੀਤੀਰਸੋਖੋਰਤਨੀਧਰੀ ॥ ੧੩ ਤਨਿਨਗਘਾਸੀਰਕੋਅਧਿਕਪੀ ॥ ਰੁਹਯੋਤਾਹਰੀਹਨਦਖਰੁਪੀ
 ਅਏਕੀਰਸੋਕਨੀਮਾਹਗਈ ॥ ਤਹਾਰੇਦਤੀਕਨਿਘਾਪੋਖਗਈ ॥ ੧੪ ਨਕ ਅਯੋਸਕੀਰਕਾਯਕੋਪੁਛੇਦੁਖੀਤੋਕੋ
 ਨਹੀ ॥ ਹਰੀਦੁਖੀਸੁਕਦਹੋਪੁਛੇਤਕੀਰਤੋਨਹੀ ॥ ਤਬੋਸੁਕਨਿਯਕੋਧਨਿਸੁਬਿਕਮਾਤਹੀ ॥ ਪਰਿਦੁਖੀਬਿਦਾਰਨੀਪਰਿਸਕ
 ਮਸਤਹੀ ॥ ੧੫ ਮੁਝੈਸੁਕਤਨਗਘਾਸਨਰਏਕਬਾਨਯੀ ॥ ਰਵਤਨੀਤੁਪਾਪਕੋਅਯੋਨਪਾਤਨਯੀ ॥ ਨਜਨਦੁਕਦ
 ਤਨਯੋਅਯੋਸੁਦਸਰਹਾਥਹੀ ॥ ਬਡੇਦੁਖੀਸੁਕਤਕੋਸੁਕੇਨਹੀਯਗਥਹੀ ॥ ੧੬ ਤਿਸੇਸੁਮਾਸਰਿਚਕੀਜਬੋਸੁਮੋਹਪਾ
 ਦਹਾ ॥ ਤਬੋਜਿਦਾਯਲੇਹੁਗੀਤੁਮੇਕੋਰੋਤਿਦਹਾ ॥ ਚਕਤਕੁ ॥ ਭਾਖੇਕੋਮੇਜਿਦਾਯਤਾਹਤਾ ॥ ਕਹਿਤਕੁਭਾਮਿਤੀਪ
 ਤਾਲਾਅਨਮਾਹਤੁ ॥ ੧੭ ਮੇਤੀਰਾਮ ਮੁਏਤਬਭੁਪਕੋਬਚਤਾਹਾ ॥ ਬਚਤੁਮਦੋਯਾਦਿਜੇਪੁਬਗਾਹਾ ॥ ਤਬੋਹਮਸੀਸ
 ਤੁਮੇਕਰਦੇਤਾ ॥ ਸੁਨੇਤਬਰੀਬਚਨੀਮੁਦਏਤੁ ॥ ੧੮ ਕਹੇਨੀਪਏਕਪਰੀਤੁਯਜਨਾ ॥ ਨਹੀਪੁਨਭੋਗਹੁਨਗਬਲਾਨ
 ਦਤੀਘਟਾਮਿਤਾਯਾਧਹੁਦੇਹਾ ॥ ਮਝੈਨਹਮਾਹਰੀਮੀਤੁਹੁਦੇਹਾ ॥ ੧੯ ਦਏਬਚਤਾਕੋਪੁਨਯੈਸਾ ॥ ਹਮੇਤੁਹਦ
 ਸਜਬੈਤਨਮੈਸਾ ॥ ਦਯੋਸਿਰਕੁਪਤਬੋਤਿਹਾਅਨਾ ॥ ਸੁਧਾਘਰਪੁਰਪਤਾਲਹਮਾਨਾ २੦ ਅਹਿਤਬਮਾਨਜਿਦਾਯ
 ਕਹਿਤਾ ॥ ਸਨਿਤੁਮਾਬਿਕਮਸਤਿਜਹਿਤਾ ॥ ਮੁਝੈਤੁਪਮਦਿਸੁਭਾਵਨਿਦਾਹਾ ॥ ਰਖਾਨਰਕੀਪਹਰੁਪਾਅਪਾਹਾ २੧ ੫ ਹਮੇਦਾ

११

੧੧ ਸਤੇਰੇਲਬੇਲੋਸੁਜੀਵੈਤਬੋਰੁਪਸੋਅਮਿਤਿਲੀਨਾਮਾਏਯਾਤੀਕੀਰਕੋਟੀਬਸੇਦੇਖਤਾਹੀਜਗਭੁਤਹੋਯਸੁਧਾਤੁਰਾ
 ਏਦਯੋਤਾਜੀਵਾਈਸੁਕੀਜਸਗਾਹੀਸਮਾਕੋਰਜੀਵੈਪਨੀਬਿਰਮਾਹੀਧਰਾਗੋਨਤੀਕੀਜਸੀਕੁੰਨਤੇਗਾਅਯੋਰੁਪਭਿ
 ਜੇਨਮੇਸੋਰੁਪਾਹੀ॥ ੨੨ਦੇ ਅਸਪਰਉਪਕਾਗੀਨੀਪਕਲੀਕਾਲਸਹਜੇਯਾਤਾਸਮਦਲੇਨਾਹਕੋਗੁਰਕਰਨਾਤੋਹੋਯ
 ੨੩ ਇਤਯੰਤੁਪੁਨਾਮਹੁਰਤਪੇਖਨੀਪਾਲਾ॥ ਬੈਰਨੋਰੁਜਚਾਕਬਭਾਲਾ॥ ਪੁਤਲੀਕਥਾਬਖਾਨੇਗਾਈ॥ ਬੀਰ
 ਮਕਰਨੀਅੇਸਸੁਹਾਈ॥ ੧ ਧੀਨਸੁਈਨਗਹਿਤਸੇਸੁਨੀਸੁਨੇਪਰੇਪਾਵਨਤੇਗੁਨਹੀ॥ ਇਕਪਨਵਿਤਬਾਨਯਾਭਾਹੀ॥
 ਨੀਜਪਰਮੇਜਸਪੁਰਾਅਪਾਹੀ॥ ੨ ਤਾਕੋਪੁਤਨਾਮਮਨਮੋਹਨ॥ ਸੀਲਰੁਪਗੁਨਧਾਮਸੁਸੋਹਨ॥ ਤਾਕੋਪੇਖਮਾਤੀਪਤ
 ਜੀਵੈ॥ ਸੀਕਿਸਨਕਰਯਾਲਖੀਵੈ॥ ੩ ਜਨੇਪੁਤਦਯੋਇਹਾਮੇਸਾ॥ ਏਕਪੁਤਪਰਧਨਬਹੁਤੇਸਾ॥ ਭੁਗੋਤੋਗਬਾ
 ਲਤਨਜੋਆਨੀ॥ ਨਾਰਏਕਸੁਪਨੇਲਖਤਾਨੀ॥ ੪ ਸੈ ਬਾਗਮਧੇਕਲਹੇਮਹਮਦਰਸੇਜਪੁਕੀਅਨੁਪਮਨਾਰੀ॥ ਪੇਖ
 ਤਿਸੇਓਰਲਾਵਨਚਾਹਤਤੇਲਗਜਾਗਉਠਯੋਚਕਭਾਹੀ॥ ਰੋਵਤੁਭਾਖੰਹੋਸੁਗਾਈਰਖਲੇਹੁਧਰੇਸੁਗਾਈਮੁਹਪਾ
 ਹੀ॥ ਨੀਦਨਭੁਖਪਯਾਸਤਿਸੇਕਲਲਾਜਨਸੁਖਤਨਾਸਿਤਧਾਹੀ॥ ੫ ਪਤਿਤਮਤਿਰਜਤਿਰਸਾਧਤਾਯੋਖਦਕੋਟਓਪਾ
 ਯਾਕਗਾਹੀਤੁੰਤਾਟਿਰੇਪੁਰਹੀਪੁਰਮੋਕਿਮਮੇਸੁਤਦੁਖਹਬੈਦਹਗਾਹੀ॥ ਪਿਥਮੇਲਯੋਇਕਜੋਤਸੁਯਤਿਹਲਾਯਲਹੀ
 ਨਾਬੈਨਕਾਹੀ॥ ਬਿਕਮਭੁਪਹਰੇਦੁਖਤੇਨਾਮੋਹਤੇਕਸਟਿਤੁਮਜਾਹੀ॥ ੬ ਗੀਯਾ ਪੁਰਸੋਓਜੇਨੀਆਯਾਕੋਨੀ
 ਪਪਾਸਦੁਖਸੁਨਾਵਹੀ॥ ਤਬਭੁਪਚੈਕਤਹੋਯਕੋਦੁਖਹੀਯਮੋਅਤਪਾਵਹੀ॥ ਸੁਪਨੇਲਖੀ॥ ਇਹਪੁਤਜੇਹਮਕੋਸ

3

99

ਤਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਦੇ। ਨਹਾਨਾ ਮਗਾਸ ਪੁਰੀ ਕਹਾ ਕੇ ਸਤਾ ਅਸਥਾਨ ॥ ੧ ॥ ਧਰ ਜੋਗ ਪੈਏ ਕੁਪਜੁ ਦਿਸ ਚਾਹ ਖੋਜੈ ਗਿਰ ਨਿਪੀ ॥
 ਧਰ ਪੁਨ ਭਿਜੈ ਨੀ ਅਧਾਇ ਕੇ ਬਲ ਜੋਤ ਸੀ ਪਤਿ ਤਾ ਸਿਧੀ ॥ ਲਗਾ ਨਿਲਗਾਏ ਯੋਕ ਗਯੋ ਧਰ ਤਲੇ ਜਾਨ ਪਤਾਲ ਹੀ ॥ ਤਹ ਬਾਗ
 ਨੇਵ ਹਸੇ ਜਪ ਰਨਾਰੀ ਸੁਰੀ ਸੀ ਭੁਲ ਹੀ ॥ ਭੁਜੰਗ ਨਹੀ ਪਿਥ ਪਾਵੈ ਪਤਾਲੀ ਨੀ ਪਾਤੀ ॥ ਅਲਾਏ ਕਜੇ ਗੀ ਸਿਧੀ ਸੇਵਤਾ
 ਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਤੇ ਪਤਾਲੀ ਲਹੀ ਬਿਦਯਾ ਹੀ ॥ ਗਯੋ ਸੋ ਪਤਾਲੀ ਪੁਰੀ ਪੈਖਤਾ ਹੀ ॥ ੨ ॥ ਤਹ ਬਾਗ ਮੇ ਮੰਦਰੀ ਖੋਜ ਸਾਗੇ ॥ ਲ
 ਖੀ ਕੋਟ ਮੇ ਸੇਜ ਨੀ ਕੀ ਅਪਾਰ ॥ ਮਹਾ ਸਿਰੀ ਤੀ ਨਭੇ ਨੇ ਸੇ ਸੀ ਪੁਛੀ ਕੋਨ ਤੁਭਾ ਖਜਾ ਦੇ ਤਕੇ ਸੀ ॥ ੧ ॥ ਲਿਖੀ ਕਰਮ ਰੇ
 ਖੰਗੋਏ ਹਥਾਨੀ ਭੁਜੇਏ ਸਤੇ ਤਾਤਾ ਮਾਵੈ ਮੁਆਨੀ ॥ ਮਤਿ ਤੋਹ ਖਾਵੈ ਮਹਾਰੂਪ ਖਾਨੀ ॥ ਕਰੈ ਰੂਪ ਮੇ ਤੋਹ ਸੁਨੀ ਪਛਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਖੋਮੋਹ ਮਾਰੋਤ ਮੇਦਾ ਸਦੇਵੀ ॥ ਰਿਸੀ ਨਾਗ ਸੇਤਾ ਹਕੀ ਗੋਪਏਵੀ ॥ ਕਛੁ ਕਾਲ ਬੀਤੇ ਪੈਤਾ ਤਾਹਾ ਆਯੋ ॥ ਕਰੈ ਮੋਹ ਗਿਧਿ ਨਰ
 ਮਾਯ ਭੁਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰੈ ਕਾਲ ਕਾਯੋ ਕਰੈ ਬੈਨ ਬੋਲੋ ॥ ਕਰੈ ਜਾਤੁ ਸੇ ਮੰਦਿ ਸੀਲੀ ਅਤੋਲੋ ॥ ਜਬੋ ਆਤੁ ਹੋ ਆਗ ਬੈਨੀ ਬਿਖ
 ਹੀ ਜਗਵੇਹ ਮੇਗਾ ਖਸੀ ਗਭਿਤਾ ਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਜ ਤਬੋ ਤੇ ਯਾਗ ਲੀਤੁ ਹਾ ਅਨਿਤ ਕੇਲ ਖੇਲ ਹੀ ॥ ਕਹਿਤ ਏਕ ਦਾਨੀ ਪੀਪਤਾ ਤ
 ਬੁਝ ਮੇਲ ਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਸਮੀਚ ਕੋ ਸਹੈ ਤਬੋ ਸੁਤਾ ਤਜੈ ਅਯੋ ॥ ਕਹਿਤ ਤਾਤ ਕੋ ਸਤਾ ਹਮੇਏ ਕੇਲ ਹੁਨਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮੇ ਸਿਕਾਰ ਜ
 ਤੁਹੋ ਅਗਾ ਮਨਾ ਆਵਈ ਸਪੇਖ ਤੋਹ ਹੋ ਸੁਖੀ ॥ ਕਹਿਤ ਕਾਲ ਪਾਵਈ ॥ ਕਰੈ ਸੁਝਿਦਾ ਆਪਨੀ ਜਸੇਤ ਰਾਸ ਨਾ ਧਰੋ ॥ ਤਬੋ ਤ
 ਕਹਿਤ ਰਾਖ ਸਿਰੁ ਗੋਪਤ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਬੋ ਲਹੀ ਸੁਖੀ ਭੁਏ ਤਬੋ ਲਹੀ ਮਰਨ ਹੀ ॥ ਸੁਖਾ ਪਨਾਸ ਹੁਜਬੋ ਮਰੈ ਤਬੋ ਸਚੀ ਸਹੀ ॥

੧੨

ਗਯੋ ਸਿਕਾਹ ਖੇਲ ਨੇ ਤਬੋ ਤਭੁ ਪਤਾ ਸੁਨੀ ਲਗਾਇ ਤੈਲਾ ਖਿਤੀ ਬਹੁ ਦੁਲ ਤਾਗੁਨੀ ਜਗਾਇ ਥੀ ਮਛਰ ਕੀ ਤਹਾ ਸੁਗਾਖ ਸੀਤ
 ਨੀ ਸੁਰੰਤੁ ਤਿਛੁ ਰੁਤ ਮੁਦੀ ਸੁਤਾ ਤਿਸੇ ਰੁਨੀ ਕਹੰਤ ਭੁਪਤਾ ਕੋ ਤੁਮੇ ਸੁਆਸ ਪੁਰ ਕੀ ਚਲੋਹ ਮਾਰ ਸੰਗਤ ਬੁਝਾਯਾ
 ਗਭੁਰ ਕੀ ॥ ੧੭ ਕਾਬੀਤ ਮੰਦਰ ਸੁਬਾਗ ਸੇਜ ਤਾਲ ਸੰਗ ਚਲੇ ਰੁਮ ਪੀਰੁ ਮਿਠਾਯਾ ਮਾਗਾ ਬਿਰਹ ਕੀ ਨਿਦਰੋਂ ॥ ਤਬੋ ਸੇ
 ਬਖਾਨੇ ਇਕ ਕਲਾ ਪਗਨੇ ਤੁਮੇ ਹਾਥ ਦੇ ਪਤ ਬੇ ਮੇਰੀ ਅਪਾਰੋਂ ਕੀਠੇ ਤਲਾਯਾ ਕਰ ਕਲਾਹੁ ਸੁਪਾਰੇ ਰੁਪਾਮਾ
 ਯੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਬਾਗ ਸੰਗ ਸਾਰੇ ॥ ਬੋਲੇ ਤਬੋ ਮੇਰੇ ਨ ਕੋ ਨਾਰੀ ਬਾਗ ਦੀ ਦਿਖਾਯਾ ਪੋਖ ਸੁਖ ਪਾਯੋਂ ਜਨ ਮੀਚਿ ਪਨ
 ਪਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਕੇਸਲ ਤਬੋ ਭਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨੀ ਨਗਾ ਬਾਗ ਪਾਸ ਸੇਜ ਲਾਨ ਤਪਨ ਪੁਤ੍ਰੀ ਦਈ ਸਾਗ ॥ ੧੯ ਪਨਾ ਬਿਰਹ
 ਮਗਈ ॥ ਸਬਜ ਸਗਾਈ ਸੀਰ ਗਯਾ ਨੀ ਕਬਲਾਯਾ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤੋਂ ਪੋਖ ਮਾਹੁਤ ਭੋਜ ਸੁਆਯੋ ਪੁਤਲੀ ਕਾ ਪਗ
 ਨਾਧਰ ਰੁਯੋ ਤਾਹ ਕਾਜ ਸਾਬਿਕ ਮਕੋ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਿ ਦਿਸਨ ਯਾਰੋ ॥ ੧ ਕਹੰਤ ਮਾਪਨ ਤੇਜ ਸੰਪਾਯੋ ॥ ਬਿਰਹ
 ਮਜ਼ ਸਗੁਨ ਪੁਸਤ ਕਧਾਰੋ ॥ ਪਿਤੁ ਤਤਾਹ ਕਥਾ ਲਿਖ ਲੇਹੀ ਹਰੀ ਮਾਯਾ ਸਕਲ ਮੋਬ ਰੁਏਹੀ ॥ ੨ ਬਿਰਹ ਬਾਗ ਖੀਰ
 ਸਰਏ ਕਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੋਂ ਧਰੇ ਕਾ ਪੀਖੀ ਮਿਗਤ ਹ ਕੀ ਨਾ ਕਹੀ ਮੋਰ ਕਪੋਤ ਕੀ ਰਿਖ ਬਹੀ ॥ ੩ ਇੰਦੁ ਪਰੀ ਸੇ
 ਜ ਸਤੁ ਹਗਾਹੀ ਮਨ ਸਰੋਵਰੋਂ ਸਹੀ ਸਾਹੀ ॥ ਦੀਪਤੀ ਯਬੋ ਚਰਕ ਗਤੀ ਇੰਦੁ ਪਰੀ ਚਲ ਪੇਖ ਦਗਾਹੀ ॥ ੪ ਸੇ ਮਾ
 ਵਤੁ ਰੋਮ ਮਗਾ ਵਤ ਮੋਤ ਬਤਾਹ ਸੁਨਾਜ ਸਾਬਿਕ ਮਗਈ ਬਾਗ ਤਿਸੇ ਮਾਧੀਰ ਸਰੋਵਰ ਰੁਪਾਹਤਾ ਬਿਕੀਰ ਲਹਾ ॥ ੧੨

੧੧

ਪੇਖ ਸਰੋਵਰਾ ਮਾਯਾ ਜ ਬੇਦੋ ਪ ਜੇ ਸ ਸੁਨਾਤ ਸ ਪੇਖ ਮੁਦਾਈ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ ਪਰੀ ਬਗ ਸਾਰ ਸਚਾਤ ਕਠੁ ਲਫਲੀ ਸੁਰਦਾਤ ਹ
 ਈ ॥ ੫ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਤੇ ਕਲਪਤਿ ਰਹਾਤ ਕੇ ਫਲ ਫਲ ਭਰੇ ਹੋ ॥ ਖਾਇ ਸਹਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀਤੁ ਯਾਤਾਤ ਬੇ ਬ੍ਰਹ
 ਵਾਨ ਰਹੇ ਹੋ ॥ ਭੁਪਤ ਮੇਜ ਸਹੇਤ ਪਗਤ ਮਥਾਗਾ ਮਥੇ ਸਮਗਲ ਚਰੇ ਹੋ ॥ ਤਿਸ ਨਿਤਿ ਸਾਮਏ ਸੁਰਦੁਤ ਨਯੋ ਸੁਨਭ
 ਪਮੁਦਯੋ ਸੁਵਰੇ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਭੁਨੰਗ ਪਠੇ ਸੀਪ ਜੀ ਥਾਲਤ ਕੋ ਕੀਪਾਹੀ ॥ ਦਈ ਖਡੀ ਖੀਰੀ ਦੇ ਖਾਯਤਾਹੀ ਸੁਨੇ ਜੇ ਸ
 ਦੇਖਾਤੁ ਸੇਯੋ ਸਗਾਵੇ ॥ ਤਬੋ ਤਿਸ ਨੀ ਪੇਖ ਮੁਸਾਭ ਬਾਵੇ ॥ ਕਹੇ ਤਿਸ ਨੀ ਤਿਸ ਕੋ ਗੇ ਸਕਾਵੇ ॥ ਬਲੀ ਹੀਨ ਮੁਸਾਭ ਬੇਨ
 ਤਗਾਵੇ ॥ ਕਹੇ ਤਿਸ ਮੁਸਾਭ ਕਾ ਕੀਦੁ ਤਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਦੇ ਮਿਤੁ ਯੋਗੀ ਸੁਆਹੀ ॥ ਇਨੇ ਤੇ ਭੁਲਾਨਾ ਹੋਗਾ ਖੋ ਸੁਮ
 ਈ ॥ ਖਲੀਤਾ ਗਾਨਾ ਹੀ ਭੁਜੇਈ ਸਹੀਦੀ ॥ ਕਹੇ ਤਿਸ ਨੀ ਕੀਤੁ ਕਰਨਾ ਬਿਨਾਹੀ ॥ ਅਪੀ ਨਨਤੁ ਕੋ ਬਲੀ ਗਾਖਤਾਹੀ ॥ ੮ ॥
 ਦਯਾ ਕੋ ਰਖੇ ਪੁਨ ਪਰੀ ਮਧਰਾਵੇ ॥ ਭੁਲਾਈ ਭੁਲਾ ਕੇ ਜਸੀ ਮਾਯਾ ਪਾਵੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਬਾਕ ਗਾਨੇ ਕਦੁ ਹੀ ਸਤਾਹੀ
 ਤਬੋ ਕੀਪ ਮੁਸਾਭ ਰਲੇਟ ਪਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ਨਰਾਜੰ ਸੁਸੀਤੁ ਤਾ ਸਕੀਪ ਹੀ ਤਬੋ ਤਹੀ ਸਨੀ ਦਯਾ ॥ ਰਖਯੋ ਸੁਪ੍ਰਿਥਾ ਅਪ
 ਨੇ ਕਖੀ ਸੁਧਾ ਹੋਤੁ ਯਾ ॥ ਓਤਾਰ ਸੀਤ ਸੁਖ ਸੇ ਬਲੀ ਸੁਮੁਸਾਭਿਯੋ ॥ ਦੁਕੇ ਸੁਪ੍ਰਿਥ ਤਿਸ ਨੀ ਮਚਾਨ ਬੇਗਾਯੋ ਕੋਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਨਉਤ ਸਾਕ ਹੀ ਸਨੀ ਸੁਲਾ ਜਨੇ ਨੀ ਚਹੀ ॥ ਸੁਬੀਤ ਬਾਤ ਗੀ ਹਥੀ ਮਾਤੁ ਜਾਨ ਮੀਚਹੀ ॥ ਤਬੋ ਸੁਬੀਰਾ ਮਾਯੋ
 ਨੀ ਹਾਰਦ ਖਤਾ ਖਰੀ ॥ ਕੁਗਾਯ ਰਖਯਾ ਘਨੀ ਸੁਦਾਸ ਗਾਖਤਾ ਪਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਮੋਤੀ ਦਾਮ ਪਠੇ ਨਿਤ ਸੀਪ ਜਾ ਮਾਯਾ
 ਨਾਹੀ ਪੁਨ ਮਾਯਾ ਬਿਤੁ ਮੀਦ ਕਾਨ ॥ ਜਏ ਪੁਨ ਪ੍ਰਿਥ ਨਦੀ ਨ ਸੁਤਾਹਾ ॥ ਤਬੋ ਨੀ ਪਬੰਦਿ ਸੁਮਾਯਾ ਸ ਪਾਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਚਲੇ

ਤਮਧਮਮਏਪੁਨਰੀਸਾ ਕਹੇਨਸਾਇੰਦਪੁਰੀਮਹਤਿਸਾ ਕਹੇਗੁਨਾਬਿਕ੍ਰਮਕੇਹਸੁਛੰਦਮਰੇਅਤਮਪੁਨਰਸਾਥਸੁ
 ਨਿਦਾ ੧੪ ਪਿਸਨੀਏਕਬਾਸਦਪਾਸਕਹੇ ਤੁਮਰੇਪੁਰੀਸਾਕੀਤੀਪਨਾ ਪੁਰਤੋਰਹੇਨਸਾਬਿਕ੍ਰਮਕੋਅਨਿ
 ਰੇਨਸੁਗਾਯਨਰੀਗਮਕੋ ੧੫ ਤੁਮਚੀਤਨਆਵਤਬਾਤਗੁਨੀ ਨਰਕੇਸਸੁਰੀਸਮਹੇਤਮਨੀ ਤਬਬਾਸਦਬੀਸੁ
 ਓਸਲਯੋ ਕਗਬਿਕ੍ਰਮਤੇਤੁਮਮੋਖਠਯੋ ੧੬ ਤੁਮਬਦਿਹਪਾਨਨਿਕਾਰਤਯੋ ਤਬਾਬਿਕ੍ਰਮਤੇਮੁਕਤਾਵਤਯੋ
 ਤਬਹੀਸਬਧਯੋਤਤਹੀਸਨਯਾ ਪੁਰਬਿਕ੍ਰਮਬਾਗਜਪੁਬਠਯਾ ੧੭ ਤਬਪੇਖਸੁਮਾਲਹਯਾਕਹੀਆਬਿਨ
 ਹੀਸਸੁਹੀਸਨਾਕਿਸਲਤੀ ਦੁਖਪੁਰਸੁਖੀਰਸਗੀਥਿਤਯੋ ਸੁਨਾਬਿਕ੍ਰਮਤਬਚਾਮਾਤਿਤਯੋ ੧੮ ਕਹੈਭੂਪਤੀ
 ਕਤੇਦਖਪਾਏਕਤੇਹੀਸਨੀਬਾਸਦੀਬੀਪਗਈ ਮਏਕੀਤਨੇਜਸਤਗਸੁਗਾਯੋਕਹੁਚੁਗਲਨੇਮਤਿਕੋਮਤਿਗਈ
 ਚਪਨੀਗਪੁਰੇਮੁਕੇਕਤਿਗਈਤੁਮੇਜੁਛਡਾਵੇਰਦੀਮੇਸਗਾਏ ਤਬੇਭੂਪਭਾਖੇਕਿਮੇਗੋਨਜਾਓਪਗਯੋਗਈਤਬੇ
 ਜਾਣਗਾਏ ੧੯ ਨਹੀਮਤਿਨਤੀਬਲਿਨਾਵਤਾਰਨਹੀਸੇਨਾਮੇਸੀਬੰਗੀਚਿਤਧਾਗੇ ਕਤੇਹੀਸਨੀਪਖਮੇਰੇਮਸੀ
 ਨਚਲੇਮੇਲਿਜਾਓਪੁਰੀਏਦੁਗਾਏ ਦੁਖੀਕੀਤਮੋਗਤਬੇਭੂਪਗਾਏਤੁਮੇਪਖਿਛੋਟੇਮਏਤਨਭਾਗੀਮਤੇਗੋਰ
 ਜਾਵੈਕਹੁਨੀਗਮਾਹੀਤਬੇਹੀਸਨੀਬਾਕਸੁਸਾਚਧਾਗੀ ੨੦ ਹੇਤਮੇਫੁਠਬੇਲੇਨਹੀਪਰਸੋਸਿਲਾਹਨੀਤਾ ਭਾਗਸ
 ਹਾਏਸੇਲਕੋਓਭੈਕੋਸਬਹੁਸੀਤਾ ੨੧ ਮੇਸਾਇੰਦਪੁਰਾਮਾਯ ਕੇਭੂਪਦਾਸਕੁਤਾਹਾ ਨਾਦਾਲਿਖਯੋਨੀਜੇਰਫ
 ਤੁਮੇਮੁਦਪਾਗਾ ੨੨ ਹਸਾਦਲ ਅਤੇਸੇਵਰੀਨੀ ਰਿਝੋਇੰਦਚੀਨੀ ਬਰੀਮਾਂਗਪਯਾਗੇ ਕਤੇਭੂਪਧਾਗੇ ੨੩

ਸੁਰੀਸਛਿਤਾਏ। ਮੁਦੇਇੰਦਗਾਏ। ਜਸੀਬੀਕੁਮਾਹੀ ਲਗੇਤੋਸੁਗਾਰੀ॥ ੨੧ ਕੁਰੇਇੰਦਤਾਹੀ। ਮੁਦੇਦਾਸਾਮਾਹੀ
 ਤੁਮੇਕੋਛੁਤਾਏ। ਕੁਰਾਬੀਕੁਮਾਏ॥ ੨੫ ਤੁਬੇਹੀਸਗਾਏ। ਵਹੀਬੀਕੁਮਾਏ। ਪੁਰੀਤਾਉਜੇਨੀ॥ ਮਯੋਗੇਨਦੇਨੀ
 ੨੬ ਕੁਯੇਦਾਸਾਮਾਕੋ॥ ਤੁਜੇਗਜਗਾਕੋ॥ ਤੁਮੇਕੋਰਿਸ਼ਾਏ॥ ਹਮੇਕੋਛੁਤਾਏ॥ ੨੭ ਪਰਿਕਾਮਕੀਨਾ। ਹਮੇਰੇਤੁਤੀ
 ਨਾ। ਹਮੇਦਾਸਤਾਹੀ ਅਲੇਕੁੀਅਚਾਰੀ॥ ੨੮ ਸੁਨੇਚੋਕਾਇੰਦੀ। ਹਮੇਉਚਾਥੀਦੀ। ਧਨੀਸੀਤਸੋਈ। ਹਰੀਸੀਮਜੇ
 ਈ॥ ੨੯ ਨਹੀਮਾਨਮਾਨੀ। ਹਮੇਗੋਰਬਾਨੀ। ਉਸੇਦਾਸਸਾਨੀ। ਹਮੇਨਾਹਜੀਨੀ॥ ੩੦ ਅਸੋਕਰਮਕਰਨੀ। ਕਰੇਸਾਮਧ
 ਰਨੀ। ਰਬੇਨੀਤਥੀਤੀ। ਹਰੀਸੀਤਨੀਤੀ॥ ੩੧ ਇਤਾਬੀਕਮਕਥ **੨** ਚੋਭੋਜਮਹੂਰਤਸੋਪਸੁਮਾਯੋ। ਪੁਤਲੀ
 ਮਨਾਕਰੇਗੁਨਗਾਏ। ਬੀਕਮਕਰਨੀਕੁਤੇਮਾਨੀ। ਕਹੇਸੁਨੇਦੇਹੀਮਨਕਾਨੀ॥ ੧ ਏਕਭੁਪਬਨਗਾਹਨਮਸ਼ਾਹੀ।
 ਗਯੋਅਖੇਰਮਨੇਰਵੁਗੀ। ਨਿਗਾਯਾਖੇਲਤਸੁਮਤੁਨਤਾਹੀ। ਨਿਸਾਸੋਦੇਨੀਦੁਲਗਾਹੀ॥ ੨ ਸਿੰਮਲਤੁਰੇਪੇ
 ਸੋਯਨਿਸੀਤਾ। ਬੀਰਜਛੁਟਯੋਸੁਰੀਸੀਗਕੀਤਾ। ਸੁਪਨਜਗਚੋਕਤੀਕੁਯੋ। ਸੁਪਨਤੁਪਾਤੇਸੁਕੁਜਯੋ॥ ੩
 ਪੁਪਪਾਤਮੇਥੀਦੀਮਲਾਈ ਤਾਕੋਛਲਤੁਬੀਉਪਜਾਈ। ਤੁਬੀਪਕੀਤਿਸੇਮਪਨਾਹੀ ਚੋਰੁਸਸੀਗਾਰਮੇ
 ਨਿਪਬਾਹੀ॥ ੪ ਸੇ ਰੇਤਪਤੁਖਕਬੈਦੁਰਜਾਵੇਤਬੀਨਕਲਾਸਸਕੀਤਹਮਾਹੀ ਗਖਸਏਕਾਮਯੋਤਿਹਠਲਪਰੁਪ
 ਮੁਹਯੋਕੇਮਤੁਬਾਪਾਹੀ ਸੋਚਨੇਜਬੁਲਾਗਤਤੁਬਸਿੰਮਲਉਚਗਯੋਨਕੁਮਾਹੀ ਪੇਖਸੁਰੀਤਬਰੋਦਤਭ
 ਨਗਾਥਲਗੋਧਰਪੇਮੁਰਛਾਹੀ॥ ੫ ਸੇਨਚਹੀਮਸੁਰੀਮਪਕੋਤਬਰਾਕਸਤਾਹਸੁਕੁਤਬੁਲਾਏ। ਬੁਧੀਤੀਨਿਪ

੧੨

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਚਾਹੁਣੀ ਸੀ ਨਾਹੀ

ਜਾਤਰੇ ਪੇਤ ਬਾਮਾ ਮਸੂਰੀ ਨਿਕ ਮੋਹ ਭੁਭਾਏ ॥ ਤਾਤਰ ਪੇਚੁ ਯੋਨਾ ਜਾਵਤ ਜੋ ਚੜ੍ਹੇ ਤਿਹ ਮਾਮਾ ਨਾਏ ॥ ਬੈ
 ਠਕੇ ਹੋ ਜਿਸ ਮੋਹ ਮਲੇ ਵਹ ਜਾਮਲੇ ਪੁਨਰ ਪਕਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਜਬੋ ਭੋਜਨ ਜਾਤਰਾ ਪੇਤਰਾਹੀ ਬਿਸਾਸੀ
 ਕਰੇ ਨਾਇਕ ਦਿਲਵਾਹੀ ਤਬੋ ਭੁਕਾਈ ਕਰੀ ਪਨਹੋਈ ॥ ਛਾਪੀ ਤਾਨਗੀ ਸੁਗੀ ਨੁਪਸੋਈ ॥ ਜਿਸੇ ਦੇਤ ਮਰੇ ਮਾ
 ਪਮਾਹੀ ਕਹੇਤਾ ਪਨਿ ਨਾਮ ਕੇਤੋਹ ਮਾਹੀ ਕਹਾਤਾ ਯੁਗੀ ਪਦਮਾਵਤ ਜਾਨੇ ॥ ਮੁਖੀ ਸੋਯੋਈ ਬਰੇਤ ਮਾਯੇ ॥ ਤਬੋ ਜੋ
 ਨੀ ਬਦ ਨਗੀ ਭੁਈਐ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪਲਾਪਿ ਭਾਖਿ ਤੁਹਤੀਐ ॥ ਭੁਭੇ ਪਾਠ ਯੋ ਖੋਟ ਕੀਏ ਕਾਈ ਲਖਾਠ ਜੋ ਕੋਰੀ ਕੇਰੇ ਚੁਟ
 ਦੀ ॥ ੨ ॥ ਤਬੋ ਤਾਚੁ ਵਾਈ ਹਸੀ ਬੋਨ ਗਾਏ ॥ ਅਸੀ ਗੋਰ ਬਹੁ ਪਤੇ ਗਾਵਾਏ ॥ ਜਬੋ ਕੰਜਿ ਵੀਤੀ ਲਖੋ ਨੈਨ ਮਾਹੀ ਭੁਲੇ ਰਾਜ
 ਮਾਨੀ ਲਗੀ ਲਗਨ ਤਹੀ ॥ ਗੀਯਾ ਪਠਾਮਾ ਇਰੋਹੀ ਜੋ ਭੁਭੇ ਤਬ ਬਹਨਤ ਕੋ ਗਾਵਹੀ ॥ ਤਮ ਕੋਨ ਬਿਬਾ ਕ੍ਰਾਤ ਕਾਪ
 ਲਮਾਹਤ ਕਰ ਕ੍ਰਾਵਹੀ ॥ ਦੁਸਾਹਿਤ ਕਰੇਤ ਬਹੁ ਤਕਾ ਬਨ ਮਾਹ ਪਾਹੀ ਡੀਪਹੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸੁਨੀ ਪਦਮਾਵਤੀ ਨਹ ਜਨ ਰਾਮਾ ਤਿ
 ਸੇਵਹੀ ॥ ੩ ॥ ਅਨਜਾ ਕਹੇ ਸੁਨ ਕ੍ਰਾਤ ਤੁਪੁਨਤਾ ਹਰਾ ਮਜਾਇਯੋ ॥ ਅਤਨੀ ਮਤਾ ਭੋਪੁ ਛੇਤੁ ਮਮਿ ਲੇਹੀ ਜਜ ਭੁਭਾਏਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਜੋ ਕੋ
 ਗਾਮ ਯੋਤਹੀ ਤਿਹ ਪੇਖ ਬੀਦੁ ਨ ਪੁਜਹੀ ਕਹ ਕੋਨ ਰਾਹ ਸੋ ਕਹੇਤ ਹਸਿ ਮਲਿ ਕਰਨ ਜਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤਹ ਯਥਾ ਕਾਸ ਪੇਰ ਯਹੀ
 ਕਪੁਰ ਬੀਗਾ ਸਰਹੀ ॥ ਜਲ ਸੋ ਸੀ ਕਾਰਿ ਜਤੁ ਤਬ ਪਾਮਤਾ ਕੇਤੁ ਲਗੀ ॥ ਬਿਤਰੇ ਰੋਗ ਮਾਮਾ ਜਬ ਤਬ ਤਾਹ ਚਰਨੀ ਸਿਰ
 ਪੈ ॥ ਮੇਸਰਨ ਤੇਰੀ ਸੁਨ ਜੇਤੁ ਮਾਮਾ ਯਹੀ ਮੋਹੁ ਪਹਰੇ ॥ ੫ ॥ ਨਾਨ ਸੁਤੁ ਬਦਲੇ ਹਮੇ ਤਬੋ ਤਚੋ ਕਰਾਪ ਸੀ ॥ ਲਪਤਿ ਸੁਨ
 ਦੇ ਮਾਯੋ ਪੁਨੀਤ ਮਾਸ ਭਾਠੀ ॥ ਮੁਲਾਜ ਸਹਨ ਕੀ ਮਨੋ ਸੁ ਕੀ ਸੁਹੇਬ ॥ ਏਕੋ ॥ ਕਰੇ ਸੁਤੁ ਬਹੀ ਦਿਹੀ ਨਹੀ ਸੇ

ਰਾਪਾਇਕੇ ॥ ੧੦ ॥ ਲਿਖਿਆ ਅਤੀਰਮੇਤ ਬੇਸੁਕੀਰਕੀਨਸੋਰੁ ॥ ਮਨਿਹਾਰਬਾਹਰਾਪਸਿਲਰਿਤਾਅਪਮੋਖੀ ॥ ਤਬੇ
 ਸੁਤੇਰਤੁਬਗੀਅਯੋਸੁਕੀਰਤਾਜਬੇ ॥ ਫਲੀਸੁਰਾਪਸਿਦਯੋਨਰੀਸਰੁਪਕੀਤਬੇ ॥ ੧੫ ॥ ਮੋਰੀਦਾਮਕਹੇਤਬਤੋਰ
 ਫਲੀਜਬਨੀਗ ॥ ਲਹੇਤਬਮਾਨਵਤੀਸੁਨਪੀਗ ॥ ਤਬੇਨਿਪਪੁਤਲਏਫਲਤੁਬਾ ॥ ਅਯੋਚਰੁਬਾਜਨੀਜੇਪੁਰਜੀ
 ਬਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਕੇਤਰਬਗਾਸੁਕੁਪਹਟਟਾ ॥ ਚਲੇਨਹਕੁਪਹਸੁਨਾਮਜੁਟਾ ॥ ਕੁਲਾਤਬਨੀਰਫਲੀਤਹਟੇਰਾ ॥ ਲਖੀਜਨ
 ਕੁਨਕਲਾਚਪਜੇਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪਹਾਧਰਮੁਰਛਪੇਖਾਬੀਠਾਲਾ ॥ ਚੇਜਲਮਾਲਤਸੁਰਜੁਬਾਲਾ ॥ ਪਗੀਤਹਕੁਪਹਤੀ
 ਰਸੁਚੀਗਾ ॥ ਮਈਤਹਜੇਗਨਏਕਾਮਪੀਗ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੇਪਦਮਾਵਤਨੀਰਸੁਰੇਹਾ ॥ ਕਹੇਪਟਦੇਹਮੇਸੁਨਏਹਾਰ
 ਏਪਟਹੀਰਸੁਜੇਗਨਲੀਨਾ ॥ ਕਹੇਜਲਪੋਖਸੁਕਪਨਵੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਜਬੇਚੀਰਦਾਹਾਅਸੋਪਾਤੁਖੇਚੇਰਯੋਤੁ
 ਪਾਕੇਰੁਗੀਕੁਪਮਾਹੀ ॥ ਗੀਗੀਮਾਲਤੀਜੇਗਨੀਮੇਰੁਪਾਏਜਲੀ ॥ ਮਾਨਕੇਰੁਪਜੀਬੇਨਗਾਹੀ ॥ ਲੁਲੀਅਨਯਤੋ
 ਰਿਤੀਮੀਤੁਪਯਾਰੇਤਬੇਗਨਪੁਤੀਕਹੀਗਾ ॥ ਬਜਾਹੀ ॥ ਹਮੇਤੋਰਿਤੀਰਾਪਸਿਸੇਵਕੀਨੀ ॥ ਸਿਰੀਦੇਯਕੋਤੋਰਅਪਾਗੀ
 ੨੦ ॥ ਨਹੀਮੁਕੁਜਨੇਇਹੀਜੇਗਨੀਹੀ ॥ ਮਨੇਪਾਗਸੇਜੇਗਨੀਬਚਿਨਗੀ ॥ ਤੁਈਤਹਗਨੀਬਸੇਰੁਪਧਾਗੀ ॥ ਓਤੇਕੁਪਮੋਕੀਜੇ
 ਤੋਤੁਰਾਗੀ ॥ ਕਲੀਪਰਕਪਚਿਕੇਲੇਗਧਾਏਗਾਏਕੀਕੋਰਾਥਾ ॥ ਆਵੇਨਸੇਈ ॥ ਨਿਤੀਤਹਮੇਲਾਕਹੇਬਾਤਸਾਥੇਕਹੀਭੇਰ
 ਬਨੀਸੁਨੀਕੁਤਜੇਵੀ ॥ ੨੧ ॥ ਚੈਬਾਗਕੁਪਮੋਕੀਓਚਾਯੋ ॥ ਗਹੇਜਬੇਤਬਲਪਲਪਾਯੋ ॥ ਮੀਚਿਤਰਸਾਥਾਪੁਤ

੨੨

ਪ੍ਰਥਮ ਕੋਤਕ ਬੰਨ੍ਹੇ ਮਕੁਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕੰਜਾ ਬਾਮਾ ਵੇਨ ਹਕਾਹੀ ਲੋਪ ਹੋਤੁ ਪੁਨ ਪਗਰ ਵਹੀ ॥ ਤੁਸੇ ਕਿਸਨ ਜਮਨਾ ਮਕੁਮਾਗਾ
 ਧਯੋਗ ਹਯੋਤ ਬਕਿਜ ਅਪਾਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਬੋ ਬਧਾਈ ਦੇਵੋ ਗਈ ॥ ਮਤੀ ਕਹੇ ਕੁਯਾਰ ਸੋਭਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਮੀਤ ਕੋਯ ਸੁਰਏਹੀ
 ਸੁਨ ਜੋਗਨ ਤਬ ਮੁਹ ਛੁਹੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਪੀਰ ਪੀਰ ਕਹੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪਰ ਲੇਟਤੁ ਪੁਨਾ ਮਾਤੁ ਬਗਾਏ ॥ ਕੋਨ ਚੋਪਾ ਅਕਹੇ ਸਿਰ
 ਲੋਤ ਬਾਮਾ ਲਤੁ ਭਾਖ ਸੁਕਿਜ ਮਲਾਏ ॥ ਕੰਜ ਦਯੋਤ ਬਨੀ ਕੁਭਈ ਕਰ ਚੇਰਨ ਦੀਨ ਕਹਾਯੋ ਬਨ ਜਾਏ ॥ ਮਾਗ
 ਮਧੋਇਹ ਛੁਰ ਕਰੋਤ ਬਜਾ ਬਨ ਕੰਜ ਸੁਜਾਹਤੁ ਭਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਤੋਤੁ ਭਯੋਤੁ ਠਾਹ ਗੰਮੀ ਮਲ ਪਾਤ ਬਰੇਹੇ ਧਾਸਿਧ ॥
 ਗਾਹੀ ਮਾਜ ਕੇ ਦੇਕ ਚਗਾਇ ਮਜਲਾਖੀ ॥ ਬਿਚਾਰਤੁ ਛਾਵਾਇ ਬਾਹੀ ॥ ਬੈਠਤੁ ਯਾਦਿਨ ਧਾਬੀ ਤਾਵਤੁ ਗੋਪਨ
 ਕੁੰਸ ਬਦੇ ਪਨ ਵਾਹੀ ॥ ਧਾਮ ਬਨਾ ਯਤੁ ਹਾਬ ਸਯੋਇ ਕਹਾ ਮਕੁਯੋ ਸਿਰ ਦਾਹਤੁ ਹਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਮਲ ਕੋਟ ਲਪਾ
 ਤੁ ਭਏ ਕਲੁ ਛਾਗਤ ਬੇਇਕਤੁ ਬਲਹੀ ॥ ਤਾਸਨ ਬਾਤ ਕਹੇ ਸਗਰੇਤੁ ਮਪੋਖ ਫਲੀ ॥ ਮਤੁ ਸੋਭੁ ਸਹੀ ਪੋਖਤੁ ਤੋਰਲ ਗੋਕ
 ਟੈਨੇਤ ਬਨਾਹ ਲਖੀ ਨਿਪਜਾ ਸਿਮਹੀ ॥ ਜਾਨਤੁ ਦੇਵ ਪਤੁ ਖਰੁਈ ਮਟਲਾ ਮਰਚਾਤੁ ਪੁਜ ਚਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਗੀਯਾ ਇਕਾਦਿਨ
 ਮਹੀਦਧ ਰੇਤੁ ਦਾਸੀ ਤਾਹ ਗੋਰੇ ਸਹ ਗਈ ॥ ਤੁਹ ਗਾਮਦਾਸੀ ਬੈਠ ਗੀਜ ਬਾਮਾ ਏਗੋ ਦਧ ਲੋਨਈ ਲਖ ਮੁਹਤੀ
 ਦੇਵੀ ਮਹਾਤਿਹ ਬਾਤੁ ਮਾਜੋਗਨ ਕਹੀ ॥ ਮਨਜਾਨ ਜੋਗਨ ਹੀ ਦਖੀ ਕਹ ਪੀਰ ਪੀਰ ਪੁਕਾਰਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਬ ਗਜ ਪੁਤ ਬੇ
 ਨਤ ਕਰੇਤੁ ਮਕੋਨ ਅੰਸ ਦਕੀ ਜਏ ॥ ਕਹ ਭੁਟ ਮਨ ਪਦੇਹ ਦੇਵੀ ਕਹਾਤੇ ਸੋਭੀ ਜਏ ॥ ਤਬ ਭੁਜ ਦਾਸ ਭਿਜਾਹ ਸੋਤਿਨ

ਰਾਮਕੀਨਜਗਾਇਕੋ। ਤਰਸਿਮਲੀਤਬਛਪਗਯੋਪੁਨਕੀਰਹੋਤਹਾਸਾਇਕੋ॥ ੨੮ ਤਬਕੀਰਸੋਕਹਤੁਬਿਰੀ
 ਦੁਖਹੀਅਕਾਸੋਗਾਵਹਾ। ਤੇਯਬਾਰਮੋਹਜਗਯੋਇਹਜੋਗਨੀਕੀਮਪਾਵਹਾ। ਦੁਖਮੋਹਕੋਖਤਿਨਕੋਹਤੁਮ
 ਬਿਰਮਾਪਹਜਾਇਯੋ। ਜਕਗਯੋਤਾਕੋਹਤਕਰਕਹਬਾਤਾਬਿਰਮਭਾਇਯੋ॥ ੨੯ ਓਹਿਦੁ ਸਗਿਤਕੋਮਯੋ
 ਬਿਰਮਾਰੁਪਧਰਮੋਰਸੋਤਾਕੀਨੀਮਿਤਾਈ। ਰਾਜਸੁਲਲਲੋਖੇਰਕੀਮਾਵਤੋਬਾਤਸੋਨਾਇਲਦੀਨਕਾਈ
 ਖੇਰਕੀਮਿਸਸੋਏਕਾਰਿਨਤਾਹਕੋਸਿਮਲੀਤੀਰੇਖਾਇਨਰੀ। ਮਿਦਰੀਮਾਧੋਠਾਯਕੋਤਾਹਕੋਲੁਪੁਭਾਮਾਪ
 ਸੋਭਪਭਾਗੀ॥ ੩੦ ਪੇਖਕੋਰਾਜਕੋਮਾਰਤਨਾਰਕੋਕੀਰਤੇਗਾਥਸੁਨਚੋਕਹੀਯਾ। ਜੋਗਨੀਤੀਰਸੋਢੇਰਕੁਦੇਰੀ
 ਨੀਕੋਜਿਦਤਨਾਰਸੋਕਾਜਕੀਆ। ਨੀਤਹੀਨੀਤਸੋਜਾਪਸੋਤੁਕੁਧੋਪਨੀਯੋਬਿਰਮਾਸੀਤਕੁਰੀ। ਰਾਜਕੋਮਾਰਤੋ
 ਕੁਪਰਾਨੀਕਹਾਬਿਰਮਾਕੋਸਤਨਾਮੁਚਾਗੀ॥ ੩੧ ਤੇਤਾਹਸੁਨਾਯਕੋਤਿਤੁਜਾਨਤਨਾਮਿਤਤੋਰਾਤੋਹਬਿਰਾਏ
 ਪਾਮਮੋਆਪਲੋਪਭਾਜੋਗ॥ ੩੨ ਪਰਉਪਕਾਰੀਸਤਿਸੋਤਾਪਸਾਦਮੁਹਕਤਾ। ਸੁਖਪਾਯੋਬੋਰੀਹੋਚਕਤ
 ਤੀਯਾਮਤਸੀਤ॥ ੩੩ ਰਸਦਲਹਮੋਕਾਪਛਨੀਤਜੀਪੇਯਾਗਨੀਪਰੀਜੋਗਨਾਹੀਅਗੀਦੁਖਦਾਈ॥ ੩੪ ਪਨੀਬਿ
 ਰਮਾਹੀਲਖਾਯੋਨਤਾਹੀਕੁਯੋਮੇਸਕਰਨੀ। ਦਹੀਈਸਪਰਨੀ॥ ੩੫ ਇਤਾਬਿਰਮਾਕਾ॥ ੧੩ ਓਸੁਨੇਚੋਕਭੁ
 ਪਤਤਹਗਾਹੀਪੁਛੋਬਿਰਮਾਕਥਾਸੁਤਾਹੀਕੁਯੋਮੇਪੁਤਲੀਸੁਲਰਾਈ। ਪੀਨਾਬਿਰਮਾਜਸਰਗੁਨਦਾਈ
 ਤਾਟਕਪੁਕਾਮਗੁਨਦਾਤਾ। ਰਯੋਪੁਰੀਗੁਜ ਰਾਤਸੁਸਾਤਾ। ਟੇਕਸਚੀਸਬਜਸਧਨਦੇਈਤਾਕੀਸੁਤਾ

ਸੁ

ਕਹਾਇਸੇਈ॥ ੨ ਰੁਪਾਅਨਪਤਾਹਾਹਿਤਕਾਜਾ॥ ਭਾਰਚੇਧਨਭਾਘਸਮਾਜਾ॥ ਮਨੇਬੇਚਾਰੋਬੇਲਪਾਹੀਪਾਏਧਨ
ਨਹਾਮੋਰਕੋਆਹੀ॥ ੩ ਭੇਲੀਲਿਸੰਗਚਾਰਹਜਾ॥ ਏਕਹਜਰਗਜੇਦੁਰਾਗਾ॥ ਨਿਜੰਤੋਲਕਪੁਰਜੁਦੇਈ॥ ਤਬੇਭਾਰ
ਕੋਜਨਕਹਲੇਈ॥ ੪ ਥੈ ਬਾਜਨਗਾਹਨਚੇਟਪਰੀਤਬਭੁਪਉਜੈਨਸੁਨੀਚਕਗਾਏ॥ ਕਾਹਕਹਾਇਹਭੁਟਕਪੁਰ
ਹਦਾਨਕਰੋਮਦੁਚਾਰਸੁਹਾਏ॥ ਰੂਪਚਕਯੋਹਮਏਸੰਕਹਾਧਨਦੇਹੁਗੋਇਤਨੋਖਰਚਾਏ॥ ਮਾਂਗਹਕੀਨਯਜ
ਨਤੋਬਡੁਜਾਨਦਾਤਾਭੁਯੋਬਿਸਮਾਏ॥ ੫ ਲੋਕਬੁਲਾਯਕਹਾਨੀਪਜੀਇਸਕੋਨਹਦੇਹੁਕਪੁਰਜੁਦੇਈਤਲੁਰ
ਪਾਮਰੋਮਾਨੀਕਾਰਹਤਾਕਰਜਾਯਪੁਨਾਫਿਰਏਹੀ॥ ਜੋਤਸਪਕਿਹੁਜਾਯਕਹੋਦਿਨਪਛਿਬਿਠੇਤਬਮੇਲਾਨਿਪੇਈ॥ ਭਾਰ
ਕਪੁਰਚੇਮੁਲਤਾਨਹਦੇਤਕੁਈ॥ ਨਿਹਾਰਹਹੇਈ॥ ੬ ਗੀਯਪੁਨਤਾਭੋਜਨਤਾਕਹੋਜਬਦਨਦੇਤਕਪੁਰਹੀ॥ ਨਿ
ਜਸਾਨਤੇਲਕਹਾਪੁਜੈਜਬਸੇਰਭੀਪਾਵੇਨਹੀ॥ ਦਿਨਦੁਸਰੇਭੁਟਯੋਕੀਰੀਭੇਰਾਭਖਾਤਿਹਬਾਗਮੋਲੋਇਕਾਮਾਪ
ਆਯੋਨਿਜਪੁਰੀਲੇਵਨਕਪੁਰਹਯਰਹਸੇ॥ ੭ ਤਬਪਥਿਮੋਇਕਨੇਤਤੇਲਖਰਾਮਚੀਡੀਮਯੁਯੀ॥ ਮਨਾਮਾਇ
ਇਹਦਰਸਨਕਰਹਹੇਨਤਾਸੁਖਸਾਧਯੀ॥ ਨਿਸਾਮਾਪਦੇਈਪਗਟਭੀਤਬਾਇਦੁਸੁਤਦਰਸਨਾਮਯੋਲਖ
ਪਸਦੇਈਕੇਕੁਯਾਰੀਕਨਿਆਮਨਕੁਭੁਰਹਯੋ॥ ੮ ਭੁਜੰਗਕਰੇਪੁਜਕੁਯਾਖੇਦਿਜੇਮਾਤਏਹੀਕਹੇਤਾਸੁਚੀਡੀ
ਕਰਾਹਾਲਖੇਹੀ॥ ਇਸੇਮੇਜੇਰੇਤੋਲਹਏਕਮਾਗੀਭੁਗਸੋਤਬੇਭੁਟਜਾਤੋਨਿਹਾਹੀ॥ ੯ ਕਹੇਤਾਮਸੀਸੀਸਲੋਕ
ਸੁਨਾਏ॥ ਕਹੇਇਦੁਸੁਸੰਗਚਾਲੇਧਨਾਏ॥ ਕਹੇਭੁਟਈਹਾਰਿਜੇਜੋਯਪਾਸੀ॥ ਦਈਪੋਚਯਚਿਹਲਲੀਹੁਲਾਸੀ॥

ਭਏ ਚਾਲ ਲੀਓ ਜੋ ਨੀ ਸਾਮਾਯੋ ॥ ਬੁਝੇ ਸਾਹ ਕੇ ਦੇ ਤਲ ਲੀ ਸਾਯੋ ॥ ਤਬੇ ਪੋਖ ਲਾਲੀ ਮੁਹੇ ਰੋ ਕਰੋਈ ॥ ਵਧੇ ਪ
ਸਜੇ ਤੇ ਕਪੂਰੀ ਸੁਜੋਈ ॥ ੧੧ ਮਨਿ ਸਾਹ ਜਾਨੀ ਲਏ ਲਾਲ ਦੇਈ ॥ ਰੀਧੀ ਸਿਪਹੀ ਮਲ ਭੀ ਸੁਰੋਈ ॥ ਤਬੇ ਭਾਟਕ
ਪੁਰਦਾਨੀ ਸੁਰੀਨੋ ॥ ਜਸ ਸਿਰ ਤੁਰਾਹੀ ਦੇਨੀ ਪਿਚੀਨੋ ॥ ੧੨ ਨਜ ਤਬੇ ਸੁਬੰਧ ਮਾਚਕ ਯੋਲਯੋ ਸੁਬੰਧ ਪਾ
ਜੇਨੇ ਕਪੂਰ ਦੀ ਤਹਾ ਪਰਿ ਸੁਲਟਨੋ ਰਨੀ ॥ ਪੁਰੀ ਸੁਕਾਦ ਦੇ ਤਭਾ ਪੁਨੀ ਪੁਛੇ ਇਕ ਤਹੀ ॥ ਮੇਨ ਤੁਸਹੀ ਕਰਾਕ
ਤੇ ਤਬੇ ਸੁਚਿਤ ਹੀ ਦੇ ਲਾਲ ਲੋਕੁ ਮੇਕਰਾ ਦੇ ਸੁਰੂ ਪਕੇਤ ਹੀ ॥ ਭਰਿਤ ਭੁਪਤਾ ਖਯੋ ਧਿ ਮਯੋ ਤੁਕੁ ਤਮੇ ਸਹੀ ॥ ਤਿ
ਸੇਪਨੀ ਸੁਧਾ ਮਰੀ ਪੁਨੀ ਸੁਲਾਲ ਕੀ ਦੇਈ ॥ ਮਿਲੇ ਕਪੂਰ ਭਾਟਕੋ ਕਹੀ ਸਬੰਧ ਕਥਾਨ ਦੇ ॥ ੧੪ ਜੇਤੀ ਦਾਸ ਰਮੇਤੁਰ
ਤਹ ਸਬੰਧ ਪੁਰਲੋਕਾ ਨਹੀ ਤੁਮ ਦੇ ਤਕ ਪੁਰਾ ਮਚੋ ਕਾ ॥ ਤੁਮੇ ਕਛ ਜਾਚਨ ਜਾਨ ਬਡੀਯਾ ॥ ਪਰਿਦਹ ਲਾਲ ਦੇ ਕਾ
ਧੀਯਾ ॥ ੧੫ ਕਹੀ ਤਹ ਬਤ ਸੁਚਿਤ ਕੇ ਕਾ ਕਹੇ ਨਿਪ ਮੋਹੀ ਪਖਾਯਾ ਸੁਚੇਗਾ ॥ ਤਬੇ ਭੁਤ ਭਰਾ ਮਏ ਤਹ ਭਾਯਾ ਲ
ਖੇਨਿ ਸਇੰਦ੍ਰ ਪੁਤ ਸੁਆਯਾ ॥ ੧੬ ਕਹੇ ਜਜਮਾਤ ਸੁਕੀਨ ਯਾ ਦੇਹਾ ॥ ਕਹੇ ਤੁਮ ਜਾਹਤ ਨੀ ਸੁਸਨੇਹਾ ॥ ਤਬੇ ਤਹ ਬਿ
ਕਾਮਾ ਬਜਗਾ ॥ ਕਹੇ ਮੁਹਮਾਤਾ ਦੇ ਜੇ ਦੇ ਚਾਹਾ ॥ ੧੭ ਕਹੇ ਤਬ ਦੇ ਵਜਗੇ ਇਸ ਮਾਹਾ ॥ ਪਰਯੋ ਤਬ ਭੁਪਕ ਰਾਮ
ਧਾਹਾ ॥ ਬਿਨਾ ਸਿਰਤਾਹ ਸੁਲਾਇਤ ਭੁਗਾ ॥ ਕਹਾ ਪਨ ਦੇ ਰਨ ਦੀਨ ਸਾਰੇਗਾ ॥ ੧੮ ਕਹੇ ਮਾਤੁ ਦੀ ਜੈ ਸੁਤਾ ਦੇ ਕਪਾਹ
ਕਹੇ ਫੇਰ ਕਰਾਹ ਮੇਜਾਹ ਦੇਹੀ ॥ ਜਗਯੋ ਬਾਹਦੁ ਜੀ ਬਿਨਾ ਸੀ ਸੁਤਾ ਕੇ ਲਯੋ ਮਾਸ ਖਾਈ ਪੁਨਤੀ ਜਏਹੀ ॥ ਤਬੇ ਖਾ ਮਾ

ਸਿਰਧੀ ਨਿਰਾਈ ਸਿਰਧੀ ਜੋ ਕੋ ਨ ਤਨਿ ਰੁਪ ਕੀ ਨਾ ॥ ਦਈ ਕੀ ਨਾ ਧੀ ਨਾ ਹੋ ਮਖਨੀ ਪੁਨੀ ਸਿਧਾਂਤਿ ਧੀ ਬਚਿ ਲਾਚੀ
 ਨਾ ॥ 16 ॥ ਸਨਿਤਾ ਹਰਾਖੇ ਚਲਯੋ ਰੁਪ ਧਾਮ ਤਿਥੋ ਏਵੇ ਸੁਆਮੀ ਨਿਪੇਖ ਪੀਗਾ ॥ ਕਰੇ ਤੋਹ ਕੋ ਦੁਖ ਜੋ ਕੋ ਸੁਖਾਈ ਤਿਸੇ ਭ
 ਖਯੋ ਚੀਤ ਮੋਹਯੋ ਸਗੀਗਾ ॥ ਲਈ ਤੋ ਕੁਮਾਰੀ ਮਨੀ ਮੋਹ ਜਗੀ ਹਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾਚੀ ਨਹੀ ਰਾਸ ਪਾਰੀ ॥ ਤੁਮੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸਾ
 ਚੀ ਰਿਝੀ ਤੋਹ ਏਹੀ ਅਸੇ ਰੁਖ ਕੋ ਰੋਵੇ ਤੋ ਨੋ ਧਾਰੀ ॥ 2 ॥ ਕਬੀਤ ਕਰੇ ਤੁਥੁ ਪਤੁ ਮੇਲ ਕੁਥੀ ਤੋ ਅਨੁਪ ਧਾਮ ਸੋ ਮਨ ਕੋ ਸੇ
 ਤ ਥੋ ਏਵੇ ਪਤੁ ਗਾਏ ਤੋ ॥ ਠੰਡਾ ਉਰ ਬਸੀ ਨਾ ਤਿਲੇ ਤੁਮਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੀ ਕੋ ਅਹਮੇ ਗੁਲਖੀ ਨਾ ਹਮੇ ਸੀ ਸੁਖ ਦਾਏ ਤੋ ॥ ਤ
 ਥੋ ਪ੍ਰਿਥਾ ਏਤਾ ਹਰੇ ਵੀ ਬਰੇ ਏਸਾ ਅਹਮੇ ਰੋਮ ਨ ਰਾਜੀ ਦਈ ਕਾਜ ਤਾ ਕਰਾਏ ਤੋ ॥ ਜੋ ਲੋਕ ਗਜੀ ਵੇਤ ਬੇਲੋਕ
 ਦੁਬਿਸਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਕਹ ਬੋਲ ਧਨਾ ਰਿਪਦੀ ਨ ਤਾਏ ਤੋ ॥ 21 ॥ ਹਸਾ ਵਲ ਦਏ ਲਾਲ ਭਾਗੇ ॥ ਗਜੀ ਲਾਖ ਸਾਠੇ ॥ ਹਮੇ
 ਹਥ ਸੋਤੀ ॥ ਕਪੂਰੀ ਸੁਭੋਤੀ ॥ 22 ॥ ਦਏ ਕੁਟਰਾਈ ॥ ਲਯੋ ਜਸ ਪਾਈ ਤੁਮਾਰੀ ਚਿਨਾਹੀ ਕਰੀ ਮੇਸਵਾਰੀ ॥ 23 ॥
 ਦੇ ਕੁਟਰਾ ਗਾਏ ॥ ਧਨਾ ਪੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸੁਨੇ ਕੁਥੀ ਨਹੀ ॥ ਪੁਛੇ ਮੋਹ ਚੀਦੀ ॥ 24 ॥ ਹਮੇ ਪਾਟਾ ਪਾਠੇ ॥ ਤੁਮੇ ਨਾਹ ਕਾਠੇ ॥
 ਕਰੇ ਗਾਥ ਪਾਠੀ ॥ ਜੋ ਸੀ ਪਾਠੁ ਕਸਾਰੀ ॥ 25 ॥ ਇਤਾ ਬਿਨੁ ਮਕਥੇ ॥ ਜੋ ਪਮਾਤੁ ਰਹਾ ਬਿਤਤਾਹੀ ਪੁਤਰੀ ਕਰੇ
 ਕਰੇ ਕਰਮਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸੋ ਬਿਨੁ ਮਕੀ ਨ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਨੇ ਕਥਾ ਮੇ ਕਰੇ ਸੁਧਾਰੀ ॥ 1 ॥ ਆਸਾ ਪੁਰੀ ਪੁਰਬੀ ਮਾਹੀ ਜਗਦੇਤ
 ਨਾ ਮਭੁਪਤੁ ਹਰਾਹੀ ॥ ਚਲਯੋ ਅਖੇਰ ਚਮੁਚਿਤੁ ਰੰਗਾ ॥ ਪੁਨ ਕੀ ਨਾ ਮਿਗ ਜਹਾ ਮਗਾਰੀਗਾ ॥ 2 ॥ ਸੋਈ ਚਲੇਤਾ

98

99

ਪਛਾਣੀ। ਅਯੋਗੁਪਾਦਿਗਮਿਗਾਇਕਗਾਈ। ਕੁਪਗਯੋਤਿਹਪਾਛੇਤਹੀ। ੬੬ ਨੇਤਸੋਨਹਟਵਾਹੀ। ੩ ਸਿੰਧਤੀ
ਗਰਿਬਨਤਹੁਗੀ। ਕੁਲਯੋਦੇਸਲੋਪਮਿਗਬਾਗੀ। ਅਸਮਯੋਤਹਵਾਤਸੁਲਾਗੀ। ਗਰਮੀਤੇਜਲਪੀਦਖ
ਪਾਗੀ। ੪੬ ਕੁਪਲਖਾਅਬਕਲਾਅਯੋਇਮਲੇਖਲਿਖਾਹਮਭੁਲਾਗੀ। ਨਵਲਖੀਤਬਏਕਤਹਚਰੁਲੇਦ
ਤਸਿੰਧਬਰੇਤਬਰੀ ਬੇਰਹੇਤਹਯਾਨਧਰੇਹਰਿਸੀ। ਹਿਸਨਿਜਨਗਾਖਬਰੀ ਪੇਖਤਬੇਖਗਾਏਕਤਿਸੇਪੁਛਤੇ
ਕਿਮਾਤਰਭੁਪਗੀ। ੫ ਭੁਖਪਯਾਸਲਗੀ। ਅਤੁਹੀਤਬਤਾਹਸੁਪਾਛਲਾਮਾਨਦਏਯੋ। ਨੀਗਪਵੇਤਬਮੇ
ਮਨੇਪਰਏਕਮਯੋਤਹਪੇਖਨਏਯੋ। ਕੰਤਕਰੁਪਮਨੇਸੁਗਰਿਹਿਕੀਨਨਵੀਨਤਨੀਸੁਖਏਯੋ। ਤਾਰਕਪਾਨਹਨ
ਠਲਖੀ। ਅਤੁਰਪਸੁਗੀਲਖਕਾਮਤਏਯੋ। ੬ ਗੀਯਾ ਤਹਪੇਖਸੋਮਤਰਸਭੁਗੀਹਰਿਕਤਿਭੋਗਨਮੇਦਯੋ। ਓਰਲਾ
ਯਤਾਕੋਕਤਤੋਨਹਜਾਹਬਾਰਪੁਰਨਯੋ। ਇਹਯਾਮਤਿਰਸੁਖਕਰੇਕਰਕੇਲਾਮਾਸਨਲਿੰਗਨੀ। ਸੁਖਹੀਯਨੀ
ਯਸੁਪਰਚਹੀਤਬਏਕਾਇਨਾਨੀਪਯੋਭੁਨੀ। ੭ ਮਜਤਯਾਲਪਥਾਨਮੇਤਬਜਾਯਪੇਖੇਬਜਾਯੀ। ਦੁਹਾਮਪਨੇਮ
ਤਜੀਨਜਰਤੀਯੀਸਿੰਗਾਤਸਾਜਾਯੀ। ਤਬਚਰੁਯੋਤਾਪੇਕੁਲਗਯੋਦਹਪੇਨਗੀਨਬਲੀਮਯਾ। ਤਾਕਉਭਾਯਪ
ਨਸਮਪਗਮਾਰਥਾਕਯੋਨਿਪਤਹਾ। ੮ ਤੁਜੰਗ ਦਿਸਾਮੇਰਕੀ। ਮੇਰਹੁਤਹਧਾਗਾ। ਤਬੇਗੀਦਰੀਦੇਖਰੁਨੀਪਾਥ
ਮੇਰਾਪਰੀ। ਦੁਹੁਨਰਪਾਧੀ। ਉਨਯੋਗੀਨਮੇਮੇਰਹੁਦਿਸਪਾਧੀ। ੯ ਪੁਨਬੋਲਗਾਡੀਲਖੇਤਾਮਰੁਤੀਗ

ਵੇਗੋਨਲੈਪਸਚਮਦੇਸਹੁਰੀ ਤਹਾਧਾਨਈਸੀਕਰੈਨਗਮਤੀ ਬਡੇਜੋਰਸੇਬਾਂਪਕੋਬੈਲਤਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅਯੋਨਾਠਪੇਬਾ
 ਤਸਾਗੀਸੁਨਈ ॥ ਕੁਰੇਨਰਮੇਜੋਕਹਤੋਅਨਾਈਅਨਾਮੇਕਰਾਬਾਹੀਨਾਹਜੇਯੋ ॥ ਅਬੈਨਾਦਖਨਦਿਸਾਜਾਹਗੀਯੋ ॥
 ੧੧ ਤਬੇਨੇਤਾਮੇਸੀਲਿਖਾਕੁਲਹੋਈਗਯੋਪਾਤਬਾਰਿਜਬੇਪੋਖਸੋਈ ਤਨੀਹਮੇਦਾਬਲੀਰੂਪਜੀਨੀਕਰੇਰੂਪਾਮਾ
 ਸਾਕਰੋਪੁਰਚੀਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦਿਸਤੀਨਤੈਜੀਤਦੇਖੀਅਪਾਠੀ ॥ ਚੜ੍ਹੇਦੇਵਰੂਪਿਸੁਰੂਠੀ ॥ ਨਿਪਚੋਕਮੇਦਾਕਰੈਤੁਨਪੁਸਿ
 ਤਬੇਕੋਪਗਯਾਗਹੇਤਹਾਮੀਸੀ ॥ ੧੩ ॥ ਨਜਚੜ੍ਹਾਸੁਨੇਕਪੋਖਕੋਓਡਾ ॥ ਗੋਨਲੋਗਯੋ ॥ ਪਠਾਯਤਹਈਤਹਾਪੁਰੀਸੁ
 ਆਪਨੀਨਯੋ ॥ ਮੁਦ੍ਰਿਤਲੋਕਸਾਹਯਗਯੋਸੁਰੂਪਈਸਦੀ ॥ ਕਰੰਤਈਪਮਾਲਪਿਜਾਸੁਦਾਨਮਾਨਤੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਸੁਬੈਠਕੋਸੀਘਾਜਨੀਖਲੀਸੁਦ੍ਰਿਤਦੇਵਈ ॥ ਕਰੰਤਸਾਧਰਖਾਲਖਾਸੁਮੇਦਜੇਵਈ ॥ ਅਯੋਅਯੋਪਕਾਰਕੇ
 ਸਮਾਨਬਾਦਰੇਭਯੋ ॥ ਸੁਚੀਤਗਨਯਾਮਈਮੁਖਸਿਧੀਤਹੇਗਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਉਪਾਯਹੇਤਨਕਈਪਨੇਸੁਬੈਦਜੇਤਸੀ
 ਇਕੀਸਮੇਸੋਦਾਗਰੀਬਨਜਤੇਬਪਾਰਸੀ ॥ ਗਏਪੁਰੀਉਜੋਨਮੇਸੁਰੇਟਨੀਕਮਾਲਯੀ ॥ ਰਖੀਸੁਬਿਰੁਆਮਗੋਪੁ
 ਛਿਤਾਬਿਰੁਆਮਯੀ ॥ ੧੬ ॥ ਫੁਲਨਤੁਮੇਦੇਸਕੋਈਕਹੀਤਹਾਬਨੀਪੁਰੀਆਸਵੀਡੀ ॥ ਰਹੇਰੂਪਗਾਨੀਜਗਦਿਦ
 ਗਯਾਮਹਾਧਮਧਾਨੀਗਯੋਖੇਲੇਸੀਧਸੋਆਯਮਾਨੀ ॥ ਅਬੈਜਤਹੀਨੀਮਹਾਸੋਚਪੁਰੀਅਯੋਆਯਸੋਮੇਦ

ਖੌ

ਪੀਪੇਖਗਾਏ॥ ਕਰੇਪੀਪੀਰੀਦੁਖੀਸੋਅਪੀਰੀਨਹੀਮੁਖਬੋਲੇਸੁਨੀਰੁਪਕਾਏ॥ ੧੭ ਚਾਦੁਖਤੁਹੀਜਬੋਰੀਗਦਾਈ
ਤਬੋਨਾਮਸੋਦੀਨਹੁਬਿਧੋਈ॥ ਬਿਦਾਦੇਸੁਤਾਹੀਲਏਚਾਹਬੀਰੀਅਯੋਰੁਪਮਾਸਾਪੁਰੀਹੋਤੁਜੋਈਗਤਿਸੋਪਾਸਾਅ
ਯੋਕਰੇਨੋਕਰਾਹੀਮੇਗਾਧਦੇਕੋਯਸੋਰੁਪਗਾਏ॥ ਤੁਮੇਨਾਮਤੁਦੇਸਹੋਕੋਨਕੁੰਈਮਯਾਪਨੁਪਲਖੇਮੋਦਰਾਏ॥ ੧੮
ਮੇਤੀਦਾਮਾਬਿਕਾਮੁਹਨਾਮਚਿਜੋਨਬੰਸਤਿ॥ ਰਖਾਤੁਨੋਕਰਸੇਜਾਦਿਠੀਤਿ॥ ਏਕੋਦਿਨਪੁਛਤਦਾਸਨਿਪਾਗਾਪੁਰੁਤਮ
ਕਾਹਿਤੁਪੀਤੁਤਨਾਹ॥ ੧੯ ਠਹਾਚੁਪਸੋਯਤੁਬੋਚੁਪਦਾਸਾ॥ ਪੁਨਾਇਕਬਰਪੁਛੀਤੁਪਾਸਾਏਮੇਪੁਨਤੀਸਰਦੁਸਰ
ਨਾਗਾ॥ ਜਬੋਪੁਛਸੋਯਤੁਪਤੁਗਾਗਾ॥ ੨੦ ਮਨੇਲਖਬਾਤਸੁਨਵਹੁਏਗਾ॥ ਮਤੁਦੁਖਦੁਰਕਰੇਗਰੀਨੇਗਾਦੁਖੀਸੁਨਤੋਸੁਰ
ਬੈਦਖਤੀਜਾ॥ ਨਹੀਸਕਤੀਤੁਬਬੋਲਨਾਮਜਿ॥ ੨੧ ਰਹੀਤੁਬਗਾਥਸਬੈਸੁਨਲੀਨਾ॥ ਜਬੋਲਖਮੇਦਤਬੋਦਖਚੀਨਾ॥
ਉਯੋਮੁਗਾਅਨੁਗਵਤੁਪੋਗਾ॥ ਤੁਬੋਗਾਧਿਕਮਲੀਸੁਨਜੋਗਾ॥ ੨੨ ਚੋਜਬੋਕੀਸੀਦੁਸਮੇਮੇਮੇਦਗਾਹਨਿਪਲੀਨਾ॥
ਪੁਛਤਕਯੋਤੁਮਰਾਸਦੇਜਗਦੇਵਹਕੋਚੀਨਾ॥ ੨੩ ਉਦੀਦੁਰਾਖਤੋਮੇਦੁਨਾਰਮੇਰੀਹੀਏਹਸੇਸਤੁਪੁਰੀਹੋਰਨਾਹੀ॥
ਰੁਯੋਬਿਕਮਾਕੋਨਤੁਤੁਕੇਚਾਹੀਨਾਰਕੋਨਕੋਬਾਤੁਦਹੀ॥ ਰੁਖਤੋਦੇਤੋਜਾਤੁਥਾਪੁਰਬੀਪੇਖਕੋਏਕੋਰਦੀਪਬੀਨਾਮੇ
ਤੁਤੋਯਕੋਨੀਗਾਮੇਕਰੀਤਾਹਨੇਸਾਪਦੇਮੇਦਕੀਸਾ॥ ੨੪ ਸੇਦਤੀਥੀਤੁਬੋਈਸਕਨਾਰਦੇਬਾਜਗੋਰਬਾਬੋਲਪਾਗੋਸੇ
ਏਨੇਜੀਤੁਕੋਪਾਮੁਦੈਸੋਪਰੀਰੀਗਾਕੋਲਕੋਸਖਸਾਰੇ॥ ਮੇਲਖਾਏਸਕੋਕੋਨਕੋਰਵਤੋਤਾਹਤੇਰੁਕੋਤਾਉਰਾਯੋਗਾਮਨ
ਈਹਾਨੁਗਾਚਾਹਤੇਮਾਹੁਸਾਸਹੋਜੋਲਗੀਜੋਰਪਾਯੋ॥ ੨੫ ਚੋਗਾਬਿਕਮਸੁਨਚਹਕਰਨਮਰੀਛਾ॥ ਚਾਹਬੀਰਬੋਲੇਮਤਤੀਛਾ॥

ਵੀਗਮਾਯੋਕਤਯੋਬਾਨੀਹਮਮੇਦਾਅਜਧਾਵੈਗਾਨੀ॥੨੬॥ ਤੁਹੇਤਬੇਮੇਦਾਯੋਗਾਏ॥ ਅਤੇਗੋਦਾਸਮੇਕੁਏ॥ ਭੁਪਕੇ
 ਵੈਨਗਦਿਖਯੋ॥ ਤਬੇਮੇਦਲੇਭੁਪਉਤਯੋ॥੨੭॥ ਤਾਪੇਚਨ੍ਰਾਬਿਕਮਤੁਗਾਏ॥ ਤਿਰਯਾਧਾਮਾਮੁਪਸੁਰਾਏ॥ ਪੀਤੁਰੀ
 ਗਮੁਖਬੋਲੇਨਾਹੀ॥ ਭੁਪਕੇਕਾਬਿਰਹਤੁਆਹੀ॥੨੮॥ ਤਾਕਯਾਨਗਾਦੇਦਪਯਾਏ॥ ਮਨਗੋਬਾਤਸਰਬੁਨਸਾਏ
 ਪੇਖਾਬਿਕਮਾਹੀਭੀਨਾਹੀ॥ ਕਰੇਤੁਹੀਨਗਾਦੇਦਨਿਪਾਹੀ॥੨੯॥ ਗਸਾਦਲਤਬੇਬੀਰਸੀਹੀ॥ ਕਰੇਬਿਕਮਗੀ॥ ਗਜਬ
 ਨਬੋਲੀ॥ ਸਨੇਧਾਮਸੇਲੀ॥੩੦॥ ਲਿਜਾਵੈਤਹਾਹੀ॥ ਨਗਦੇਦਨਾਹੀ॥ ਤਬੇਚਾਹਬੀਹੀ॥ ਕਰੀਤੋਸਧੀਹੀ॥੩੧॥ ਸ
 ਬੈਸਾਜਸੀਗਾ॥ ਗਜਬਜਰੰਗਾ॥ ਏਤਮੇਦਤਾਹੀ॥ ਪੁਰੀਬਾਹਾਹੀ॥੩੨॥ ਸੈਅਨਕਨਾਤਸੁਦਾਦਨਯਪਿਰ
 ਧਾਮਲਗੇਪੁਰਬਾਹਾਹੀ॥ ਖੇਰਾਸੇਕਾਹਚਰਯੋਜਗਾਦੇਦਮਿਲੇਤਹਪੇਖਕਕੇਰੁਨਹੀ॥ ਗੇਤੁਮਕਾਹਾਹੀ
 ਤੁਦੁਖਭੀਜਨ੨॥ ਸਾਨਾਜੇਮਮੇਦਹੁਗੀ॥ ਬਿਕਮਕੁਧਾਮਨੀ॥ ਤਿਰਯਾਦਹਗੇ॥ ਅਸਬੋਲਰਥੀ॥ ਤਸੁਰੀ
 ੩੩॥ ਪੇਖਤਬੈਮੁਖਪੀਤਹਾਏ॥ ਤੁਮਨਰਲਈਹਮਚਾਹਤੁਤਾਹੀ॥ ਨਾਹਦੇਜੇਜਸਤੋਹਕੁਰੋਸਦਗਾਨਾ॥ ਲਿਜੋਸੁਨ
 ਭੁਪਤਬਾਹੀ॥ ਨਾਗਜੀਅਸਬੋਲਪੁਰੀਘਰਤਾਹਦੇਹਮਦਾਸਤੁਮਾਹੀ॥ ਮੇਦਹਕਭਨਛਤੁਹੇਜਬਦੇਤੋ
 ਸੁਭਾਦਤਜੇਮਨਮਾਹੀ॥੩੪॥ ਨਜਅਰਚਨਾਨਗੀ॥ ਕਰੀਤਸਾਮਾਮੀਗੀ॥ ਤਿਸੇਸਗਾਪਮੇਰਕੋ॥ ਦਯੋਸੁ
 ਨਾਮਰੇਰਕੋ॥ ਭੁਯਦੇਦਹੁਪਹੀ॥ ਗਨਿਸੁਗਾਯਭੁਪਹੀ॥ ਤਬੇਸਾਸੁਦੇਵੀ॥ ਲਖਾਸਾਬਿਕਮਾਇਹੀ॥੩੫॥ ਪਰੀ
 ਤਪਾਯਾਬੰਦਹੀ॥ ਹਮੇਸੁਦਾਸਚੰਦਹੀ॥ ਤੁਮੇਸੁਭਨਸਾਚਾਯਾ॥ ਹਮੇਪਦੇਤਹਾਹੀ॥੩੬॥ ਅਸੇਸੁਕਰਨੀਯਕਿਹੀ

ਦਯੋਸਬੀਸਤਾਨਗੀਨਾਮਾਪਹੁਜਨਾਵਯੀਸਿੰਘਾਸਨੀਸੁਪਾਵਯੀ॥ ੩੮ ਇਤਬਿਰੁਮਕਥਾ ੧੫ ਚੋਸਯਮਹੁਰ
 ਤੁਰੋਜਸੁਆਏ॥ ਪੁਤਲੀਕੁਹਪਨੀਬਿਰੁਮਥਾਏ॥ ਭੋਜਕਰੇਕੈਸੇਸੋਗਾਈ॥ ਨਾਧਰਪਗਤੁਮਸੋਹਰਾਈ॥ ੧੫ ਪੁਤ
 ਲੀਕਰੇਬਿਰੁਮਥਾਈ॥ ਰੋਨਟਿਰੇਪੁਰਪਵਰਾਈ॥ ਅਤਕੋਦੁਖੀਚੋਰਾਅਪਗਰਬਤਾਤਕੋਪੋਖਨੀਤੁਕਰਹੀ
 ਸਤਾ॥ ੨ ਦੇਕਰੇਨਾਬਿਰੁਮਾਇਕਬੀਬੀ॥ ਲਗਤਾਸੁਨਬਾਤਸੁਤੀਬੀ॥ ਧਨੀਏਕਪੁਦੇਸਗਯੋਰੋ॥ ਤਾਹਨਰਮਦੀ
 ਮਨਹੋਲੇ ੩ ਕਰੇਕੀਕਰੀਸੋਅਸਬਾਨੀ॥ ਮੋਨਿਜਰੁਪਪੋਖਮੁਰਛਨੀ॥ ਬਾਰਗਯੋਜੋਬਨਮੇਜਾਨਾ॥ ਲਿਯਾਯਕਈ
 ਨਰਸੁਦਰਕੁਲਾ॥ ੪ ਸੇਤਾਸੁਨਬੋਨਚਲੀਦਹਕੀਕਰਚਾਹਤੁਪਬਲੀਨਰਕੁਰੀ॥ ਪੋਖਸੁਬਿਰੁਮਕੋਨਹਜਨਤ
 ਰਾਖਤਕੁਤਚਲੇਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਸਾਹਨਤੇਹੁਲਾਵਤਤੇਦੁਖਤਾਪਮਿਟਾਯਤਿਸੇਰੁਚਕਾਰੀ॥ ਭੁਪਗਯੋਤਿਤ
 ਸੀਗਤਬੋਅਨਮਾਹਕਹੇਹਰਿਮੁਰਖਸਾਗੀ॥ ੫ ਨਰਕੁਸੇਗਤਮੇਜਪਰਿਪਤਰਾਖਲਿਜੇਪੁਨਕੀਤਕਜਾਨੇ॥ ਅਯਿ
 ਲਖੀਅਤਸੁਦਰਖੋਰਸਸਾਜਸਿੰਗਾਰਗਜੀਮਸਤਾਨੇ॥ ਦੀਪਜਗਾਇਸੁਸੇਜਾਬਿਛਾਯਤਕੁਖਤਸੇਜਤਬੋ
 ਰਨਗਾਨੇ॥ ਰੁਪਕਰਾਹਮਜਾਨਤਨਾਸਿਰਭਿਰਾਬਿਤਿਨਹਾਮਾਸਨਭਨੇ॥ ੬ ਗੀਯਾਪੁਨਕੁਖਬੋਏਹਤਦਹੀਤਮਰੋ
 ਰਾਪਨੀਬੈਠਯੋ॥ ਨੀਪਕੀਪਤੋਪਰਸੇਜਤੇਨਾਤਾਬੁਝਹਤਜਾਨਦੇ॥ ਤਬਕੋਪਸੋਬੋਹਬਲਭਈਕਹਕੀਕਰੀ॥ ਇ
 ਸਠਨਰੀ॥ ਇਨਕੋਏਗਵੋਮੋਰਾਮਾਨੋਚਤਰੀਕਾਮੀਦਹੀ॥ ੭ ਤਬਕੀਕਰੀਕਹਤਾਸੋਇਨਹਿਤਾਮਈਅਬਜ
 ਇਯੋ॥ ਤਬਕੁਪਉਰਗਯੋਤਾਹਤੇਪਨਮੋਰਲੇਵਨਪਾਇਯੋ॥ ਲਖਤਾਤਬਲੀਮਾਨਯੋਨੀਪਤਾਹਪਾਛੈਆਵ

ਦੀਪਜਗਾਯੋਕੀਸਿੰਗਾਰ

ਈ ਜਸ ਸਹਜ ਨੈ ਕੋ ਤਿਸੇ ਮਨ ਕੋ ਤਕਿ ਚਹ ਪਾਵਈ॥ ੮ ਭੁਜੰਗਾ ਗਯੋ ਜੋ ਤੋ ਬੋਲੀ ਮੁਰੀ ਨਾਰਗਏ॥ ਪਰੇ ਦੀ ਪਬਨੀ ਪੰਢ
 ਦੀ ਪਗਏ॥ ਕਰੇ ਧੰਨ ਦਾ ਸੀ ਭੁਲੇ ਪੁਰਖਾ ਮਨਾ॥ ਬਹੁ ਬੈਠ ਕੀਤੀ ਅਪਦੇਰ ਮਨਾ॥ ੯ ਲਖਾ ਮਾਸ ਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨੀ ਕੇ ਸੁਜਾਨੇ॥
 ਦਵੇ ਪਾਨ ਬਾਤੀ ਸਸੇ ਜਾ ਸੁਠਾਨੇ॥ ਦੁਟਕਿ ਸੁਪਾਗੀ ਕਰੀ ਬੁਝੇ ਹੀ ਤਬੋ ਪਾਨ ਜੋ ਰੇ ਤਿਸੇ ਸਬ ਤੇ ਹੀ॥ ੧੦ ਪਰੇ ਕਰਾ ਮਿਸੁ ਪਰਿ
 ਸੁਟਕੀ॥ ਕਰੇ ਚਹ ਗਈ ਪਰੇ ਪੁਰਖੁ ਮੁਕੀ॥ ਕਰੇ ਮਾਯਾ ਸੇ ਜਾ ਰਮੇ ਰੰਗ ਨਾਸਾ॥ ਰਸੇ ਰੰਗ ਰੇ ਨੀ ਲਖੇ ਭੁਪਤਾਨਾ॥ ੧੧ ਕਰੇ ਭੁਪ
 ਨਾਰੀ ਮਹਾ ਚਾਤ ਗਈ॥ ਬਿਪਿ ਤੇ ਦਬੇ ਦੇ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਈ॥ ਰਮੇ ਬੈਠੇ ਨੀ ਦੀ ਪਰ ਨਾਹ ਨਾਸਾ॥ ਤਬੋ ਲੀ ਗਯੋ ਪਾਮ ਭੁਪ ਸਿਤਾ
 ਨਾ॥ ੧੨ ਤੁਏ ਪਾਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠ ਗਈ॥ ਪਰੇ ਚੋਬ ਦਰੀ ਲਾਯੋ ਤੁ ਬੁਲਾਈ॥ ਕਹਾਤਾ ਏ ਕੀਤੀ ਜਾ ਬਾਤ ਗੇ ਯੋ ਕਰੇ
 ਚਕੁ ਦੇ ਭੁਪ ਜੀ ਜਾਨ ਲੇਯੋ॥ ੧੩ ਨਾਹ ਰਮੇ ਸੁਪਾਨ ਬੇ ਚਕੋ ਨੀ ਸਾਸੁ ਪਾਮ ਸੋਹੇ॥ ਨਰੇ ਪਯੋ ਸੁਨ ਕਹੁ ਸੁਬ ਤਕੋ ਸੀ ਕਰੇ
 ਕਹਾ ਸੁਰੁ ਪਭਾਖ ਯੋ ਨ ਤੇ ਸੁਟਕ ਤੇ ਕਰੋ॥ ਕਹਾ ਨਰੇ ਪਯੋ ਕਛੁ ਸੁਤੀ ਨ ਬਾਗ ਯੋ ਰੇ॥ ੧੪ ਤਬੋ ਸੁਰੁ ਪਭਾਖ ਯੋ ਰੇ ਏ ਸੇ ਸੁਜਾ
 ਅਕੋ॥ ਏ ਗਯੋ ਤੇ ਤਪੁਰੀ ਹਨਾ ਸੁਜਾ ਰਗਾ ਅਕੋ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਨ ਮਾਰੇ ਰੁਘਾ ਯ ਬਾਤ ਏ ਵੀ॥ ਤਬੋ ਕਰੀ ਤੁਹੀ ਦਿਖੈ ਸੁਨੀ ਤੇ
 ਲੋਗ ਭੇਦ ਹੀ॥ ੧੫ ਕਹਿ ਤੁਰਾ ਸਯਾਤ ਬੈਤ ਬੋਲ ਅਸੁ ਮਾਰੀ॥ ਤਬੋ ਸੁਜਾਨੀ ਤਿਸੇ ਦਰ ਬੈ ਸੁਹੇ ਮਭਾਰੀ॥ ਸੁਥਾਰ ਸੀ ਪਰੀ
 ਪਰੇ ਦੀ ਖਾਤਾ ਹਮ ਰਹੀ ਗਈ ਰਖ ਯੋ ਤਿਸੇ ਦੇ ਨੀ ਦੁਤੀ ਸੁਨਾ ਗਤ ਗਈ॥ ੧੬ ਮੇਤੀ ਦਾ ਅਜ ਬੇਦ ਹਨ ਤੁ ਬੇਨ ਲਏ ਰਾ॥
 ਪਰੇ ਤੁਹਾ ਮਗਨਾ ਰਸੁ ਹੇਰਾ॥ ਤਬੋ ਨਿਪਾਸ ਕਰੇ ਬਿਤਾ ਮਨਾ॥ ਕਈ ਤੁਹਾ ਸੀ ਫਲ ਪਾਨ॥ ੧੭ ਤਬੋ ਸੀ ਪਬੋਲ ਸੁਪੁਛ
 ਤਤਾ ਹਾ ਕਰੇ ਪਨੇ ਮਸੀ ਫਲ ਗਾਹਾ॥ ਕਰੇ ਦੁਰ ਨਾਤ ਨਾਹ ਮਗਾਹਾ॥ ਕਈ ਨਗਰ ਸੁਪੋਖਨਾ ਮਾਯਾ॥ ੧੮ ਮੇਨ ਹ

ਅਤਿਠਯਾਮਸੁਭੁਪਾਮਨੀਮਹਕੋਨਲਖੇਕਿਹਨੁਪਾਹਮੋਸਿਧਨਾਹਸੁਰੀਕਅਥਾਤਬੋਸਿਪਭਾਖਹੋਇਹਗਾਥਾ॥੧॥
 ਉਤ੍ਪ੍ਰਦਬੰਦੀਪਾਪਯਇਠਏਮਦਿਮਾਹਏਸਾਚੁਹੀਮੋਧਠਾਯੋਨਾਹਤੋਮਾਨਕੋਮਓਗਕਠਿਲੇਦਰਸਨਿਦੇਤਭੀਭੋਕੇ
 ਗਾਯੋਭੁਪਤੋਬੁਝੀਮਾਹਤੇਤੋਮਥੋਸਾਚਸੋਨਾਯਤੋਕਠਿਚੀਗੀਭੁਖਤੋਬੋਲਪਚਿਕਵੇਭੁਪਜੀਨਾਹਚਾਹਿਤੁਆਪਾਹ
 ਧੀਗੀ॥੨॥ ਕੋਨਸੋਜਨਤੋਕਾਕਹੋਕੀਕਹੋਗੋਪਆਗੋਪਸੋਨਾਹਧਾਹੋਭੁਪਤੋਭੁਖਤੋਸਾਚੁਹਮਾਹਨੇਏਬੋਤੋਕਪੀਤੁਸਾਹੋ
 ਲੰਚਲੋਮਾਹਨੇਨਾਹਤੋਜਾਨਯੋਛੁਤੋਨਾਹਏਬਿਕੁਮਾਹੀਹਾਥਦੋਧਾਰਕੋਮਾਹਯਤੁਹਦੀਸੀਸਹਲਾਯਤੋਸੋਚਾ
 ਹੀ॥੩॥ ਬੀਜਮਲਭੁਖੇਜੋਈਗਜਾਪਾਸੀਮੋਲੋਜਾਵੇਗਾਵੇਗਾਸੀਆਯੋਏਕੋਭੁਪਗਾਏਕਾਹੋਮਾਨੋਬੰਦੀਭਾਏ॥੪॥
 ਭੁਖੇਗਾਓਜੋਈਸਾਚੀਭੁਖੇਭੁਪਦੀਪਗਾਠੀਬੰਦੀਏਈਪਾਨੀਕੋਈਸੋਪਗੀਕੋਭੁਖੇਭਾਈ॥੫॥ ਗਾਵੇਸੋਈਨਗੀਥਾ
 ਨੀਬੁਝੇਕੋਈਵੇਕੀਗਾਨੀਦੀਪਓਠੀਪੀਠੀਕਤੀਨਾਗੀਜੋਨਸੋਹੋਮਤੀ॥੬॥ ਬਤੀਪਾਨੀਦੀਮੀਚੀਪਾਨੀਦੁਕਦੋਈਸੀਰ
 ਮੇਗੀਤੇਰੀਲਾਜੀਏਕੀਮੇਕੀਨੇਸੋਚਾਹੇਮੇਕੀ॥੭॥ ਏਦੋਕੁਲਮੇਗੀਜਾਨਤੁਦੋਕੁਲਤੇਗੀਏਕਾਭੁਪਕਹੋਮੋਤੀਕਨਕਧਾਹੋਕ
 ਤਾਬਬੋਕ॥੮॥ ਚੋਕਹੋਨਾਹਧਨਮੋਤੀਦੀਜੋਜੋਦਾਆਪਨੀਗਾਖਸੁਲੀਜੋਸੀਠਲਕਹੋਸਤੀਮੋਹੋਯਾਪਾਇਨਪਰੋਕੋਠ
 ਪਟਜੋਹਾ॥੯॥ ਬੁਝਕਹੋਮਾਦੀਕਯੋਤੁਗੀਕਹੋਯਾਹਬਚਦੇਨੁਪਭਾਗੀਆਹਹੁਨਾਹਸੋਗਦਿਸੁਦੀਜੋਪਠੀਯਖਾਲਪਰੋ
 ਨਾਜੀਜੋ॥੧੦॥ ਤੁਮਕੋਗਾਹਦਈਬਹੁਭਾਗੀਅਬੋਨਛਤੋਜੋਨੀਪਸਾਗੀਭੁਰਬਾਤਕਾਸੁਨਯੋਨਾਹੀਤੇਦੋਖੇਦੁਹਮੋਤੋਮਾਹੀ॥੧੧॥

ਪਤਿਪਾਇਹਾਜਕੇਜਾਈ ਨਤੋਪੁਰਤੁਗੇਸਿਰਦਾਈ। ਮੇਸਸਮਝੀਕਹੋਬਿਨਹੀ ਗਜੇਨਾਬਲਾਈਤੁਹੀ॥ ੩੦ ਥੋਤਪੁਛੀ
 ਸਬਭੁਪਦਈਤਬਪਾਇਪਗੀਇਮਬੋਨਕਹੇ। ਮੇਮਪਕੋਯਕਹੇਸੁਨਹਾਜਨਤੋਸੁਲਖੋਮਬਲਜਨਹੇ। ਲੋਕਸੁਨੀਸਬਬਾ
 ਤੁਇਹੀਪਤਮੇਰਸੁਨੇਦੁਖਹੋਗਸੀ। ਪਰਕੋਦੁਖਖਿਨਤੁਮੁਹਲਾਜਰਥੇਸਕਬੀਪਾਮੇ॥ ੩੧ ਭੁਪਕਾਪਰੀਰਤੁਹੀ
 ਅਭਾਖਤਨਕਛਹੋਸਹਾਈ। ਕੀਤਾਯੋਕਛਮਾਸਬਿਤੋਚਰਲੀਖਲਨੇਤਿਹਕੀਤਸੁਨਾਈ ਬੋਲਤਨਪਤਕੀਰਹਸੇ।
 ਨਲੋਪਧਰੇਤਬਨਾਹਮਸਾਈ। ਪਤਮੇਬਤਤੋਕਹਤਬਕੀਤਕਹਾਨੀ ਪਾਬਿਨਾਪਾਈ॥ ੩੨ ਗੀਆਚਲਤਾਹਪੇਸਬਪੁਛ
 ਏਦੁਹਬਤਜਨਤਸਾਹੀ। ਤਬਭੁਪਪਦਾਈਮਏਪਰਦੁਖਖਿਨਹਾਹੀ। ਇਸਨਕਪਰਪੁਰਖੀ। ਤੁਪਿਰਬੋਲਪਾਪਕੋ
 ਸਹੀ। ਤਬਭੁਪਕਹਤਿਹਨਾਹਸੇਤੁਮਦੇਸੁਗੀਪਪਤੀਤੁਹੀ॥ ੩੩ ਤਬਨਾਹਕਹਮਗਨੀਕਰੁਹਾਤੇਲਮੇਕੁਨਪਦਹਾ। ਤਨਾਇ
 ਨਿਕਸੇਸਚਮੋਤਬਭੁਪਕੋਤਪਾਦਹਾ। ਜਬਨਾਹਜਰਤਬਾਮਪਮੁਏਕਹਏਠਤੇ। ਅਪਜਨਏ। ਪਤਹੀਨਭੀਜੇਤੇਲ
 ਮੇਜਬਨਾਖਰੋਤਨਮਾਏ॥ ੩੪ ਭੁਜਗਤਬੋਨਾਹਕੇਦੀਨਮੇਸੀਜਰੀਹੇ। ਕੁਗੋਸਾਹਤੀਨਾਭੁਪਿਧੀਹੇ। ਤਬੋਤੀਨਦਗੀਤਿ
 ਸੀਮਾਹਨਾਈ। ਧਨਪੀਨਨਗੀਕਰੋਸਤਦਾਈ॥ ੩੫ ਨਹੀਜੁਰਬੋਲਾਮੁਖੀਬਿਨਾਹੀ। ਦਈਤਾਜਰੀਗੁਪਤਲਾਜੀਰਖਾਹੀ
 ਤਬੋਕੀਤਨਗੀਪੁਤਪ੍ਰੀਤਪਾਰੀ। ਸਬੋਮਾਯੋਦਾਸਹਯੋਬਚਾਹੀ॥ ੩੬ ਕਰੋਮੇਸਕਰਕੀਜਰੋਮਾਜਗਾਹੀ। ਧਰੋਪਾਯ
 ਸਿੰਘਾਸਨੀਤਾਹਗਾਹੀ। ਸੁਨੇਚੋਕਰੋਜੀਰਖੀਆਗਮਾਹੀ। ਲਖੀਸਤਦੀਤੀਤਿਸੇਕੀਤਚਾਹੀ॥ ੩੭ ਗਯੋਤੋਜਪਮੇ

੧੬

ਮਨੇ ਮੇਰੇ ਰੰਗੇ ਸਾਦਾ ਪੁਤਲੀ ਮੇਰੀ ਤਵੇ ਉਚਾਰੇ ਮਥੇ ਪਾਯ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਾਰਚਾਰੀ ਤਬੈ ਸੋਧ ਮਾਹੁਰਤੀ ਮਾਯਾ ਤਾਰੀ ੩੮
 ਏਤ ਸੀ ਬੀਰ ਮਕਥੈ ਚੈ ਪੁਤਲੀ ਕਹ ਮਤ ਪਾਯ ਪਰੀ ਜੈ ਬੀਰ ਮਸੀਕ ਗੀਤ ਮਕੀ ਜੈ ਭੋਜ ਕਰੈ ਕੈ ਸੇਤ ਬਗਾਈ ॥
 ਪੁਤਰੀ ਕਹ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗਈ ॥ ਬਨ ਮੇਰੇ ਤਪ ਸਾਕਰੀ ਗੋਸਟ ਕ ਬੇਗ ਯਾਨਤ ਪਧਰੀ ਸੇਵਕ ਰਹੈ ਅਗਾਯਾ ਨਹੀ ॥
 ਏਕਾਦਿਨ ਗੁਰ ਕਹ ਸਾਜ ਸੁਭਾਈ ੩ ਕੀ ਮਸ਼ਕਰੈ ਸਿਖ ਤ ਬਗਾਈ ਪਾਛੇ ਲਿਖਾ ਸੋਹੇ ਗੁਰ ਗਾਈ ॥ ਅਬ ਕੈ ਕਰਹੈ ਤਨਾ
 ਜੋਨ ਮਾਥੇ ਲਿਖਾ ਸੋਹੇ ਗਤ ਮਾਨੋ ੩ ਗੁਰ ਕਹਾ ਮਬ ਪਰ ਪਾਠ ਕੀ ਜੈ ਪਾਛਲ ਮੇਰ ਮਿਟੈ ਨ ਭੁਜਿ ਜੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਮੀ ਪੁਰਬ ਕੀ
 ਅਬ ਕੈ ਕਰਹੈ ਤਫਲ ਚੀਨਾ ੪ ਏ ਮਾਨਤ ਨਾ ਸਿਖ ਕੋ ਪਕਰਾ ਗੁਰ ਦਾ ਸਕਹੈ ਬੁਤਾ ਅਗਮ ਗਾਹੀ ਭੁਲਾਈ ਪਾਸ ਤਨਾ
 ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਭਾਖਤ ਬੈਨ ਹਮਾਨਤ ਨਹੀ ਪੁਛਾ ਲਿਜੈ ਚਲ ਪਡਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰ ਪਾਠ ਬਤਾਹੀ ਸੇਵਕ ਭਾਖਤ ਦਾ ਸਤੁ
 ਮੇਰ ਮਾਥਾ ਬੀਚਾਰਹੈ ਏਤ ਅਪਾਰੀ ੫ ਤਾਖਤ ਭਾਗੁਰ ਕੀ ਲਾਬੀ ਚਾਹਾ ਬੀਰ ਮਾਥਾ ਸਚ ਲੈਹਾ ਹੀਸਨੀ ॥ ਵੰਡੁ ਸੁਦੇ
 ਹਸਤ ਹਕੋ ਪੁਨ ਨੀਤੁ ਸਚੀ ਕਹ ਦੇਵ ਗੁਜਰੀ ਆਵਤੁ ਭੋਜ ਬੀਰ ਮਤੀ ਰਹ ਸਾਦਰ ਭੁਜਕਰੀ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ਭਾਗੁ
 ਏਕੋ ਸੇਵਕ ਹੋ ਮੁਖ ਮਾਂਗੁ ਜਈ ਕਰਹੈ ਸੁਖ ਗਾਨੀ ॥ ੬ ਗੀਯਾ ਮੁਨ ਭਾਖ ਪਰਦਖ ਖਡਿ ਨੀਤੁ ਮਨਾ ਮਸੁਨਾ ਮਾਯਾ ਹੋ
 ਸਿਖ ਮੇਰ ਬਚ ਮਾਨੇ ਨਹੀ ਤੁਮਨੀ ਤਕਹ ਸਤ ਭਾਯਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਭੁਪ ਕਹ ਕਰਨੀ ਏਹੀ ਬਚ ਬੈਦ ਕੇ ਦੇਹੀ ਮਹੀ ॥ ਗੁਰ ਭਾਖ
 ਕਠਨੀ ਪ੍ਰਸਨ ਏਨਾ ਦੇਤ ਉਤਰ ਕੋਲੇ ॥ ੭ ਤੁਮ ਯੋਗ ਹੋਤਾ ਕਹਨ ਕੇ ਮਨ ਸੋਚ ਸਿਪਹੁ ਭਯਾਨ ਹੀ ਕੀ ਮਦੇਹ ਉਤਰੀ

ਤਰੀਤ ਬਪਿਯਾਇਕਾ ਮਾਤਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤੁਰਾਇਉਤੁ ਸੋਗੈ ਨ ਮੋਨਿ ਪਮੋ ਬਰੇਤੀ ਬਾਨੀ ਤਿਹੁ ਗਾਇ ਪਬੋਗਾਯੋ ਸੋ ਮਤੁ ਭੁਖਾ
 ਸਾਨੀ ਪਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਕੁਨੰਗ ਮਨੇ ਸੋਚਕੈ ਸੋਹਗੀ ਕੀਨੀ ਪੀਰੀ ॥ ਤਬੈ ਪਈ ਮਾਨ ਪੋਖਤੀਰੀ ॥ ਅਯੋ ਪਾਹੁ ਨੇ ਭੋਜਨ ਨੀਰੀ
 ਜੋ ॥ ਤਬੈ ਮੋਗੈ ਗੰਨ ਤੋ ਪਾਪ ਥੀਨੈ ॥ ਤਬੈ ਰੂਪਤੀਰੀ ਸੁਤ ਬਾਲਾਖੋ ॥ ਕਹੇ ਰਖਾ ਕੋਹ ਮੇ ਭੋਜਲਾਖੋ ॥ ਗਾਏ ਮਾਤ ਤਤਿ ਰੇ
 ਬਾਲ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੇ ਕੋ ਦਿਲ ਵੈਸੀ ਪਾਮੈ ਸਲੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਫੁਰੀ ਪਾਏ ਪੈ ਮੁਰਤੀ ਹੋ ਮਕੋਰੀ ॥ ਤਿਸੇ ਪੋਖ ਬਾਲੀ ਪਰੇ ਮਗਿ ਨੇਰੀ ॥
 ਲਗੀ ਮੀਰ ਪਾਈ ਸਿਸੀ ਰੂਪ ਰੇਵੀ ॥ ਅਹੋ ਰੇਵ ਮੋ ਕੋਲਗਾ ਪਪ ਜੋਵੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਲੀ ਕਲਗਾ ਮੋ ਭੋਜਨ ਦੇਵੀ ॥ ਹਮੇ ਤਾਹ ਬਾ
 ਲੀ ਰਖਾਨਾ ਹਸੇਵੀ ॥ ਸਮਾਜੁ ਛਾਤਾ ਹਰਾਮ ਸਿਰਜੇ ॥ ਅਏਦੀ ਪਤੀ ਭੋਜਨ ਦੇਤ ਮਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਾਨ ਲਖਾ ਭੁਖੀ ਪਾਸ ਤੋ ਅਪੀ
 ਕਾਹੋ ਰੇ ॥ ਕਹਾਨੀ ਪਿਤੁ ਬਾਲ ਭੁਮਗਾ ਸੁਪੀਨ ਕੋਲ ਹੋ ॥ ਸੇਤ ਬੋਕੈ ਨਹੀਰੁ ਦੀਹ ਮਾਹ ਨਾਨ ਦੇ ॥ ਜਬੈ ਰਤੀ ਸੁਬਿੰਦ
 ਹੀ ॥ ਲੀਗੁ ਭੁਖਾਨ ਦੇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬੈ ਸੁਭਾਲੁ ਖਟੀ ਲਿਖਾ ਖਟੀ ਸੁਮਾਸਨ ਮਿਰੈ ॥ ਸੁਹੇਤੁ ਹੋਨ ਹਾਰੀ ਸੁਬਿਰੁ ਮਾਤੁ ਮੇਰੇ ॥
 ਕਹੀਤੁ ਹੋ ਮਦਨ ਮਖੀ ਪਰਾਗ ਕਾ ਸਪਾ ॥ ਮਿਰਤਿ ਨਾਹ ਲੇਖਦੁ ਚਕਤਿ ਭੁਖ ਭਾਖਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤੁਮੇ ਕਿਸੇ ਸੁਜਨ ਯੋ ਕਹੀਤੁ ਦੇਖ
 ਤੀਤ ਬੈ ॥ ਹਮੇ ਸੁਕੋਟ ਖੇਦ ਕੋ ਗੁਭ ਹੋਵੈ ਕਬੈ ॥ ਭੁਯੋ ਗਭ ਨੇਤ ਤੇਜ ਯੋ ਸੁਬਾਲ ਜਾਇਨੀ ॥ ਤਬੈ ਬਿਚਾਰੀ ਕਰੈ ਲਗਨ
 ਮਾਯਾ ਮਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੋਤੀ ਰਾਮ ਲਖਾਤ ਬਾਬਿ ਮਜਹ ਦੇਸਾ ਮਾਯਾ ॥ ਤਬੈ ਇਹ ਬਾਲ ਮਰੈ ਮਸਕੁ ਯਾਗਾ ਗਾਨ ਭਜਨ
 ਬਿਪਿਬਚਦੇਗਾ ॥ ਤੁਨੀ ਹਮਾਚੀ ਤੁਸੁ ਕਾਲ ਰਿਤੇਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਬੈ ਦੇਸਾ ਮਤਿ ਸੁਕਾਲ ਪਛਾਨਾ ॥ ਕਹਾਨੀ ਪਕੈ ਸਹੋਇ ਹਥਨ ॥ ੨੨

ਕੇਤਬਪਤਿਤੁਪਸੁਨਾਯਾ ਜਬੈਜਨਮਾਇਹਬਲਬਨਾਯਾ ਤਬੈਹਮਕੀਨਸੁਏਹਬਿਚਾਰਾਕਿਮੇਨਹਬਿਕਮ
 ਮਾਯਨਿਹਾਰਾ ਤਬੈਹਮਕਨਨਮੋਤਪਕੀਨਾ ਮਯੋਖਗਾਰਜਸੁਯੋਕਹਦੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮੇਤਹਧਾਰਜਹਨਰਨਾਹਾ
 ਲਖੇਜਲਪੋਰਨਾਬੀਕਮਾਮਾਹਾ ਤਬੈਹਮਤੀਨਹਧਾਰਾ ਦਯੋਨੀਖਮਾਹਬਕੇਤਹਸਾਰਾ ॥ ਤਿਹਤਜਪਾ
 ਮਾਮਏਸਿਪਬਾਸਰਯਾ ਤਦਪਨਿਹਲੇਖਮਿਟਾਸੁਕਯੋ ਸੁਨਚੈਕਨਿਪਤਿਬਾਮਾਯਖਰੀ ਜਨਨੇਤਮਈਬਰ
 ਪਖਬਰੀ ॥ ੨ ॥ ਪਰਤਾਹਗਾਏਨਿਪਤਾਉਤੁਯੋ ਪੁਰਮਾਨਉਜੇਨਸਿੰਘਾਸਨਯੋ ਸਬਗਾਥਸੁਨਾਇਦਈਤਿਹ
 ਕੋ ਗੁਰਸਿਖਜਹਾਸੁਗਾਏਜਿਹਕੋ ॥ ਨਿਸਮੇਤਹਧਾਰਾਇਕਤਬਰੀ ॥ ਤਿਨਾਉਨਹਬਾਤੁਕਹੀ ਸਗਰੀਜਿਮਈਪ
 ਤਪੁਤਬਰੇਤਾਜਿਧੀ ॥ ਤਬਕਠਲਗਾਯਾ ਸੁਚੇਲਾਸਿਧੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਸਗਾਦਤੁਪਬਨਿਮਹਗਾ ਨਿਸਸੇਵਤਸੁਪਨਪੇ
 ਪਜਗੇਨਰਨਾਹਸੁਦੀਪਤਰੇਵਤਹੀ ॥ ਤਬਰੂਪਚਕੇਮਨਜੋਦੁਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਖੀਕੀਨਦੇਸਨਹੀਜਨਪਾਉਤਬੈ
 ਸਿਭਗਾਨੇਸਸੇਸਤਿਪਜਾਵੈ ॥ ਜਿਮੇਪਖਿਯੀਸਿੰਧਮੇਠਾਮਪੋਖਾਤਿਮੇਵੇਵੇਖਾਯਕੋਦੁਖਜਾਵੈ ॥ ਤਬੈਵੇਕਜੋਗੀ
 ਕੇਤੁਪਸਚੈਮਤੀਧਾਰੀਏਕੈਰੂਪਤਾਹੀ ॥ ਪਰਖਤਿਨਦੁਖਸਲਮਗਾਵੈਹਮੇਲਾਜਸੋਦੁਖਦੀਪਤਪਾਹੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਤਬੈਗੁਟਕਾਦੀਨਸੋਜੋਗਾਹੀ ॥ ਨਿਪੀਗੋਨਪਾਤਾਲਮੇਜਾਨਿਸੀਕੀ ॥ ਨਿਪੀਮਾਹਸੇਦੀਪਤੀਜਨਲੀਜੋਗਯੋਤਾਹ
 ਤਹਬਲੀਗੁਟਕਬਰੀ ॥ ਲਖੇਰੂਪਕੋਪਨਹੀਧਨਗਾਵੈਤੁਮੇਸਕਿਟਹਾਰਨੀਬੀਕਮਾਵੈ ॥ ਹਮੇਪੁਤਹੀਨਿਨਹੀਸਾਂਤਾਮਵੈ

ਤੁਮੇ ਸਿਰਹਾਰ ਕੀ ਜੋ ਸਹਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਰੀ ਰਾਮ ਕੇ ਬਚਤੁ ਪਚਲੇ ਪੁਰ ਮੋਹਾ ਮਤੇ ਗੁਰ ਬੋਲ ਸੁਚਿਰ ਮਜੇਹਾ ਕਹੇਹਮ
 ਤੇ ਪੁਰ ਮਾਹ ਬਸੀਤ ॥ ਲਗਾ ਸੁਤ ਪਾਠ ਸੁਮੀ ਮਤੁ ਅਤਿ ੨੬ ਪੁਨ੍ਹ ਵਹਨੇਤੀ ਮਲੀ ਨਿਪ ਮਾਹਾ ਕਹੇ ਨਿਪੀ ਰਜ ਕੀਤੁ ਮਤੁਹ
 ਮੁਦ੍ਹੇਹਤ ਬਲ ਕੁਯੋ ਮਬਾ ਚੀਤਾ ॥ ਚਲੇ ਪੁਰ ਕਪਿ ਚੜ੍ਹੇ ਮਹਮਤਿ ੨੭ ਤੇਨੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਲ ਸਿਧਾ ਮਾਨਾ ਨਿਕ ਪੁਰ ਬਾਗਮ
 ਯੇ ਨਿਪੁਤਾਨਾ ਤਗ ਸਿਵਾ ਲਿੰਗ ਬਨਾ ਪੁਨ੍ਹ ਤਾ ਕਹੇ ਮਨ ਸੀਸ ਦਿਜੋ ਏਹ ਮਤਿ ੨੮ ਤਬ ਕਰ ਸਨ ਪਰੀਖ ਗਾਥਾ ਚੁਏ
 ਸਿਵ ਪੁਨ੍ਹ ਸੁਕਦ ਨ ਸਾਥ ॥ ਲਖੇਤ ਹਰੀ ਅਸਰੇ ਸਿਵ ਦੇਵਾ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿ ਬਰੇ ਭੁਨਏਵਾ ੨੯ ਭ੍ਰਿਬਿਤ ਬਗਨਿ ਪਾਗਤ
 ਮਧਨ ਓਪ ਕਾਰੀ ਜਾਨਦ ਯੋ ਬਰਤਾ ਪੁਤ ਪੈਤ ਕਲ ਭੁਗੀਯੋ ॥ ਨਾਹੀ ਨ ਕੋ ਦੁਰੇਹਾਰ ਭੁਸੁ ਭਰ ਸੁਤ ਮੇ ਸੇਤੁ ਹਉਦਮ
 ਹੁਕੀ ਅਮੋ ਪਸਾਰੀਯੋ ॥ ਦੇਈ ਕਰ ਜਾਨ ਏ ਮੇ ਅਤਨ ਸੁਨੇਤ ਮਾਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੇਵ ਕਰਨ ਮਤਾ ਸੁਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨੇ ਚਕਰੇ
 ਜਗਈ ਮੁਰਛੁ ਸੁਹੀ ॥ ਪਾਈ ਅਤੇ ਪਨ ਭੁਪਗਾਈ ਦਿਆਹ ਰਿਚਾਰੀਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਭੋਜ ਗਾਯਤੀ ਚੀਤ ਕਰ ਕਬੈ ਪੁਨ੍ਹ
 ਤੇ ਮਾਸਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਪਗਧਰਨ ਕੋ ਸਮਾਜੋ ਪਸੁਖ ਰਾਸਾ ੩੧ ਏਤ ਸੀ ਬਿਨੁ ਮਕਥਾ ॥ ੧ ॥ ਏ ਪੁਤਲੀ ਕਹੈ ਬਾਵੀ
 ਸਮਗਾਈ ॥ ਮਤੁ ਪਗਧਰ ਬਿਨੁ ਮਜ ਸੁਪਾਈ ॥ ਭੋਜ ਰਹੇ ਕਸਤੁ ਭੁਸੁਗਾਯੋ ॥ ਕਹ ਪੁਤਲੀ ਹਮਲ ਪਸੁਨ ਲਯੋ ॥
 ਏ ਚਲ ਪੁਗਾਇ ਕਸਾਹ ਸੁਹੀਯੋ ॥ ਜੇਤੋ ਸਿੰਘਾ ਤਿਹਨਾ ਮਸੁਕੀਯੋ ॥ ਬਢੇ ਸੁਪਾਹੀ ਮਤੁ ਪਨ ਦਨਾ ॥ ਗਰਿਭੁ ਗਤਨ ਸੋ ਸੰਦ
 ਧਾਨ ॥ ਆਨ ਦੇ ਸਕੇ ਖੋਪ ਚਲਾਈ ॥ ਬਹੁ ਸੋਦਾਹਾਰ ਸਿੰਗਾ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪੁਰ ਬਰੇ ਸਪਾਨਾ ਕੀਲਾ ॥ ਭੁਲਾ ਮਹੁ

ਓ,

ਜੇ

ਤਸੁਤਾਇਨੀਸਾ ੨ ॥ ਯੋਜਨ ਪੇਰਾਨਾ ਕੇ ਥਾਗਾ ਓਤ ਹੋਲਾ ਓਤੀਤ ਮਭਾਗਾ ॥ ਦੁਗਨਾ ਤਿਗਨਾ ਦੁਬਸੁ ਪਾਵੇ ॥ ਚਲੇਸਾ
 ਹੋਸੇ ਬਹੁਤ ਨਭਾਵੇ ੪ ॥ ਜੇਤਹ ਸਿੰਘ ਸਾਸੇ ਸੁਖ ਦੇਵਤ ਨੀਕਾ ਮਨੀਕ ਸਬੋ ਸਿਰਧਾਰੀ ॥ ਚੰਦਰ ਸੇਨ ਹੋਕੇ ਸੁਤ ਬਾ
 ਮਨ ਮੋਹਨ ਨਾਮ ਚਲਤ ਯੋਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਾ ਮਨੁ ਪਸੀਤਿ ਕੀ ਪਰਤਾ ਸੰਗ ਨਾ ਕਢ ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਰੇਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸ
 ਰੂਪ ਮਯੋਤ ਹੋਸਾਗ ਮਧੋਰ ਹੋਨ ਪਕਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜਾਮ ਸੁਰਤ ਗਈ ਜਬ ਹੀ ॥ ਏਸ ਮਾਸ ਤਹ ਕਹ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥ ਬੋਲਤ ਤੇ
 ਪਗਾ ਮਾਪ ਮਧੋ ॥ ਇਨ ਕੋ ਪਨ ਨਾ ਸੁਦੈ ਸਗਰੇ ॥ ਲੁਟ ਲੁਟੈ ਸਬ ਕੋ ਸਿੰਘ ਜੇਤਹ ॥ ਹੋਬਨ ਯਾਗੈ ਕਵੇ ਹਨ ਗੇ ॥ ਮੋ
 ਨ ਨਾਮ ਤਿਯਾਗਤ ਦੇਤਹ ਤਹ ਨੀਰਾ ਸਸਾਸ ਧਰੇ ॥ ੬ ॥ ਨਾ ਸੁਦੈ ਗੁਨ ਤਾ ਕਰਮੀ ਪੁਨ ਜੇ ॥ ਮਧਰਤ ਮਿਲੇਤਹ ਜਾਏ
 ਮਾਹ ਨ ਛੁਤ ਮੇਸ ਮਹਾ ਸੁਤ ਹੋ ॥ ਯਨ ਗਾਧ ਪਈ ਸਸਾਮਾਏ ॥ ਲਾਲ ਮੁਖੀ ਨਿਕ ਸੇਤਹ ਡੇਰ ਨਾਹ ਪਤ ਬੁਤ ਸੀਲ
 ਖਮਾਏ ॥ ਤਾਮ ਨ ਕੋਪ ਜਰੇ ਸਹਨੇ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸਬੁ ਪਨ ਏਹ ਗਾਵਾਏ ॥ ਗੀਯਾ ॥ ਖਗ ਬੋਲੀ ॥ ਏਕ ਜਨ ਤੇ ਤਿਹ
 ਜਾਏ ਜੇਤਹ ਹੀ ਜਗਾ ॥ ਸਬ ਬਾਤ ਭਾਖੀ ਮੋਹਨੀ ॥ ਮਘ ਤੇ ਸਬੋ ਦੁਖ ਹੋਤਹਾ ॥ ਤਬ ਜੇਤਹ ਸਿੰਘ ਬੋਲਾ ॥ ਯਤਹ ਕਾਨ
 ਹੋਰੀ ਪਤ ਬੁਤੀ ॥ ਖਗ ਭਾਖ ਯਾਸਾ ॥ ਠੀਕ ਹੀ ਤਮ ਮੁਖ ਲਗੇ ॥ ਨਹਾ ਮਘ ਕਤੀ ॥ ੭ ॥ ਚੰਦਨ ਸੁਹਾਗਾ ਗਾਰਤ ਭੇਤਿ ॥
 ਮੰਦਿ ਤੇ ਕੁਲ ਜਾ ਦੁਖੀ ॥ ਤਬ ਲਾਜ ਸੇਨ ਹੋਬਲ ਸਕ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮੇਹ ਤਾਗ ਧੀ ॥ ਚਲਤੀ ਸੁਖਾਗੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ॥
 ਨਨਾ ਸਾਦਰ ਨਾਕਾ ॥ ਤਬ ਹੀ ਬੀਚਾਰੀ ਹਾਤਾ ਮਜਕੀ ਜਾ ॥ ਯਤਾ ਜੋ ਸੁਖ ਧਰਾ ॥ ੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਨਹੀਤੁ ਤਮ ਤੇ

ਗੀਸੁਪਤਾਹੀ॥ ਚਨਾਬਾਨਾਯੀਆਨਬਾਹੀਖੁਲਾਹੀ॥ ਕਰੇਨਰਕੋਤੁਨਹੀਬਾਹੀਖੋਲਾ॥ ਕਰੇਸੋਹਨੀਤਾਖੋਰੀਨੇ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਕਰੇਕੀਤਮੋਗਾਪਦੇਸੀਸਿਧਾਯੋ॥ ਤੁਮੇਬੰਦਕੋਪਤਾਕੋਵਟਾਈ॥ ਹਰੀਬੀਚਦੀਸਕਹੀਖਗਬਾਨੀ॥
 ਮੈਲੇਫੇਦੁਜਾਮਹਿਈਠਨਾਨੀ॥ ੧੧ ਕਰੇਕੇਲਨਾਨਾਹੀਤੀਤੀਤੀਦੀ॥ ਖਿਮੋਨਾਮੋਗੋਆਪਿਪਾਛਕੀਦੀ॥
 ਹਰੀਜਾਮਗਤੀਚਲਾਬਾਗਾਆਯੋ॥ ਮੁਦੇਜੇਤਸਿੰਘਸਿਮਾਚਾਗਾਯੋ॥ ੧੨ ਚਲੇਪੁਰਬੰਦੇਸਦੇਸੀਨੀਤਾਹੀ॥
 ਕਰੇਬਨਜਖੇਖੀਬੀਹਾਹੀਮਪਾਹੀ॥ ਉਤੇਨਾਨੀਦੀਭੁਯੋਗਭੁਜਨੀ॥ ਸਸੀਕੀਤਪਖੋਚੀਨੀਸੋਗਗਾਨੀ॥ ੧੩
 ਨਾਜਦਚਾਰਕੀਨਕੋਬਪੁਤੀਮਾਸਪੋਟਜਾਨਏ॥ ਏਨੇਸੁਖਾਟਚਾਯਕੋਨੀਸਬਨੀਧਗਾਨਏ॥ ਨੀਕਾਰਦੇਸ
 ਤੇਈਸੋਕਲੀਸਮਾਨਗਾਖਏ॥ ਮਤੋਸੁਪਤਕੋਪਕੋਹਮੇਪਛੇਕੀਭੁਖਏ॥ ੧੪ ਜਬੇਸਪੋਰਨੀਦਮੋਲਖੀਚ
 ਖਟਤਾਪੁਰੀ॥ ਬਨੀਪਠਾਯਪੋਰਮੋਨੀਸੀਤਕਾਲਫੀਦਹੀ॥ ਸੁਜਾਗਰੋਤਨਾਹੀਸੁਪਤਪਥਿਏਕਹੀ॥ ੧੫
 ਕਾਰਹੀਯਵੇਦਹੁਗਈਸੁਰਾਮਤੇਕਹੀ॥ ੧੫ ਤੇਟਕਛਧਰਮਪੁਰਾਮਾਗੀਗਮਜਹੀਤਿਹਠਾਘਰਹੁਪਾ
 ਪੰਖਸਹੀਨਹਥੀਤਸਕੋਮਤਨਕੋਕਲਭਾ॥ ਅਨਦਾਈਕਧਾਤਰਨਾਮਸੁਭੇ॥ ੧੬ ਤੁਠਏਕੀਤਿਸੇਧਰਮ
 ਰਖਹੀ॥ ਏਮਮਾਤੁਕਹੀਤਿਹਧਾਮਰਹੀ॥ ਦਸਮਾਸਾਬੀਤੇਸੁਤਤਾਹਜਯੋ॥ ਤਬਕੀਤਬਚੀਤਹਚੇਤਰਹਯੋ॥
 ੧੭ ਸੁਤਤਾਜਨਮੀਤਬਾਮਸਨਨਾਮੁਖਲੀਨਉਬਾਸਹਲਲਲਦੁ॥ ਲਖਨਾਹਮੁਦੀਉਤਰਮਨਦਾ

ਏਕਾਗੋਰਿ ਛੁਡਾਵਨ ਤੀਜਮੁਦਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਨ ਆਪਨ ਵਨ ਤੀਜਾ ਛੁਡਾਵੀ ਤ ਬਜਾਯ ਸੁਤਾ ਬਨ ਆਪਨ ਬੀ ॥ ਛੁਡੇ ਗਏ
 ਰਮਾਕ ਮੀਜ ਤੀਜੇ ॥ ਸਦ ਹੋਤ ਸੁਤਾ ਦੁਲੀ ॥ ਤੀਜੇ ॥ ੧੯ ॥ ਏ ਮਾਧੋਰੁ ਰੇ ਉਸਾਸ ਦਖਾ ਮਨ ਦਾ ਭਾਖੇ ਤਾਹਾ ॥ ਮੇਸੁਤ
 ਭਾਭਾ ਉਏ ਕਰੋ ਕਾਲੇ ਨ ਤੁਧ ਪਾਹ ॥ ੨੦ ॥ ਉਦਿ ਵੇਦ ਚੰਦ ਮਾਜੇ ਸਹੀ ਰੂਪ ਤਿਹੁ ਪਸੇ ਕੋ ਰੁਕੇ ਹੋਤ ਸੋਤ ਚਕੀਨੀ ਲੇਸੁਤਾ
 ਤਾਹ ਕੋ ਪਾਸ ਸੋ ਜਾਧਰੀ ਪੁਤਲੇ ਤਾਹ ਮਾਧੋ ਚੀਨੀ ॥ ਨਾਗ ਕੇ ਪੇਖਣੀ ਪੁਤ ਨਹੀ ਸੁਤਾ ਪੇਖ ਕੋ ਮਾਨ ਦਾ ਕਰਮ
 ਜਾਨੀ ॥ ਮੇਨ ਪਾਹੇਤ ਹੀ ਉਠ ਜਾਤੀ ਉਈ ਬੇਸ ਆਧਾ ਮ ਸੋ ਸੇਵ ਮਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਰਾਖ ਆਪੁ ਗਾਪੇ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਕਰੀ
 ਕੰਨ ਆਕੁ ਪਮੋ ਤਾਹ ਰੀਨੀ ॥ ਲੇਖ ਏਹੀ ਹਮੇ ਸੋਚ ਨ ਮਾਨ ਏ ਬਾਲ ਕੇ ਹੋਤ ਭਾਰੁ ਪਈਨੀ ॥ ਸਲਵੇ ਬਖਸੇ ਰੂਪ ਤਾ
 ਹੀ ਮਰਾ ਪੇਖਤੇ ਮਤਿ ਪਰਿਪਧਾਏ ॥ ਬਾਵਯੋ ਪੁਤ ਪੇਕੋਰ ਸਾਹੇ ਕਰੇ ਲਖਨੀ ਤਾਂ ਹਕੇ ਇੰਦ ਸਾਹੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਆਰਾ
 ਟੀਕੀ ਸੁਤਿ ਬਾਨ ਯੋ ਕੋ ਮਹਾ ਰੂਪ ਨੁਪ ਸਿਸੀ ਭਾਨ ਸਾਹੀ ॥ ਦੂਰੇ ਚੋਰ ਚਰੰ ਬਲੀ ਭੂਪ ਲਾਏ ਮਸਿ ਬਾਰਨ ਰਹੇਤ ਹੀ
 ਗਾਗੀ ॥ ਬਲੀ ਪੈਦੇ ਏਈ ਤ ਬੇ ਬੇਸ ਆਹੀ ਵਹੀ ਦੀਨ ਦਾਂ ਸੀ ਮਹਾ ਜੋ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਲਖੀ ਰੂਪ ਨੁਪ ਬਿਪੀ ਸੀ ਲਖਨੀ
 ਚਖੀ ਏਣ ਤੇ ਆਨ ਨ ਚੰਦ ਵਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸਾ ਬਲ ਭੂਪ ਤਿਹੀ ਸੇਜ ਮਾਯੋਤ ਬੇਤਾ ਹ ਸਾਲ ਵਢੇ ਗਾਧਾ ਯੋ ਚ
 ਰੇ ਮਾਤ ਪੇਖ ਦਾਹੇ ਗਾਏ ਕੁਲੰ ਜਾਨ ਮਾਯੋ ਰੁਗੇ ਮਾਤ ਗਾਯੋ ॥ ਨਿਪਜਿਨ ਯੋ ਮੋਰੇ ਗੰਨ ਬਾਨੀ ਚਰੇ ਬਾਨ
 ਨੀ ਭਾਖ ਵਢੇ ਗਾਏ ॥ ਨਿਸੀ ਤਿਸ ਮਾਯੋ ਪੁਲ ਜਾ ਮਰੇ ਨੀ ॥ ਇਮੇਤੀਨ ਬਾਰੰ ਭੁਏ ਚੋਕ ਪਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਜਲ ਪੁਛ
 ਮਾਪ ਬਤਿ ਸੋਈ ॥ ਤਨੇ ਰੁਪੀ ਬੀਤੀ ਜੋਈ ॥ ਲਲੀ ਬਾਰੇ ਮੇਸੁਤ ਜਾਯੋ ॥ ਦਾਈ ਰੇਨੇ ਸੋ ਬਾਹ ਯੋ ॥ ੨੫ ॥

ਤਾਹ ਰੇਤ ਨ ਮਾਸੁ ਬਲ ਕੇ ਗਾਨ ਦੀਨ ਪੰਗ ਮਾਹਾ ॥ ਤੁਕੇ ਦਾਸੀ ਭਿਰੇ ਰੀ
 ਬਾਗ ਮਾਧੀ ਹਿਤ ਰਾਹਾ

ਨੇਲਾ ਲੋਮੋਗੇ ਮਾਸੀ ॥ ਬੋਲੇ ਦਾਈ ਬਾਨਾ ਗਿਸੀ ॥ ਪੁਛੀ ਸਾਚੀ ਭਾਖੋ ਨਹੀ ਮਾਰੇ ਦੁਕੰਦੁ ਕੀਚਾਹੀ ॥ ੨੬ ਕੁਖੀ ਮਾਹੀ
 ਦਾਈ ਘਾਈ ॥ ਜਲੇ ਪੁਤੀਲੀ ਨਾਗਾਈ ॥ ਗਾਮੇ ਸਾਰੇ ਸੋਭਾਵਾਈ ਕਾਰੋ ॥ ਮਾਸੀ ਕੀ ਨਾਦਾਈ ॥ ੨੭ ਵੇ ਪੀਰ ਬੀਰ ਤਾਸੁ
 ਪਦਾਕਾ ਮਾਤਿ ਤੇ ਪੀਰ ਗਾਨਾ ਤੇ ਮਾਤੁ ਰੋਗ ਤੇ ਪਰੇ ਨਿਰੋ ਦੁਖ ਮਹਿ ॥ ੨੮ ਸੈ ਮਾਤੁ ਮੇਲਾ ਸੁਤੁ ਰੋ ਕਰ ਸੋਭਾ ਤੇ ਤਬ
 ਪੈਦਾ ਕੁਹਾ ਚਲੇ ॥ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬਲੇ ਪਾਲਿ ਪੀਤਿ ਮਕਤਿ ਗਯੋ ॥ ਪਦੇ ਸਵਲੇ ॥ ਕਾਦਰਈ ਸਹੁ ਰੇਜ ਜਹੀ ਵਿ
 ਧ ਮੇਲ ਕਰੇ ਹਾਰੀ ਕੋ ਸਭ ਲੇ ॥ ਬੇਕ ਸਥਾਨ ਬਨਾ ਯਾਦ ਯੋਤੁ ਹ ਪਦੇ ਸਹ ਸਾਧ ਰਲੇ ॥ ੨੯ ਰੋਨ ਰਹੇ ਤਿਹ ਠਾਕਰ
 ਦਯਾ ਹਰ ਭੋਜਨ ਵਛਤ ਦੇ ਸਿਪੁ ਮਾਈ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪੁਰ ਚੰਚਲ ਮੇ ਮਨ ਮੋਹਨਾ ਮਾਯਾ ਸੁਨੀ ਤ੍ਰਿਪ ਜਾਈ ॥ ਕਾ
 ਦਰਈ ਪਿਤੁ ਮਾਤੁ ਲਪੀਤੁ ਬਰੇ ਦਤੁ ਚੀਰ ਜਗਾ ਯਾ ਸੁਹਾਈ ॥ ਮਹਿ ਗਾ ਬਿਭੁਤ ਪਦੇ ਸਿਰ ਤਾਹ ਤਭੁਤ ਚਲਾਯੋ
 ਕਰਤਾ ਤੁਤ ਗਾਈ ॥ ੩੦ ਗੀਆ ਪੁਯ ਨਾਰਾਯਣ ਕਾ ਗਈ ਸੁਤੁ ਲਾਲ ਪਾਗੀ ਨਾਲ ਹਯੋ ॥ ਨੀਦੁ ਪਨੀ ਕੋ ਦੋਖ ਲਾ
 ਗੋ ਮਾਤੁ ਪਿਤੁ ਮਾਯਾ ਦੇ ਕਯੋ ॥ ਮੁਹੁ ਭਾਗ ਮਦੇ ਮੇ ਬੁਗਤੁ ਮਸੋਜ ਪੁਰ ਬਧੇ ਤਕੀ ॥ ਤਨ ਪਾਸ ਖਾਨ ਸੁਪਾਨ ਹੁਬ
 ਨਤੀ ਰਖੀ ਗਿਰ ਗਯੋ ਤਕੀ ॥ ੩੧ ਨਿਸਾ ਦਿ ਬਨਿ ਮਹਾ ਟਿਹਤੁ ਮੁਖ ਚੇਤਤੀ ਯਾਰੇ ਰੋਵਈ ॥ ਨਿਸ ਚੇਤ ਕੇਵੇ ਦੁਖੀ
 ਤੁਰੀ ਜਿ ਮਭੁਗ ਕੀ ਨੇ ਮਿਤੁ ਲਈ ॥ ਸਮ ਬਾਵਰੇ ਬਨ ਮੋਹ ਦੇ ਤ ਬਰੁ ਪਾਬਿ ਕਾ ਸੁਲਲਾ ॥ ਪੁਛ ਕੇ ਸਰੋਵਤ
 ਤੇ ਦਖੀ ਤਿਹ ਗਾਥ ਭਾਖੀ ਚਕਤ ਯੋ ॥ ੩੨ ਜੰਗ ਕਾ ਸਚੇ ਰਾਹੇ ਰਹੇ ਗਾਮ ਮੇਗਾ ॥ ਹਮੇ ਸਕ ਬੀਤ ਬੋਨਾ ਮਦੇ
 ਰਾਤੁ ਮੇ ਮੀਤ ਮੇਲਾ ਯਾ ਮੇ ਸੀ ਬਨਾਉ ॥ ਪਰੇ ਜੰਗ ਪੈ ਉਦੇ ਲਖੇ ਦੇ ਸਭਾਉ ॥ ੩੩ ਪੁਰੀ ਪੁਸ਼ਪਾਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗਈ ॥ ੨੫

ਤਹਾਭੁਪਾਤਾਸਦਾਬਤਲਾਈ। ਕਰੋਸੇ। ੩੩ ਤੀਤਕੀਪੁਛਾਮੇਸੇ। ਕਹਾਤੇਮਏਕੋਨਕਾਮਕਿਰੋਸੇ। ੩੪ ਤੀਤਕੀਪੁਛਾ
 ਮਾਤੇਪੁਛੇਬਾਤਜਾਨੀ। ਕਹੀਮੋਹਨੀਹੋਤਾ। ਜੇਸੁਕਾਨੀ ਮਰੇਤਾਬਿਨਾਪਾਨਪਾਨਤਿਜਾਏ। ਤਬੇਨਗਨੇਨੀਜਲੀਬੀਰ
 ਆਏ। ੩੫ ਪਨੀਸਤਿਤੁਹੈਦੀਜੇਪਾਨਦਾਨੀ। ਤਬੇਮੋਹਨੀਆਨਮੇਲੇਸੁਜਾਨੀਮਿਲੇਨਾਪੁਤਕਹੀਬਾਤਸਾਗੀ। ਤਿ
 ਪਾਕੀਤਪੇਸੀਸਬੀਤੀਓਚਾਰੀ। ੩੬ ਜੀਮੇਬਨਾਏਪੁਨੀਪਾਤਗਹੀਠੀਬੇਸਾਆਪਦਾਭਾਖਤਾਹੀ। ਹੁਦੇਕੀਤ
 ਨਗੀਮਿਲੇਸੁਖਪਾਏ। ਪਨੀਸਤਿਕਾਜਾਨੇਦੁਖਭਾਏ। ੩੭ ਸਾਦਲ ਦਯੋਗੀਗਵਾਏ। ਮਿਲੇਦੀਪਤਾਏ। ਬਨੀਬੀਰ
 ਮਾਹੀ। ਸਿਘਾਸੀਨਦਾਹੀ। ੩੮ ਲਏਨਾਨਸੋਈ। ਮਸੇਸਾਧਹੋਈ ਸੁਨੇਭੁਕਨੀਦੀ। ਚਕੇਗਾਥਹੀਦੀ ੩੯ ਇਤਸੀ
 ਬੀਰਮਕਥਾ ੧੮ ਚੋਲਬੇਭੋਜਸੁਤਸਮਾਜਨਾਈ ਪਰੇਸਿਘਾਸਨਪਗਕਹਾਈ ਮਤਪਗਪਾਦਬੀਕਮਕਗਨੀ।
 ਕਰੋਲੋਸੁਖਸੋਭਾਧਗਨੀ। ਕਰੋਕੇਸਤਾਕਥਾਬਖਸੇ। ਸੁਨੇਭੁਪਜੋਪੇਖੀਜਾਨੇ। ਪਸਚਮਾਦਿਸਾਮਗਾਪੁਰਭਾਹੀ
 ਬੀਠਲਦੇਦੁਪਤਹਕਾਰੀ ੨ ਮਤੀਤਕੋਪਦਮਕਗਾਏ। ਪੀਸਮਸੁਗਰਤਹਜਨਾਏ। ਚੀਕਲੀਗਜਕੀ
 ਕੀਨਾਯਾਤਾਸੀਤੀਨਲੋਕਨਹਪੀਨਾ ੩ ਠੀਹਤਠੀਬਸਕੀਗਈ। ਪਨਮੇਤਤਤਾਪਕਦਮਕਾਈ ਮਤਤਤ
 ਲਖਕਾਸਕਗਈ। ਕੋਨਪੁਰਖਾਇਹਲਾਅਕਪਾਈ ੪ ਸੈਂ ਏਕਸਮੇਦਿਜਨਾਮਬੀਸੀਪਰਜੇਤਸਜਾਨਸਮੁਦਗਜਾਨੇ
 ਤੁਪਸੁਤਾਕਪੇਖਮੁਹਯੋਤਨਲਾਜਸੁਬਾਦਰਭਾਜਗਗਾਨੇ। ਚੀਕਲੀਮੁਕਪਾਨਪਯੇਤਮਹੀਮਮਿਲੇਪਲੀਪ

ਲੁਭਨੇ ਰੋਨੇ ਨਾਨਿ ਪਬਾਰਖੋ ਨਹ ਲਾਜ ਮਲਾਜ ਦਖਿ ਸੁਖ ਮਾਨੇ ॥ ੫ ॥ ਭੁਪਕਰੈ ਦਿਜ ਜਨ ਹਤੇ ਨਹ ਹੋ ਪਨਓਘ
 ਰਲੋ ਪਰਮਾਨੀ ਚਪਕਲੀ ॥ ਖਸੇ ਕਹਤੇ ਬਭੁਪਕਰੈ ਜਸ ਮੋਹਨਾਹੀ ॥ ਭੁੱਖਾ ਮਾਤੁ ਮੇਰਿ ਰਸੋ ਦਿਜ ਰੋਕਿ ਸਮਾ
 ਮਾਸਕੀ ਨਨਾਹੀ ਕੀਟਸਮਾ ਦਿਜ ਤੇ ਕੁਲਗੀ ਗਹਕੇਤ ਕਕੀਟ ਬਸੇਤ ਹਠਹੀ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਕਰੈ ਜੁਗਤੀ ਦਿਜ ਸੋ ਸਿਹਤੇ ਤਜਬ
 ਰਤ ਜੇਧਰਨਾ ਮਤਿ ਇਕੀਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ਪਿਸਰਾ ਮਨਾ ਮਮਾਤ ਕਰੇ ਬਰਨਾ ॥ ਆਰਬਰਨ ਦਸੀਧਿ ਤੁਤ ਜਪਾਠ ਜਪੁਤਿ
 ਪਕੀਕਰਨਾ ਸੰਧ ਆਪਾਠਹੀ ਭਲਏ ਨਿਪਲਾ ਸੁਪਖਨ ਹੀਤਨਾ ॥ ੭ ॥ ਗੀਆ ਦਿਜ ਕਰੈ ਮਨ ਮੁਹਬ ਸਨਹੀ ਕਰੇ
 ਗੰਮੇ ਇਹ ਚਾਰੋ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ਕੋਜੀ ਦਹੋ ਨਹ ਮਚਿ ਪਕਲੀ ਮਹੋ ਕਹਮਤਿ ਗੀਤੀ ਖਕਾ ਦੇਨ ਨਹ ਪੀਰਖੀ ਫੀਏਹ ਮ
 ਤੇ ॥ ਬਭੁਪਹਾਰੇ ਮਸਗੋਲ ਪਕਰੇ ਨਾਪੋਖਨ ਦੇਹ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਗੋਇ ਦਿਜ ਭੁਖੇ ਇਮੇ ਇਨਤੀ ਨਕੋ ਮਿਤ ਕੋਨਹੀ ਰੋਗੀ
 ਸੁਪੇ ਮੀਰਨੋ ਰਪਨੀ ਇਕਈ ਸਮਾਸਾਹੇਤੁ ਹੀ ॥ ਕਹਮਤਿ ਗੀਪਨ ਲਾਦ ਬਾਰਨ ਲਾਖ ਜੇਤੁ ਮਲ ਆਵਈ ਤਬ ਮਾਲੀ
 ਆਪੋਖਏ ਮਸਤਾਖ ਖਖਾਲ ਛੁਡਾਵਈ ॥ ੯ ॥ ਭੁਜੰਗ ਨਹੀ ਹੋ ਪਾਪਾ ਤੇਤ ਬੇ ਦਿਜ ਰੋਈ ॥ ਚਲਾਹੀ ਬਿਚਾਰੇ ਕਹਾਵਹ
 ਬਹੋਈ ॥ ਪੁਰੀਏ ਉਦੇਨਾ ਸਿਪੀ ਬੀਰ ਮਾਹੀ ॥ ਚਲੇ ਤਾਹ ਗਾਵੇ ਸੁਚੀ ਪਿਲਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਅਯੋਧਾ ਗੰਮੇ ਮਨ ਨੀਪੀਤੁਤਾਹੀ ॥
 ਪੁਛੇਤਾ ਮਲੀਤੁ ਮੇਰੇ ਦਿਜ ਹੀ ਕਰੇ ਮੇ ਬਿਰਾਮਾ ਗਾਜਾ ਗਈਨੀ ॥ ਹਰਾਚਿਲਾ ਚੀਤ ਦਾਹੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਬਾ
 ਤਤਾ ਕੀ ਸੁਨੀ ਸਬਧਾਹੀ ॥ ਅਯੋਧਾਤੁ ਮਾਹੀ ॥ ਪਤੀਰ ਸਾਹੀ ॥ ਧਰੇ ਫੁਲ ਦੇਨੇ ਕਰੇ ਸੇਵਹਾਈ ॥ ਪੁਛੀ ਬਾਤੁ ਖੀਸ

ਮਲੀਸੁਈ ॥ १२ ਤਬੇ ਸੇਵਤਾਗੀ ਚਲੇ ਸੇ ਗਾਈ ਲਖੇ ਦੇ ਜ ਕੇ ਬੰਦ ਪੁਛਿਤ ਭਈ ॥ ਕਹੀ ਬਾਮਨ ਬਾਤ ਸਾਹਿਤ ॥ १३
ਕਾਮਾਸ ਲੇਹਾ ਤਿਤੀ ਤਾਜਾਹੀ ॥ १੨ ਕਜ ਤਬੇ ਅਨਿ ਕੇ ਸੇ ਮਲਾਰ ਬਾਹਨੀ ॥ ਰਏ ਸੁਏ ਕਲਾਖਤਾ ਤੁਛਿ ਸੁਬਾਤ ਸੁਚਾਹੀ ॥
ਪਰੇ ਦੇ ਨੀ ਅਨਿ ਦੇ ਸੇ ਚਕਿਤ ਲੋਗ ਸਾਹੀ ॥ १੩ ਤੁਭੁ ਪਚੈ ਕਰੇ ਕਰੇ ਸੁਕੇ ਸਧਾਹੀ ॥ ੧੪ ਬੁਧਾਹ ਮਾਹ ਸੋ ਕਰਾ ਲਾਖੀ ॥
ਮਾਮਰੀ ਮਹਾ ਕਰੇ ਸੁਕੇ ਨ ਬਾਤਹੀ ॥ ਮਾਤੁ ਮਾਸ ਮਾਤੁ ਗਾ ਕਹਿਤੁ ਮਾਨਾ ਦੇ ਜ ਕੇ ਸੁਚੀ ਪਕਲ ਗਾਵਹੀ ॥ ਬਹੀ ਦੇ ਸਿੱਤ ਬੇ
ਹਮੇ ਕਰੇ ਕੁਏ ਕਰੁ ਵਈ ॥ ੧੫ ਸਿਰੀ ਸੁਕਾਰ ਬਿਕਮਾਲਾ ॥ ੧੬ ਬਾਹ ਪਾਰ ਕੇ ॥ ਤਬੇ ਸਹਾਜੇ ਸੁਤਾ ਲਹਿਤ ਸੁਪਕਾ
ਕੈ ॥ ਚਕਿਤ ਮੁਹ ਛਾਵੇ ਨੀ ਮਨੋ ਪਵੀ ਸਿਰੀ ਪਯਾ ॥ ਮਹੀ ਰੁਸਾ ਸੁਭੁ ਪਸੇ ਵਿਨੇ ਪੁਨੀ ਇਮੇ ਕਹਾਯੋ ॥ ੧੭ ਨਹੀ ਗੀ ਯਥੀ ਤਿ
ਹੀ ਨਾ ਚਲਾਹੀ ਕਸੇ ਜਾਯ ਕੈ ਬਿਕਮਾ ਪਾਸ ਗਾਹੀ ॥ ਤਬੇ ਸੋਚ ਸੋ ਆਵਤੋ ਬਾਨਤਾਹੀ ਪੁਰੀਜਾ ਉਲੇ ਨੀ ਚਿਤਾ ਬਾਲਤਾਹੀ
ਜੇ ਲਾਠਾ ਸੋ ਲੋਕਾ ਅਨਿ ਤਪਾਏ ਕਸੇ ਹੇਤ ਸੇ ਜਾਹਤੋ ਰੁਪਤਾਹੀ ਕਹੇ ਬਾਤ ਪਾਯੋ ਨੀ ਪੀ ਫਿਰਾ ॥ ੧੮ ਕਸੇ ਤੁਲਹੇ ਦੇ ਜ ਕੇ
ਰੁਪਚਾਹੀ ॥ ੧੯ ਕਹੇ ਰੁਪਨਾ ਸਾਕਤੋ ਮਤਿ ਰੁਪਾ ਕਹੇ ਰੁਪ ਸਾਨਿ ਦੇ ਹੀ ਸਾਚੁ ਤੇਰੇ ॥ ੨੦ ਰੁਪਾਹ ਬਾ ॥ ੨੧ ਰਿਦੇ ਰਿਦੇ ਤਾਹੀ ਤ
ਬੇ ਸਾ ਬਲੇ ਮਾਪਾ ਸੋ ਰੁਪ ਹੇਰੇ ॥ ਰਕਾ ਮਤਿ ਹੀ ਸਾਥ ਸੇ ਰੁਪਾ ਮੇ ਸੇ ਮਹੀ ਜਨ ਪਾ ਕੇ ਕਰੇ ਕੇ ਬਕਾਈ ॥ ਕਹੇ ਤਾਮਾਤੁ
ਚਲੇ ਤੁਹ ਪਾਸਿ ਕਹੇ ਬਿਕਮਾ ਪਾਸ ਰੁਪਾਤਾਹੀ ॥ ੨੨ ਰੇ ਮਾਪਾ ਤਬੇ ਪੁਤਾ ਮਤਿ ਹੀ ਕੁਪ ਬਖਾਲੇ ਬੇਨਾ ॥ ਮਲਾਪਤੁ ਮਹੇਰ
ਵੇਹੇ ਬਿਕਮਾ ਸੁਪਦੇ ॥ ੨੩ ਰੇ ਦੇ ਜ ਹਮ ਬਾਹਜ ਮਹੇ ਦੇ ਕੁਲ ਕਾਨ ਰੁਪਾ ॥ ਤਬੇ ਬਿਕਮਾਤਾ ਸੋ ਕਹੇ ਦੇ ਸੁਤ ਮੇ ਬਰਮਾਹ ॥ ੨੪

੨੭

੧੮

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਸੁਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾਈ ਭਿਜੈ ਸੁਗਾਜ ਮੇਸ਼ੀ ਕਰਿ ਭਾਗ ਪੁਤਰਾਯੋ ਏਕੀ ਸਲਾਹ ਮੇਸ਼ੀ ॥ ੨੧ ॥ ਏਹੀ ਤੁਛ
ਤੁਪਾਹ ਕੀ ਕਰਿ ਜਿਥੇ ਸਵਾਰ ਕੀ ਮਸੇ ਪਰਿ ਸੁਕਾਹ ਕੀ ਕਰੇ ਸੁਬਿਰ ਮਾਰ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਿ ਤੁਛ ਜੇ ਕੋ ਕਹੀ ਗਾਜਿ ਲਖੀ ਸਿਰ
ਸਹੀ ਧਨੀ ਸੁਗਾਜ ਦੇ ਪਰੀ ਨਾਮ ਪਦਾਸ ਲਧਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਧਨੀ ਸੁਬਿਰ ਮਾਰ ਕੀ ਕਲਾ ਸੁਤਾ ਹਕੀਧਰੀ ਬਿਤੋਰੀ ਨਿਦਰੀ
ਜਬਾ ਸੁਚਾਹਤਾ ਕਰੀ ਮਥੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਮਾ ਸੁਤੀ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਪਰਿ ਤਪਾਦ ਸਾਰ ਕੇ ਕੰਨ ਸੁਪਾਦ ਬਹੁਤਾ ਕਰਿ ਤੁਪਤਰੀ
ਤੁਹਾ ੩੧ ਏਤਸੀ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤਰੀ ਕਰੇ ਪਰੇ ਮਤ ਚਰਨਾ ਬਿਰੁ ਮਜੇ ਸੇ ਕਰੁ ਕਰਨਾ ਤੁਛ ਕਰੇ ਕੇ ਸੇ ਕੇ ਕਰਨਾ
ਪੁਤਰੀ ਸੁਨ ਗਾਢ ਬਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਿਰੁ ਮਕੇ ਸੇ ਸੁਤੁ ਲਜਨੇ ॥ ਪਰਾ ਮੇਗ ਬਾਨੀ ਸਬ ਪਹਚਾਨੇ ॥ ਸੁਤਾ ਗਾਗਮ ਨੀ ਕੀ ਯਤੁ ਕਰ
ਨੀ ਮੁਗਖ ਖਲਾ ਮਹਤੇ ਤੁਛ ਪਰਨੀ ॥ ੨ ॥ ਸੁਤਿ ਯਾ ਪਰਾ ਮਦਿ ਜਾਨਤ ਸੁਤੀ ਯਾ ਤੁਛ ਤੇਰੁ ਜਤ ॥ ਸੁਤਾ ਗਾਗਮ ਨ ਕਰੁ ਦਾਪ
ਨਤਿ ਸੁਤਾ ਯਾ ਮੇਛ ਗਛ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਮੇਲਦੁ ਲੁਕ ਬਲੀ ਯਾ ਪਰਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਤ ਸੀ ਯਾ ਤਾ ਪਾਛੇ ਬਿਪਤਾ ਮਈ ਲੇਖਾ ਲਿ
ਖੀ ਨਿਪਰੀ ਯਾ ॥ ੫ ॥ ਮੇ ਜਾਨ ਲਈ ਨਿਪਾਦੁ ਸਤੀ ਜਨ ਚਗਨ ਜੋ ਤਿਗਨੀ ਏਹੋ ਨੀ ॥ ਮੁਠਤੁ ਏਕ ਸਨਿ ਸਚ ਕਰੀ
ਪਮੇਲ ਲਈ ਬਤੁ ਗਨ ਜੋ ਨੀ ॥ ਬਾਕ ਸਚ ਕਰੁ ਲਹੇ ਨਿਤ ਗੇਮ ਸਮਾਲ ਗਛਿ ਪਨ ਤੇ ਨੀ ॥ ਰੁਪਾ ਬਿਚਾਰ
ਤੁਛੇ ਸਤਹੇ ਪਰਾ ਮਾਪ ਚਲੇ ਸਸਰਾਹ ਕੇ ਨੀ ॥ ੮ ॥ ਨਾਹ ਪਤੁ ਬਤੁ ਹੋਤਿ ਹਰਾ ਮੁਹ ਸੇਵ ਕਰੇ ਬਿਪਤਾ ਮੁਹ ਹਾਨੀ ॥
ਬਾਗ ਜਾਨੀ ਜਸਾਲ ਹਕੋ ਤਿਹ ਬਾ ॥ ਬਿਰੇ ਪੁਛਤਾ ਦਰਦਾਨੀ ॥ ਕੋਨ ਤੁ ਮੇਹ ਮਏ ਮਨ ਜਾ ਪਰਦਾ ਹਰੀ

ਤਿਸੇਨੁ ਚੁਣੀ ॥ ਬਿਕ੍ਰਮ ਹੋਗਾ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਤੁਹ ਸੇਜਾ ਬਿਛੀਲ ਖਬਰੀਲ ਬਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋਧਾਰੇ ਸੁਖ ॥ ਪਾਇ
 ਮੇ ਬਹੁ ਫੁਲ ਫੁਹਾਰ ਹੀਰਦਰ ॥ ਆਵਤ ਭਾਉ ਤਭੁ ਪਜਹੁ ਮਦ ਜੋਬਨ ਮਤਿ ਪਧਾਨ ਦਰੇ ॥ ਪੁਛਤ ਭਾਪ
 ਗਾਚੈ ਨ ਖਖੇਤੁ ਬਤਾ ਦਰਵਾਨ ਸੁਖ ॥ ੬ ॥ ਤੇ ਅਨ ਜਾਪਤ ਭਾਪਤ ਹੋਤ ਬਕੋ ਪਤਿ ਸੇ ਬਹੁ ਦ੍ਰਿੜ ਹਰੇ ॥
 ਲਾਸ ਪਰੀਛਟੀ ਆਤਨ ਪੇਤ ਬਾਇਕ੍ਰਮ ਪੀਰ ਪਰੇ ਮਨ ਮੇ ॥ ਲੇਖਾਲੇ ਖੀਰ ਮਰੇ ਛੁਰਕਾਇ ਹੀ ਕਹਨੀ
 ਤੇ ਆਉਤਨ ਮੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇਪੁਰਤਾ ਸਸ ॥ ੭ ॥ ਨਨ ਤਕ ਹਾਧਨ ਮੇ ॥ ਤਾਹਿ ਜਸੇ ਵਕਰੀ ਦਿਜਨੀ ॥
 ਜਬਾਤ ਜਨਾ ਆਪਣੀ ਕਨ ਮੇ ॥ ੮ ॥ ਗੀ ॥ ਬੇਪਤਾ ਪਰੀਛਿਤ ਪੁਰਾ ਮਨ ॥ ਰਮਏ ਕਲਾ ਸੁਨ ਪੇਟਾ ਸਹੀ ॥ ਤੁ
 ਬਗਈ ਤਾਪੇ ਦਿਜ ਤੇ ਆਤੁ ਮਕੀਤਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਜੁਵਹੀ ॥ ਮੁਰਧਾ ਮਾਮਾ ਯੋਤੁ ਮਹਿ ਮਾਏ ਬਨਾਰੀ ਗਨਤੀ
 ਕਰੇ ॥ ਮਤੁ ਹੋ ਚਰਤ ॥ ਮੇਰ ਕਛੁ ਪਤ ਬਤ ਹਨੇ ਪਰ ਮੀ ਹਰੇ ॥ ੯ ॥ ਨਹਾ ਆਪ ਜਾਵੇ ॥ ਰਸੇ ਦੁਰ ਕੀ ਮੇ
 ਕਰੇ ॥ ਪਤੁ ਹੋ ਮਤਿ ਤ ਬਚਾਰ ਹੋਟ ਹਕੀਨ ਮੀਠੇ ਚੁਦਰੇ ॥ ਤਿਹ ਮਾਹਲ ॥ ਲਸੁਰਤ ॥ ਪਰਦੀਨ ਤਾ ਕਰਦੀ
 ਜਏ ॥ ਤਬ ਮਾਨ ਦੀਨੇ ਭੁਪਲੈ ਕਰ ਭੁਲ ਪਰਏ ਲੀਜਵੇ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਜੰਗ ਜਬੇ ਜਾਂਗ ਮੇਰੀ ਰਸੀ ਬੀਸ ਮੇਤੀ ॥ ਕਿ
 ਪੇਹੇ ਮਹਾ ਸੀ ਪਠੇ ਦੇਤ ਸਤੀ ॥ ਤ ਬੇਕੋ ਦਿਨ ਲੋ ਬੀਤੇ ਸੁਖ ਸਾਨੀ ॥ ਮਸੀ ਚਾਰਨ ਕਰਾ ਖਾਖਾ ਮਾਨੀ ॥ ੧੦

ਨੀਥੋਰਤਕੋਰੀਨਾਕੁਲਾਈ। ਤੁਹੀਠਮਭੂਮੇਦਬੀਚਾਠਠਾਈ॥ ਸਿਲਾਹੁਦੇਕੋਰਬੇਚਾਠਨਾ॥ ਜਹਾਠੇਖ
 ਤੇਕੀਪਠਾਸੋਹਮਾਨੀ॥ ੧੧ ਅਯੋਏਕਦੇਸੀਤੁਹਾਮੀਤੁਰਾਜਾ॥ ਕਰੇਸਭਿਪੁਜਾਹੀਤਿਲਕਸਾਜਾ॥ ਤਿਸੇਚੋਬ
 ਦਾਹੀਮਿਲੇਤਾਜਨਾਯੋ॥ ਮਯੋਬਿਕਮਾਬਾਗਮੇਪੋਖੁਭਾਯੋ॥ ੧੨ ਏਬਾਹੁਛੀਸਕੇਰਾਸਾਈ॥ ਸ
 ਨਿਮੋਲਲੀਨਾਲਿਖੀਬਿਪਤਪਾਈ॥ ਤਬੋਭੁਪਦੀਨੀਹਵੇਲੀਖੁਲਾਈ॥ ਏਸੇਦਾਸੀਪਨੀਸੋਪਠ
 ਈ॥ ੧੩ ਨਜਰਹੋਸੁਠਾਮਏਮਿਤੀਸੁਪੁਜਬਾਤਪੇਕਰੇ॥ ਗਏਸੁਸੀਪਯਾਪਰੰਤਬੇਸੁਬਿਕਮਾਵਗੇ॥ ਮਨੀ
 ਤੁਭੋਜਨੀਅਏਸੁਦਾਨਮਾਨਦੇਤੁਹੀ॥ ਕਛੁਸੁਆਪਖਾਇਕੋਰਦਿਸਵਨਾਵਹੀ॥ ੧੪ ਤਬੋਸੁਮੋਰਮੁਹ
 ਤੀਪੁਤਖਹੋਯਖਾਵਹੀ॥ ਨਵੇਲਾਜਹਤਾਚਕਤੁਪਾਵਹੀ॥ ਹਮੋਜਿਮੋਲਗੇਇਤੀਸੁਮੋਰਹਾ
 ਰਨੀਗਲੇ॥ ਕਹੋਸੁਯਾਚਗਾਇਲੀ॥ ਜਨੇਦਲਦਕੀਬਲੇ॥ ੧੫ ਬੀਜਮਾਲਯਾਕੀਸੇਧਾਗੀਰਾਵੇ॥ ਮੇ
 ਕੇਸਾਹੋਪਲਿਏ॥ ਤਾਤੇਕੁਏਰੇ॥ ੧੬ ਕੋਈਮੇਰੇਪਾਛੈਮਾਈ॥ ੧੭ ਏਕੇਏਕੀਤੀਨੇਨਾਗੀ॥ ਤੀਜਦੋਨੀ
 ਆਯੋਭਾਗੀ॥ ਰੇਮੀਏਕੀਗਾਮੀਭੁਗੀ॥ ਲੇਬਾਠੀਭੁਜੇਸਾਗੀ॥ ੧੮ ਲਾਖੀਮਾਲੀਮੋਤੀਰੀਗਾ॥ ਕੋਈ
 ਛੋਰੇਨਾਧੀਗਾ॥ ਸੋਏਸਾਠੇਠਾਮਠਿ॥ ਚੋਰੀਨਹੀਬੀਚੀਨਾਮੀ॥ ੧੯ ਤੀਮੇਗਾਵੇਮੇਸੇਮੋਤੀ॥ ਨੀਸੀਧੋ॥ ੨੦

ਜੇ ਮੇਰੀ ਬੀਤੇ ਕਾਲ ਦੁਖ ਜਿਵੇਂ ਜੇ ਮੇਰੀ ਤੇਰੇ ਹੁਣੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਬੇਬੀ ਤੇਰੇ ਬਾਰੀਬ ਸਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥
ਰੇ ਕੋਰੀ ਲਖੇਈ ਪਜਗੋ ਸਕੋਤ ਸਾ ਲਗੀ ਰੁਪ ਸੋਹਾਟ ਪੇਰੋ ਜਾਮੀ ॥ ਧਨੀ ਮਾਲੀ ਰਿਹੁ ਪੇਰੋ ਜੇ
ਨਾਮੇ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਬੁਧਾ ਮੇਰੇ ਰੀਚ ਲੇ ਨਾ ਸਰੀਰੇ ਚਵੀ ਜਾਮ ਜਾਮੀ ॥ ੨੩ ॥
ਪਰੀ ਤੁਹ ਬਾਠੀ ਮਧੇ ਸੇਰਦਾ ਸੀਲਈ ਤੇਲੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਰਾਈ ਲਗੇ ਖਾਨੇ ਤੇ ਸੰਕ ਬੇਚਾਰ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਹ ਰੇ ॥
ਕਰੀ ਮੇਲ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸੇ ਖਾਏ ਕੇ ਨੀਰ ਸੇ ॥ ਕਾਲੀ ਠੇ ਸੇ ॥ ਲਕੇ ਮੇਲ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਤੇਲ ਦਾਈ ਕੇ ॥
ਨਉ ਚੇ ਮੁਖੇ ਮਿਠਾ ਮਾਈ ਗਈ ਸੇਰ ਜਾਤੁ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਠੀ ਮਾਧੇ ਨਰਨ ਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਪੇਲਈ ਤੇਲ ਦੁਬ ਪਰੀ ਤਾਹੇ ॥
ਦਾਸੀ ਕਰੀ ਸੋ ਮਨੀ ਤੇਰੇ ॥ ਲਗੇ ਤੁਹ ਸੋ ਪਬੇ ਪਗਠ ਯੋ ਤ ਬਤਾਹ ਕੇ ॥ ਤੁਮੇ ਕਤ ਹਰੀ ਮਿਠਾ ਮਾਈ ਨੀਕਰੀ ਤੇਰੇ ॥
ਈਹ ਕਰ ਗਹੇ ਨਾਹ ਪਰਿਦ ਬਕੋਈ ਜਨ ਕਾਰੇ ॥ ਤਾਮ ਗਿਰੀ ਪਬਾ ਕਏ ਹਰੀ ਤੇਰੇ ॥ ਕਰੇ ਤੁਹ ॥ ਈਹ ਰੁਪ ਤੀਨ
ਦਿਨ ਰਾਈ ਦਈ ਤਾਹ ਮੁਹਰ ਮਿਠਾਈ ਲਈ ਚੀਤ ॥ ੨੫ ॥ ਸੋਨੇ ਕੇ ਸਮਾਲ ਲਈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਪ ॥ ਗਾਏ ਹਾਥ
ਲਗਾਏ ਤਾਤੇ ਹਾਥ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਪਾਯਾਨ ਸੋਗਾਏ ਤਾਹ ਪੇਰੁ ਰੀ ਕਰਾਵੇ ਦਾਹ ਸੁਨ ਚਾਹ ॥ ਤੁਲਕੀ ਪਰਮ ਸਾਰਈ
ਨੇਤਰੀ ਪਛਾਨ ਰਹੇ ॥ ਖਾਧਾ ਰੁਪ ਹੀ ਯਕਰੇ ॥ ਮਿਗ ਚਾਰ ਹੁਲੇ ॥ ਤਾਮ ਰੁਪ ਦਾਹੇ ॥ ਸੁਕੇ ਤਬ ਠਕ ਰੇ ਦਯਾਤਾ
ਸਾਧ ਸੀਤ ਦੇਵੇ ਕਛ ਖਾਨ ਪਾਨ ਮਿਗ ਤੇਰੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁਜੀ ॥ ਪਰੇ ਨਾਹ ਮਾਧੇ ਤੇਰੇ ਲਾਜ ਪਾਵੇ ॥ ਰਿਕੇ ਨਾਹ

24
ਕੇਤੇ ਲੇਖਾਨੀ ਕਰਤਾਵੇ। ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਕਤੇਲੀ ਸਨਾਹੀ ਬੀਚਾਰੈ। ਪਨੀਕੀ ਕਰੇ। ਆਪ ਖੰਦਿ ਸਹਾਰੈ। 28 ਨਕੁ। ਕੁਤੀਜਾ
ਸੁਰੰਦਾ ਸਨਾਹੀ ਰਖੇਦਾ ਸਕੋਈ ਪਰੰਨਾਲਹਾਰੀ। ਇੰਠਾ ਮਾਨ ਪਕਿਲ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੇ। ਅਰੁ ਕੀ ਪਰਿਏ ਕਦੀ ਨਿਛ
ਖਾਵੇ। 24 ਤਿਸੇ ਹਾਥ ਫੁਰਕਾਵੇ ਜੇ ਬੈਲ ਤੁਰੇ। ਹਮੇ ਹਸੁ ਪਾਰੇ ਕਰੀ ਬਾਝ ਸੋਗ। ਬੈਨ ਦਰੀ ਕਰੇ।
ਸੀਲੀ। ਨਹੀ ਹਾਥ ਪਾਵੀ। ਮਨਾ ਬੀਸ ਮੀਲੀ। 25 ਤਿਸੇ ਮਾਨ ਪਾਮ ਕਿਰੇਤਾ ਮਜੁਰਾ। ਤਿਸੇ ਪਾਨੀ ਪਨੀ ਸੇਵ ਸੁ
ਭਾ। ਬਲੀ ਹੋਨ ਹਾਥੀ ਬੈਲ ਬੀਤੀ। ਕਰੇ ਬੀਕ ਮਾਰਗ ਮੇ ਬੈਨੇ ਗੀਤੀ। 26 ਨਗਮ ਪਾਛ ਸੁਭ ਮਕੀਰ ਜਾਂਯ
ਜਾ। ਚਲੇ ਸੁਬੈਲ ਕੁਯਾਤਾ। ਪਤੀ ਸੁਤੇਲ ਦੇਤਾ। ਸੁਜਾ ਚਕੀਲਾ ਦੇਤਾ। ਸਭੇ ਸਹਾਰਤਾ ਕਰੇ। ਪਨੀ ਬਦੇ
ਜਸੀਰੇ। ਮਨੇ ਨਦੀ ਪਤੀ ਕਿਰੇ। ਬਚੀ ਕੀਨ ਗਾ। 27 ਪਰੀਸੁ ਚਾਰੇ ਨਹੀ ਜਪਤਿ ਨਾਮ। ਮੇਨ ਹੀ ਸੁਆ
ਸਕੇਰ ਗਾਜਰੀ ਪੁਰਤਾ ਪਹਿਮਾ ਕਰੀ। 28 ਨਸੁ ਮਤੁ ਝੁਲਤੀ ਮਨੇ ਸੁਗੋਨ ਫਲਹੀ ਸੁਤੀ ਹਰ ਜਮਦਿਹੀ। ਸਨੀ
ਤੁਭੁ ਪਜਾਵਰੀ। 29 ਕਹੰਤ ਜਾਹਾ ਕੀ ਕਰੀ। ਨਿਕਹਾਵਰੀ ਲਪਾ ਸੁਤੇਲੁ ਯਾ ਪਰੀ। ਮਨੁ ਪਰੰਗਾ ਸੁਪਰੀ
ਸੇ ਹਾਥ ਪਾਯਾ ਕਰੇ। ਜਿਹ ਕੇ ਮਨੇ ਸਨਾਹੀ ਰਤੁ ਕਾਮ ਪਰੀ। ਸੁਨਾਹਾ ਹਰੀ ਕਰਨਾ ਮਰਚੀ ਪਤ ਚਾਹਕ
ਹਾਤਿ ਹਸੇ ਕਰੀ। ਮਗਿ ਇਸੇ ਰਖਹੀ। ਸੁਕਤੀ ਸੁਰਗੀ ਮਨੁ ਯਾਵਰੀ। ਹੀ ਪਰਚੁ ਪੁਨ ਦੇਵ ਨਾਹੀ ਹਰੀ
ਨਾਮ ਜਪੇ ਹਰਿ ਤੇ ਯਾਨਹੀ। 33 ਹੀ ਪਨੀ। ਇੰਧਤਾ ਮਨਾ ਮਨ ਲੇ ਰੁਠਾ ਪਤ ਸੋਈ। ਕੁਰਾ ਸੀਲੀ

ਕਹਨੋ ਅਨਕੋਤੁਰਤਾ ਪਿਤਮਦਿਸੁਜੋਈਆਗਿ। ਤੁੰਗਕਰੋਇਕ ਨਰ ਚੋਰਨਰੀਸੁਰਸੋਗੁਨਹੋਈਆਜਾਪੁਨਪ੍ਰੇਸਹੀਆ।
 ਤੁੰਦਤੁਰਮਨਜਾਪਾਚੁਲੋਬੀਖਰੋਈਆ। ਗੀਆ ਪਿਤਮਾਤਕੋਇਮਕਹਤੁਤੀਪਯਨਰਸਲਾਹਨਮਦੀਜਬ
 ਸੇਹੀਕਰੀਤਬਦੇਪੁਰੀਰੁੰਡੀਵਰੁ। ੨੫ ਸਕਲੋਗਪੁਰਤਾਵੇਸਕੋਆਏਤੁਗਰਜਧਾਨਯੀ। ਹਿਤਕੋਤਕੋਵਰੁ
 ਸਤੇਲੀਦਰਕਪੇਚੁਨਮਯੀ। ਗੀਆਗਯਨਰਹੋਸਪਾਯਾਯਬਾਹਰਸਾਰਯੀ। ਤੁਬੁਣਕਰਹਰਉਚਮ
 ਖਿਤਨਜਾਗਪੇਖੀਬਾਰਯੀ। ੨੬ ਤੁੰਗਤਬਭੁਪਾਕਸਰਕੀਕਦੋਈਦਈਰਾਸਯੀ। ਤੁਰਤੇਲੀਦਸੋਗੀ। ਗ
 ਈਤਾਹਦਾਸੀ। ਸਿਰਿਗਾਰੀਨੀ। ਸਕੋਲੋਗਗਾਵੇਭੁਲੀਵੇਭੁਲੀਨੀ। ੨੭ ਭੁਲੀਏਹਦਾਸੀ। ਬਿਤੋਦਿਨਚਰੀ
 ਪੁਨਕੀਨਤੋਤੀਸੁਖਬਿਠਾਪਾਠੀ। ਧਰੇਹੀਰਚੀਰੀਸੁਰੀਧੀਲਗਾਏ। ਕਰੇਤੁਰਤੇਲੀਚਰੇ। ਜਾਜਨਾਏ। ੨੮ ਕੋ
 ਸੋਹਲੋਮਤੋਭੁਲੋਮਜਾਹੀ। ਤਬੇਤੁਤਪਾਠੀਕੁਯੋਯਤੋਸਾਹੀ। ਵੀਨੀਧੀ। ਤਵੇਧੀਤੁਨੀ। ੨੯ ਮਦੇਸੀਦੇ
 ਵੀਤੁਲੀਖਰੁਖਵਾਏ। ੩੦ ਕਰੇਦਨਤੇਲੀਤੁਲੀਨੇਤਜਨੋ। ਮਯੋਤਾਹਪੇਖਾਸਤਾਯਾ। ਨਾਏ। ਹਰਾਸੀਸਤਾਕੇਪ
 ਹੋਕੇਸਰਾਹੀ। ਲਪੀਲੋਗਸਾਰੇਧਨਯੋਕਰਾਹੀ। ੪੦ ਵੇਗੋਲੀਕੁਲੀਨਭੁਲੀ। ਗਠੀਭੁੀ। ਅਬਜਨਾ। ਰਾਜਸੁਤ
 ਮਤਬਾਵਰੀਭੁਲੀਤੁਬਾਮਕਮਾਨਰ। ਥੈਮਾਤੁਪਿਤਕਪਾਨਿਵਤੁਭੁਤਜਭੁਪਜ। ਦਾਸਮਨਿਗਬਰੇ। ਨਤਮੇਤੁ

ਜਾਇਮਤਾਖਤਤੋਪਾਪਿਤਾਜਨਨੀਨਪਰੇ। ਜਾਸੁਕਹੈਸੁਰਏਹਰੀਸਮਝੈਨਤੁ ਪਾਜਸਗਾਤਹਰੇ। ਕੀਨਾਬਦ
 ਹਸੁਲਾਦਬਿਧੀਯਾਤਮਦਿਹਏਕਨਪਾਰਕਰੇ॥੪੨॥ ਸੇਵਕਗੋਤਿਹਰੀਰਚਸੇ। ਹਰੀਸਲਖੇਨਿਤਤਾਹਨਦੇਦੇ।
 ਮੇਰਸੁਰਾਸਿਰਏਤਿਹਤੇਲਹੀਰਚੀਰਹਦਨਕਰਾਵੈ। ਮਾਤਪਿਤਾਮਖਲਾਗ। ਨਾਵਹਰੇਨਾਦਿਨਪਤਹੀ
 ਪਤਧਯਾਵੈ। ਏਕਾਰਿਨਪਤਭਾਪਤਭਾਤੁਮਹੈਨਸੁਜਾਗਤਪਾਸਸੁਯਾਵੈ॥੪੩॥ ਰਿਖਾਨਾਥਪਾਥਸੁਮੇਯਕੇ
 ਏਤਰਾਸਕੇਲਨਕਾਮਹੀ। ਤਬਕਹਸਨਾਹੀਕਤਿਨੀਮੁਹਰਸਤੋਰੇਗਮਹੀ। ਜਬਹੋਰਯਾਹਰੀਸਹੀਤਬਕੇ
 ਲਮੇਥਨਹੀਭੁਲੇ। ਮਨਪ੍ਰਯੋਜੋਤਨਾਭੈਨਨਹਤਬਹੈਨਸਾਹੀਸੁਖਰਲੇ॥੪੪॥ ਤਬਪਾਮਮੇਬੈਠਕਕਰੀਇਕ
 ਤਹਬਾਹੀਯਕਰੀ। ਜਬਜਾਮਬਹਿਯਤਹੀਰਚਾਯਾਹੀ। ਨਖਦਹੀ। ਨਿਸਜਾਗਤੇਰਾਜਾਰਧੇਪਗਭਿੰਨਨ
 ਹਲਖਾਵਤੀ। ਨੀਪਜਾਸੁਜਾਗੇਤਾਹਿਤਮਬਭਪਰੰਗਨਗਾਵਤੀ॥੪੫॥ ਭੁਜੰਗਹਰੇਮੇਦਫਲੇਨਿਸਤਿ। ਸੁਹਾਰੀ।
 ਕਹੇਦਗਨੇਨਮਗਨੀਪਕਾਰੀ। ਬੀਤੇਮਾਯੇ। ਰਹਿਤਬੈਕਾਤਕਾਤੀ। ਅਈਰੀਪਮਾਲਾਬੀਤੀ। ਬਿਪਤਦਾਹੇ॥੪੬॥
 ਕਹੇਲੇਪਰ। ਪੇਸਾਚਿਤੁਤਪਾਮੀ। ਨਗਰ। ਲਾਨਿਸਾਸੁਬਠਾਮੀ। ਤੁਬੈਤੀਨਪਰਖੀਤੁਯਾਏਕਗਨੀ। ਨੀਜਗ
 ਰਧਾਰੇਸੈਕੋਟਕਾਨੀ॥੪੭॥ ਕਹੇਆਪ। ਪਨੇਜਰੇਸਾਹੀ। ਇਕੀਮੇਨਪਾਰੇਕਾਂਯੋਪਕਾਰੀ। ਮੁਖੀਸਾਪਨੇਨੀ
 ਕਨਹੋਤਕੋਈ। ਚਲੇਭੁਪਕਾਹੁਤਿਸੇ। ਫੁਲੇਸੋਈ॥੪੮॥ ਨਾਏਬਿਕਮਾਜੀਤਹੇਈਸਸਨੀ। ਸਦੀਤਦ। ਪਿਛੇ।

ਭਗਨੀ ਕਾ ਲਛਮੀ ਮੋਹ ਬੋਹੀ ਨ ਸੋਝੇ ॥ ਰੁਲੇ ਪਾਸੇ ॥ ਧੀਯੋ ਸੋਝੇ ॥ ਧੀਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਜਗਤ ਦੇ ਤਮ ਪਰਾ ॥ ਸਬੋ
ਤਮ ਮੇਵ ਹਾ ॥ ਕਹਿ ਤਕਰਮ ਤੋ ਮਰੀ ॥ ਬਿਨ ਤਜਾਤੀ ॥ ੫ ॥ ਜਬੇ ਕਰਮ ਹੋਤ ਹੋ ॥ ਤਬੋ ਸਿਰੀਓ ਦੋ ॥ ਤਾ ਕ
ਤਿਧਾ ॥ ਮਤਿ ਹਸਾ ॥ ਜਬੋ ਪਰਮ ਹੀ ਲ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਤਬੋ ਕਰਮ ਹੋਵਤੀ ॥ ਸਿਰੀ ਸੁਖੀ ਸੁਜੋਵਤੀ ॥ ਤਬੋ ਸਤ ਖਚਰਾ ॥
ਲਖ ॥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਨਾਖਰ ਕ ॥ ੨ ॥ ਯਦੀ ਨ ਪੀਨ ਮੋ ਕਰੀ ॥ ਸੁਰਜ ਭਾਗਤ ਖਕਾ ॥ ਭੁਗਤ ਭੁਗਤੀ ॥ ਸਦ
॥ ੩ ॥ ਰਸਾਵਤ ਬਤੋ ਮਾਪ ਮਲੋ ॥ ਪਰੀ ॥ ਤਜਨੋ ॥ ਚਲੋ ਬਿਰਮਾਹੀ ॥ ਨਿਸਤਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਤਨ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਰ
ਕਾ ਮਗਾਹੀ ॥ ਅਏ ਪਾਮ ਮਾਹੀ ਕਰੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਲਖ ਪਾਬਿ ਕਮਾਹੀ ॥ ਅਈ ਲਛਤਾਹੀ ॥ ਪੁਬਤੀ ਨ ਮਾਏ ॥
ਨਿਪੰਮ ਨ ਭਾਏ ॥ ੫੬ ॥ ਅਏ ਜੀ ਸੁਥੀਤੀ ॥ ਰੁਨ ਸੁਨ ਗੀਤੀ ॥ ਅਈ ਲਛਤਾਹੀ ॥ ਸਮ ਬੀਜ ਜਨੀ ॥ ੫੭ ॥ ਕਾ ਬੋਨੋ ਰਸੀ
ਲਖ ਤੇਜ ਕਾਨੀ ॥ ਪਰੀ ਸੋ ਪਗਾਹੀ ॥ ਦਿਨੀ ਕੀਨ ਚਾਹੀ ॥ ਨਿਸਾਤਾ ਹੀਨਾਹੀ ॥ ਕਰਾ ਭਾਸ ਚਾਹੀ ॥ ਤੁਮੇ ਮਲਿਕੀਨਾ ॥
ਸਨਿਦ ਰਦ ਚੀਨਾ ॥ ੫੮ ॥ ਤਬੋ ਅਗਿ ਭੁਗੀ ॥ ਮੁਏ ਤੇਜ ਰੀਗੀ ॥ ਤਬੋ ਭੂਪ ਪਾਖੀ ॥ ਤਿਸੇ ਰੀਗੀ ॥ ੫੯ ॥ ਗੀਤਾ ਤਨ ਪਾਖ
ਗਾ ॥ ਸੋ ਬੋਨੋ ਯੋ ਤਮ ਥੀਤ ਨਾਹੀ ਚਿਚਲੀ ॥ ਬਡ ਕੈ ਸਤ ਪਾਚ ਨ ਏ ॥ ੬੦ ॥ ਸਦ ਰਖਲੀ ॥ ਸੁਦ ਰਮ ਭਾ
ਪਤ ਭਲ ਕਰਾਨ ਕਰੀ ਚਪਲ ਭੁਗਾਵਤੀ ॥ ਜਬ ਮੇਲ ਗੋਤ ਬਾਮਾ ॥ ਅਏ ਹਦਤ ॥ ਮ ਮੋਰ ਨਾਵਤੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤਬੋ
ਤਦੁ ਸਰਭੁ ਪਜੀਤ ॥ ਮਾਗਨ ਲਗੇ ਕਹੀ ॥ ਅਕੈਨ ਕਰਮ ਕਰਾਮ ॥ ਤਿਮੋਰ ॥ ਤਾਬਿ ਪਦਾਏ ਸਹੀ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਛਲੀਤ

ਮਜ਼ਨ ਯੋਤ ਬਹਾਸ ਪਰਮ ਗਿਹਾ ਵੀ। ਕੁਲ ਕੀਨ ਪਾਕੋ ਪਗਯਨ ਯੋ ਪਗਯਨ। ਸਿੰਦਰਗਾ ਵੀ। ੧੨੨ ਮੁਕੁਮਾ
 ਨਤੇ ਨਾਹ ਥੇ ਹੋਰਾਈ ਲਖੋ ਪਰਮ ਤੇ ਕਰਮ ਤੀ ਸੀ ਪਾਵੇ। ਤਬੋਂ ਪਮੁਕ ਤੇ ਥੇ ਪਾਹ ਲਾਈ ਤੇ ਮੇਨੀ ਕੋ
 ਸੋ ਪਰਾ ਪੀਨ ਗਾਵੇ। ਹਮੇਦਾਰ ਸਿਨ ਕੋਲੀਨ ਪਾਤੇ ਹੋ ਪਰਮ ਸੋ ਪਾਹ। ੧੨੩ ਲਈ ਹੋ ਮਸਤੁਲ ਮਿਠਾਵਾ ਮੇਰੀ ਤੁਰ। ਗਜਾ ਕਰਕੀ ਨੀ ਤੁਰੀ
 ਤੀਨ ਤੁਰੀਨ ਪੀਸਿ ਸਮਾ ਜਾਨ ਏਰੀਨ ਹੀਨ। ੧੨੪ ਲਈ ਹੋ ਮਸਤੁਲ ਮਿਠਾਵਾ ਮੇਰੀ ਤੁਰ। ਗਜਾ ਕਰਕੀ ਨੀ ਤੁਰੀ
 ਤਬੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਪਸੋ ਹੋਤ ਤਾਤੇ ਕਾਤਾ ਸਤੋ ਖੀਧਨੀ ਪੀਰਤੁ ਹੀ। ਬੀਨ ਤੇ ਖਰਾਜਾਨੀ ਬੇਰਗਾ ਵੇਤ ਬੋਂ ਪਜਰੇ ਤੇ
 ਤਾਬੁ ਪਯਾਗੇ। ਮਿਲੇ ਏ ਸਮੇਰੇ ਮੰਚੇ ਭੁਪਤੋ ਹੀ ਇਹੀ ਮਿਥੀ। ਚਰਿਤ ਗਲ ਮਾਰੇ ੧੨੫ ਉਦਿਵ ਕੀਨ ਸਤਿ
 ਖਤੋ ਸਖਸਾ ਰੇਲੇ ਹੀ ਪਾਵੇ ਤਬੋਂ ਚਾਹ ਪਾਵੇ। ੧੨੬ ਕੀਨੀ ਧੀਰਨੀ ਤੇ ਲਯਾ ਪੋਖ ਏ ਕੋਤ ਕੀਨਾ ਰੁਏ। ਕੀ
 ਰਤੀ ਕੀਨ ਸੋ ਪੀਨ ਤੇ ਸੀ ਪਤਿ ਕੋਤ ਨੇ ਬੀਨ ਮਾਜੀ ਤੇ ਵੀਨਾ। ਮਗਨੀ ਕੋ ਭੁਏ ਪਾਯਾ ਕੋ ਮਾਵਤੀ ਮਾਤੁ ਜੀ ਬਾਹ ਥੋਲ
 ਨੀਨਾ। ੧੨੭ ਮਾਤੁ ਸੋ ਕਾਯਾ ਹੀ ਪਾਪ। ਮਾਥ ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਸਹਾ ਮੁਰੇ। ਤੇਰੇ ਰਿਸਾ। ਮਾਨੀ ਗਤੇ ਲੀ ਬਰੀ ਕੋਤ ਮੇ
 ਨੀਰੇ ਤੇ ਬਾਤੁ ਗੁਰੇ। ਮਾਨਤਾ ਤੇ ਹਤਾ ਕੁਥ ਤੀ ਤੇ ਮਾਤੁ ਜੀ ਬੀਨ ਮਾਜੀ ਤੇ ਸੋਈ। ਤਾਤਨੇ ਮਾਪ ਕੀ ਮਗਿ ਤਾ ਕੋ ਕੇ
 ਲਯਾ ਮਾਕਰਮ ਤੇ ਪਰਮ ਜੋਈ। ੧੨੮ ਗੀਨਾ ਤੇ ਹਮਾਨ ਬੇਰ ਨਕੀਨ ਨੀ ਤੇ ਹਮਗਿ ਸੁੰਦਰ ਚਾਰਹੀ ਸਰਗ। ੧੨੯
 ਤਤੁ ਯਾਤੁ ਪਰ ਕੋ ਪਾਪ ਸਾਹੀ। ਕੀ ਪਿਮਾ ਪੁਰਾਮਾ ਸਤੇ ਹੋਤੁ ਪਨਹਤ ਕੋ ਖਿਮੇ। ਤੁਮ ਕੀ ਮਸੀਤ ਭੁਪਹੁਯ ੩੧

ਹਰੀਤਪੁਰੇਸੁਤਾਇਮੋ॥੬॥ ਤਮਕੋਨਾਮਪਤਹਕ ਨਥਕਰਨਾਬਿਨਕਰਾਮਗੀ॥ ਗੰਪਜਬਹੋਤਮਕੀਤਨੀਕਰੀਖਮ
 ਵੇਸਪੁਸੰਗੰਗੀ॥ ਤਮਦਲਲੀਨੋਧਾਥਇਸਮਰਪਰਿਚੀਬਿਨਜਾਦਈ॥ ਤੁਰਪੀਪਿਤਾਸਮਤੋਗਯੋਮਗਧਮ
 ੬੭ ਹਥਈ॥੬੮ ਸੁੰਤਦਤਕਲਕਰੇਨਪਿਸੁਇਸਰੇਬਸਲਾਬਿਪਤਾਮੁਯੋਨੀ॥ ਤੋਪਾਨਸੁਖੇਜਤਖੋਜਤਬੀਸਹ
 ਜਾਗਮਸੰਗਜਸੋਨੀ॥ ਮਾਵਤਾਨੋਪਪਾਨਕਰੇ॥ ਮਖੋਜਤਦੇਸਪਰਾਗੀਰਗੋਨੀ॥ ਬਾਹਬਸਾਬੀਤੇਲਭਯੋਧ
 ਨੇਰੁਗਵੀਤਸੁਜੀਵਤਤੋਨੀ॥੬੯ ਤੀਸਹਜਾਗਸਦਾਗੁਤੀਦੁਤਪੁਪਾਨਮਯੋਤਿਹਠਹੀ॥ ਤੀਸਹਮਾਲਾਨੀਰ
 ਥਲੇਕਰਾਮਾਮਿਲੇਤਬਕਚਕਰਾਹੀ॥ ਮਾਨਰਹੇਤਿਯਾਨਾ॥ ਨੇਮਿਤੁਪੁਜਈ॥ ਪਰਮਲਰਹਾ॥ ਨੇਲਪ
 ਤਰਜਾਗੁਖਮੇਰਹਤਾਹਬਸਾਯਥੇਬਚਤਾਹੀ॥੭॥ ਗਸਦਲਬਤੁਰਗੀਜਯੇ॥ ਤਮੇਰਕਸਰਾਨੇ॥ ਤਮੇਰੁਪਪਾ
 ਗੀ॥ ਮਯੋਭੇਖਕਚੀ॥੭॥ ਬਯੋਗਹਤਾਹੀ॥ ਗਯੋਨਸਦਾਹੀ॥ ਤਬੇਰੁਪਗਾਏ॥ ਮਥੇਸੁਰਾਏ॥੭॥ ਤਬੇਮੇਰੁਕੀਤੀ॥
 ਰੁਹਮੇਰਾਹਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਚਕੇਰੁਪਸਾਰੇ॥ ਲਖੇਨੇਤੁਰਾਏ॥੭੩ ਕਰੀਮਕਸਾਨੀ॥ ਦਈਭੇਟਤਾਨੀ॥ ਤਬੇਬਾਗਤਾਹੀ॥
 ਮਏਸਹਰਾਹੀ॥੭੪ ਮਿਲਕੁਤਨਾਹੀ॥ ਦਈਭੇਟਕੁਗੀ॥ ਪਲਿਖਦੁਰਾਫਰੀ॥੭੫ ਮਿਲਕੋਯੋਥੇ
 ਈ॥ ਬਲੀਨੇਤੁਰਾਹੀ॥ ਮਿਲੇਰੇਨਾਹੀ॥ ਕਹੀਬਾਤਪਾਹੀ॥੭੬ ਤਮੇਰੁਖਧਰੇ॥ ਮਯੋਕੋਰੇ॥ ਗੇ॥ ਦਏਚਰਨਾਨੀ॥ ਗ
 ਈਨਾਹਤਾਨੀ॥੭੭ ਤਮੇਰੁਓਚਰਾ॥ ਓਹੀਯੋਗਧਾਰਾ॥ ਤਬੇਨਾਗਾਏ॥ ਸੁਨੀ॥ ਪਾਏ॥੭੮ ਮਹੇਰਲਚਾਹੀ

ਸੁਨੀਚੋ ਕਧਾਰੀ ਤਬੋਰੁ ਮਤਾਹੀ ਖੁਦੇ ਪੱਖ ਚਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਲਖੇ ਨਾਨਕਾਹੀ ਰਤੀ ਨਿਰਾਹੀ ਕਹਾ ਲੁਖ ਭਾਰੀ ਨਰ
ਕੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਨਹੀ ਦੋਸਕਾਹੀ ਸਬੇ ਬੁਝ ਮਾਮਾਹੀ ਓਜੇ ਨਿਰਾਹੀ ਕਹੇ ਵਾਨ ਭਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਮ ਪਥਿ ਸੁਧਾ
ਧਨੀ ਮਭਾਯੋ ਅਸੇ ਪੀਰ ਤੋਖੀ ਲਹੇ ਸੁਖ ਮੋਖੀ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਖ ਮਾਹੁ ਨਾਨਕਾਹੀ ਸੋਭੇ ਸੁਖੀ ਰਿਬਾਹੀ
ਸਿੰਘਾ ਸਨਤਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨੋ ਚੋਰ ਧਾਰੀ ਸਤੋਖੀ ਮਾਪਾਰੀ ਨਹੇ ਸਤਿ ਮਾਮਾਹੀ ਕੁਤੇ ਬੁਝਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਰੁ ਸਤਿ ਵੇਕੀ
ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਕੀ ਨਾਨਕਾਹੀ ਸਯਾਹੀ ਸਰਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਏਤੁ ਸੀ ਬੇਨਾਮਾ ਕੀ

23

ਸਮਾਜ

ਕਲਾ ਵਿਆਪਕਤਾ

ਸੇ. ਨੰ. 53555